SPRENDIMAI

KOMISIJOS SPRENDIMAS (ES) 2019/115

2018 m. liepos 10 d.

dėl valstybės pagalbos SA.37977 (2016/C) (ex 2016/NN), kurią Ispanija suteikė „Sociedad Estatal de Correos y Telégrafos, S.A.“

(pranešta dokumentu Nr. C(2018) 4233)

(Tekstas autentiškas tik ispanų kalba)

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 108 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės susitarimą, ypač į jo 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

pagal pirmiau nurodytą (-as) nuostatą (-as) paprašiusi suinteresuotąsias šalis pateikti pastabų ([1]) ir atsižvelgdama į jų pastabas,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

(1) 2013 m. gruodžio 9 d. ir 2014 m. balandžio 10 d. Komisija gavo du anoniminius skundus prieš Ispanijos valstybę dėl įtariamo neteisėtos ir su vidaus rinka nesuderinamos pagalbos suteikimo bendrovei „Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A.“ (toliau – „Correos“). Abiejuose skunduose dėl „Correos“ buvo iškelti klausimai dėl i) įtariamos kompensacijos permokos „Correos“ už universaliųjų paslaugų įsipareigojimo vykdymą nuo 1998 m., ii) įtariamo su vidaus rinka nesuderinamo „Correos“ atleidimo nuo mokesčių ir iii) įtarimų, kad nebuvo sumokėtos bendrovėje „Correos“ dirbančių valstybės tarnautojų socialinio draudimo įmokos.

(2) 2014 m. vasario 14 d., 2014 m. vasario 26 d. ir 2014 m. liepos 15 d. Komisija nekonfidencialias abiejų skundų versijas persiuntė Ispanijos valdžios institucijoms.

(3) 2014 m. balandžio 11 d. ir 2014 m. rugsėjo 18 d. Ispanijos valdžios institucijos pateikė atsakymus į tuos skundus.

(4) 2014 m. liepos 10 d., 2014 m. spalio 22 d. ir 2015 m. gruodžio 4 d. Komisija paprašė Ispanijos valdžios institucijų pateikti daugiau informacijos.

(5) Ispanijos valdžios institucijos į tuos prašymus atsakė atitinkamai 2014 m. rugpjūčio 7 d., 2014 m. gruodžio 19 d., 2015 m. sausio 19 d. ir 2015 m. gruodžio 21 d.

(6) 2016 m. vasario 11 d. raštu Komisija Ispanijai pranešė apie savo sprendimą dėl kelių „Correos“ taikytų priemonių pradėti Sutarties 108 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą. Komisijos sprendimas pradėti šią procedūrą (toliau – 2016 m. sprendimas pradėti procedūrą) paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ([2]).

(7) Pirmąsias Ispanijos pastabas dėl sprendimo pradėti procedūrą Komisija gavo 2016 m. balandžio 21 d. raštu.

(8) „Correos“ pastabas dėl sprendimo pradėti procedūrą Komisija gavo 2016 m. gegužės 11 d. raštu.

(9) 2016 m. gegužės 12 d. raštu Komisija gavo trečiosios šalies pastabų.

([1]) OL C 129, 2016 4 12, p. 10.
([2]) Žr. 1 išnašą.

(10) 2016 m. birželio 8 d. Komisija persiuntė gautas pastabas Ispanijai.

(11) Ispanija savo pastabas dėl trečiųjų šalių pastabų pateikė 2016 m. liepos 6 d. raštu.

(12) Procedūros metu Komisija 2017 m. spalio 24 d. ir 2018 m. gegužės 23 d. gavo papildomų Ispanijos pastabų.

(13) 2018 m. kovo 20 d. raštu Komisija gavo papildomų buvusio „Correos“ konkurento „Unipost“ pastabų.

2. **IŠSAMUS PAGALBOS APRAŠYMAS**

2.1. *ISPANIJOS PAŠTO RINKA*

(14) Iki Ispanijos įstojimo į Europos ekonominę bendriją (EEB) (1986 m.) pašto paslaugas Ispanijoje teikė bendroji valstybės administracija (isp. *Administración General del Estado*). 1960 m. gegužės 9 d. Dekretu Nr. 1113/1960 dėl Pašto potvarkio (isp. *Ordenanza Postal*), kuris įgyvendintas Pašto paslaugų reglamentu, priimtu 1964 m. gegužės 14 d. Dekretu Nr. 1653/1964, buvo apibrėžtos pašto paslaugos ir jas teikti pavesta pašto ir telegrafo („Correos y Telégrafos“) generaliniam direktoratui. Šio Pašto potvarkio ir jo įgyvendinimo reglamento priėmimas buvo Ispanijos pašto rinkos liberalizavimo pradžia. „Correos y Telégrafos“ turėjo tik tarpmiestinio ir tarptautinio laiškų ir atvirukų siuntimo paslaugų monopoliją, o miestų pašto ir siuntinių pristatymo paslaugos buvo visiškai liberalizuotos. 60-ajame dešimtmetyje į Ispanijos pašto rinką įžengė pirmieji stambūs privatūs veiklos vykdytojai.

(15) Po Ispanijos įstojimo į EEB pašto paslaugų teikimas, laikantis Europos Sąjungos pašto direktyvų, nuo 1998 iki 2010 m. buvo laipsniškai liberalizuotas. Visų pirma, 1998 m. į nacionalinę teisę perkelta Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/67/EB ([3]), priėmus 1998 m. liepos 13 d. Įstatymą dėl universaliųjų pašto paslaugų ir dėl pašto paslaugų liberalizavimo (1998 m. Pašto įstatymas), pagal kurį „Correos“ pirmą kartą pavesta vykdyti universaliųjų paslaugų įsipareigojimą ([4]) (toliau – UPĮ). Šiuo įstatymu nustatytas sutrumpintas paslaugų pagal UPĮ ([5]), kurias teikti rezervuota „Correos“ kaip UPĮ vykdytojui (toliau – rezervuotoji sritis), sąrašas, o visų kitų pašto paslaugų teikimas liberalizuotas (toliau – nerezervuotoji sritis).

(16) Pašto paslaugų liberalizavimas Ispanijoje buvo tęsiamas į Ispanijos teisę perkeliant Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/39/EB ([6]). Tai padaryta 2002 m. gruodžio 30 d. Įstatymu Nr. 53/2002 dėl mokestinių, administracinių ir socialinių priemonių, kuriuo iš dalies pakeistas minėtas 1998 m. Pašto įstatymas ir dar labiau susiaurinta rezervuotoji sritis.

(17) 2010 m. pašto sektorius visiškai liberalizuotas 2010 m. gruodžio 30 d. Įstatymu Nr. 43/2010 dėl universaliųjų pašto paslaugų, vartotojų teisių ir pašto rinkos (2010 m. Pašto įstatymas), kuriuo į Ispanijos teisę perkelta Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/6/EB ([7]). 2010 m. Pašto įstatymu naujai apibrėžta UPĮ sritis (pvz., į UPĮ nebeįtraukta pinigų perlaidų paslauga), o rezervuotoji sritis panaikinta.

2.2. *PAGALBOS GAVĖJAS*

2.2.1. „CORREOS“

(18) „Correos“ – valstybei visiškai priklausanti įmonė, kuri yra grupės „Grupo Correos“ patronuojančioji bendrovė, o jos vienintelė akcininkė yra „Sociedad Estatal de Participaciones Industriales“ (toliau – SEPI). SEPI yra kontroliuojančioji bendrovė, per kurią valstybė dalyvauja įmonių valdyme.

([3]) 1997 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/67/EB dėl Bendrijos pašto paslaugų vidaus rinkos plėtros bendrųjų taisyklių ir paslaugų kokybės gerinimo (OL L 15, 1998 1 21, p. 14).

([4]) 1998 m. Pašto įstatymo Papildomoje nuostatoje (isp. *Disposición Adicional*) ir 15 straipsnio 2 dalyje šios paslaugos išvardytos kaip įeinančios į universaliosios pašto paslaugos teikimo sritį: 1) pinigų perlaidų paslaugos; 2) reguliariai teikiamos nacionalinės ir tarptautinės pašto paslaugos dėl pašto siuntų, siunčiamų adresu, siuntėjo nurodytu ant pačios siuntos arba jos pakuotės; tai gali būti: a) laiškai ir atvirukai su rašytiniais pranešimais, iki 2 kg svorio; b) iki 10 kg svorio siuntiniai, turintys ekonominę vertę arba jos neturintys.

([5]) 1998 m. Pašto įstatymo 18 straipsnyje rezervuotoji sritis apibrėžta taip: pinigų perlaidų paslaugų teikimas; tarpmiestinių siuntų (registruotų ir neregistruotų) ir iki 100 g svorio laiškų bei atvirukų (nuo 2006 m. sausio 1 d. nustatyta 50 g svorio riba) surinkimas, rūšiavimas, gabenimas ir paskirstymas; tarpvalstybinės pašto paslaugos (siuntimas į kitą valstybę arba gavimas iš kitos valstybės), įskaitant siunčiamus ir gaunamus laiškus ir atvirukus, su minėtais kainos, svorio ir datos apribojimais; viešojo administravimo įstaigoms piliečių adresuojamų prašymų, laiškų ir pranešimų priėmimas.

([6]) 2002 m. birželio 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/39/EB, iš dalies keičianti Direktyvą 97/67/EB dėl Bendrijos pašto paslaugų rinkos tolesnio atvėrimo konkurencijai (OL L 176, 2002 7 5, p. 21).

([7]) 2008 m. vasario 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/6/EB, iš dalies keičianti Direktyvą 97/67/EB, siekiant visiško Bendrijos pašto paslaugų vidaus rinkos suformavimo (OL L 52, 2008 2 27, p. 3).

(19) „Correos“ teikia pašto paslaugas, įskaitant universaliąsias paslaugas, pasiuntinių (kurjerių) paslaugas ir kitas paslaugas (pvz., susijusias su pašto paslaugomis ir susietų sričių veikla, įskaitant pinigų pervedimo operacijas, filateliją ir kt.). 2016 m. „Correos“ apyvarta buvo apie 1 761 mln. EUR, ji išsiuntė 2 774 milijonus pašto siuntų (įskaitant siuntinius) ir joje dirbo 49 785 darbuotojai.

(20) „Correos“ yra didžiausia pašto paslaugų teikėja Ispanijoje, 2016 m. ji valdė 8 787 pašto punktus. Ji yra Ispanijos pašto sektoriaus rinkos lyderė, užimanti didžiausią rinkos dalį Ispanijos pašto paslaugų rinkoje, išskyrus siuntinių pristatymo paslaugų sritį. Iki 2017 m. pagrindinė „Correos“ konkurentė Ispanijos pašto rinkoje buvo „Unipost S.A.“, tačiau ši bendrovė patyrė finansinių sunkumų ir 2018 m. vasario 19 d. pradėta likviduoti. Siuntinių pristatymo paslaugų rinkos nemažas dalis užima kiti Europos pašto veiklos vykdytojai (pvz., „Deutsche Post“, TNT, „La Poste“, UPS, „CTT Correios Portugal“ ir „Royal Mail“).

2.2.2. „CORREOS“ TAIKOMA TEISINĖ SISTEMA

(21) Ispanijoje nuo 1716 m. pašto paslaugų teikimą tiesiogiai administravo valstybė. „Correos“ buvo viešojo administravimo sistemos dalis, susieta su įvairiomis ministerijomis, kaip antai Vidaus reikalų ministerija ir vėliau Transporto ir ryšių ministerija.

(22) Savarankiška įstaiga „Correos y Telégrafos“ įsteigta 1990 m. gruodžio 27 d. Bendrojo valstybės biudžeto įstatymu Nr. 31/1990. Ši savarankiška įstaiga „Correos y Telégrafos“ 1992 m. pradėjo veikti prie Transporto, turizmo ir ryšių ministerijos.

(23) Pagal 1997 m. balandžio 14 d. Įstatymą Nr. 6/1997 dėl bendrosios valstybės administracijos organizavimo ir veikimo „Correos y Telégrafos“ tapo viešuoju verslo subjektu (isp. *Entidad Pública Empresarial*), veikiančiu prie Plėtros ministerijos (isp. *Ministerio de Fomento*).

(24) 2000 m. gruodžio 29 d. Įstatymu Nr. 14/2000 dėl fiskalinių, administracinių ir socialinių priemonių nustatytas „Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A.“ teisinis pagrindas ir ši bendrovė įsteigta 2001 m. birželio mėn. Visos „Correos“ grupei priklausančios bendrovės (t. y. „Correos“ ir jos patronuojamosios bendrovės „Correos Express“, „Nexea“ ir „Correos Telecom“) 2012 m. birželio 5 d. inkorporuotos į kontroliuojančiąją bendrovę SEPI, kuri tapo jų vienintele akcininke.

2.3. *„CORREOS“ PALANKIŲ VALSTYBĖS PRIEMONIŲ APIBŪDINIMAS*

2.3.1. UŽ UPĮ VYKDYMĄ „CORREOS“ SUTEIKTOS KOMPENSACIJOS

(25) 1998 m. „Correos“ buvo pavesta vykdyti UPĮ (1998 m. Pašto įstatymu). Kaip kompensaciją už UPĮ vykdymą „Correos“ gavo viešąjį finansavimą nuo 1998 iki 2010 m. Vėliau 2010 m. Pašto įstatymu „Correos“ pavesta vykdyti UPĮ 15 metų laikotarpiu nuo 2011 m. sausio 1 d.

2.3.1.1. ***Pagal 1998 m. Pašto įstatymą suteiktos kompensacijos už UPĮ***

(26) 1998 m. Pašto įstatymas nuo 2000 m. kovo 11 d. papildytas dokumentu „Plan de Prestación“ (toliau – 2000 m. „Plan de Prestación“): jame nustatytas kompensavimo mechanizmas, pagal kurį įvertinamos „Correos“ grynosios sąnaudos, patirtos vykdant universaliųjų paslaugų teikėjo (toliau – UPT) įsipareigojimą, ir nustatyti UPĮ vykdymo kokybės kriterijai.

(27) Nuo 2000 iki 2010 m. kompensacija „Correos“ už UPĮ teikta pagal Ispanijos valdžios institucijų sukurtą metodiką (toliau – Ispanijos metodika), išdėstytą 2000 m. „Plan de Prestación“. Be to, 2000 m. „Plan de Prestación“ nustatyta, kad „Correos“ turėtų įdiegti analitinę apskaitą, atskirdama sąskaitas, kaip numatyta 1998 m. Pašto įstatymo 29 straipsnyje.

(28) Ispanijos metodiką, pagal kurią vertintos grynosios sąnaudos, patiriamos dėl nepagrįstai didelės naštos, siejamos su UPĮ, sudarė šios dalys:

a) 1 DALIS. Pagal „Correos“ sąnaudų apskaitos informaciją nustatomos kiekvieno produkto ir paslaugos vieneto pajamos ir sąnaudos kiekviename sąnaudų centre. Tie sąnaudų centrai, kuriuose bet kurio atitinkamo produkto ar paslaugos vieneto sąnaudos yra didesnės negu vieneto pajamos, laikomi veikiančiais nuostolingai. Kiti sąnaudų centrai, kuriuose vieneto pajamos yra didesnės negu vieneto sąnaudos, laikomi veikiančiais pelningai.

b) 2 DALIS. Dėl kiekvienos rezervuotosios paslaugos (toliau – RP) įvertinama, kurie sąnaudų centrai teikiant tą paslaugą veikia nuostolingai, o kurie pelningai, ir apskaičiuojamas tos paslaugos teikimo bendras nuostolis arba pelnas (RP nuostolis/pelnas). Rezervuotųjų paslaugų teikimo grynosios sąnaudos apskaičiuojamos kaip skirtumas tarp RP nuostolio sumos ir RP pelno sumos.

c) 3 DALIS. Dėl kiekvienos nerezervuotosios paslaugos (toliau – NP) įvertinama, kurie sąnaudų centrai teikiant tą paslaugą veikia nuostolingai, ir apskaičiuojamas bendras tos paslaugos teikimo tuose centruose nuostolis (NP nuostolis). Nerezervuotųjų paslaugų teikimo grynosios sąnaudos apskaičiuojamos kaip NP nuostolio suma.

d) 4 DALIS. Skiriant kompensaciją už UPĮ padengiamos pagal 2 ir 3 dalis apskaičiuotos rezervuotųjų ir nerezervuotųjų paslaugų teikimo grynosios sąnaudos.

(29) 1 lentelėje parodytos kompensacijos, suteiktos „Correos“ už UPĮ vykdymą 2004–2010 m. laikotarpiu ir apskaičiuotos pagal Ispanijos metodiką:

1 lentelė

Kompensacijos, suteiktos „Correos“ už UPĮ

(milijonais eurų)

	2004 m.	2005 m.	2006 m.	2007 m.	2008 m.	2009 m.	2010 m.
RP grynosios sąnaudos	46,171	40,435	39,558	80,823	101,783	176,559	152,521
NP grynosios sąnaudos	44,859	47,294	55,199	39,441	40,863	45,919	43,812
Kompensacija už UPĮ	91,030	87,729	94,757	120,264	142,646	222,478	196,333

2.3.1.2. ***Kompensacijos už UPĮ pagal 2010 m. Pašto įstatymą***

(30) 1998 m. Pašto įstatymas pakeistas 2010 m. Pašto įstatymu, kuris įsigaliojo 2011 m. sausio 1 d. Šiuo 2010 m. Pašto įstatymu „Correos“ pavesta vykdyti UPĮ 15 metų laikotarpiu nuo šio įstatymo įsigaliojimo (t. y. iki 2026 m. sausio 1 d.).

(31) 2010 m. Pašto įstatymo 27 ir 28 straipsniuose nustatyta, kad UPĮ vykdytojas gali gauti kompensaciją, ne didesnę negu jo grynosios sąnaudos, patirtos vykdant savo įsipareigojimus. Grynosios sąnaudos turėtų būti apskaičiuojamos pagal grynųjų išvengiamų sąnaudų metodą (toliau – GIS metodika) kaip skirtumas tarp UPT grynųjų sąnaudų vykdant veiklą pagal UPĮ ir UPT grynųjų sąnaudų vykdant veiklą be UPĮ. Jas apskaičiuojant atsižvelgiama ir į visus kitus aktualius aspektus, įskaitant bet kokią nematerialinę naudą ir rinkos naudą, kurią gauna pašto paslaugų teikėjas, kuriam pavesta teikti universaliąsias paslaugas, taip pat jo teisę gauti pagrįstą pelną ir paskatas siekti ekonominio efektyvumo, atsižvelgiant į Direktyvos 2008/6/EB 1 priedą.

(32) 31 konstatuojamojoje dalyje apibūdinta GIS metodika pagal 2010 m. Pašto įstatymo 22 straipsnio 3 dalies ir 27 straipsnio 2 dalies b punkto nuostatas turėtų būti parengta naujame dokumente „Plan de Prestación“. Tačiau toks naujas „Plan de Prestación“ nepatvirtintas iki šiol. Taigi, nuo 2011 m. nėra nustatytos metodikos, pagal kurią turėtų būti įvertinamos UPĮ vykdymo grynosios sąnaudos.

(33) Šiame etape, pasak Ispanijos valdžios institucijų, „Correos“ dar nėra oficialiai gavusi jokios kompensacijos už UPĮ nuo 2011 m., nors gavo avansus, kurie buvo preliminariai išmokėti už 2011–2017 metus. Visų tų metų faktinės grynosios sąnaudos bus apskaičiuotos, kai bus patvirtintas naujasis „Plan de Prestación“ ir nustatyta GIS metodika. Kompensacijas už UPĮ pagal 2010 m. Pašto įstatymą Komisija įvertins kitame sprendime.

2.3.2. „CORREOS“ ATLEIDIMAS NUO MOKESČIŲ

(34) 1998 m. Pašto įstatymo 19 straipsnio 1 dalies b punkte numatytas UPT „atleidimas nuo visų mokėtinų mokesčių, išskyrus pelno mokestį, už jo paslaugas, teikiamas rezervuotojoje srityje“. Ši atleidimo nuo mokesčių nuostata palikta galioti 2010 m. Pašto įstatymo 22 straipsnio 2 dalyje ir jos taikymas išplėstas, apimant visą UPĮ sritį.

(35) Ispanijos valdžios institucijų teigimu, vienintelis mokestis (neskaitant PVM), nuo kurio toks atleidimas galėtų būti suteiktas, yra ekonominės veiklos mokestis (isp. *Impuesto de Actividades Económicas*, toliau – EVM), nes šis mokestis yra mokamas už vykdomą ekonominę veiklą ir susijęs su UPĮ vykdymu. Kitų mokesčių, tokių kaip nekilnojamojo turto perleidimo mokestis, statybos mokestis, mokestis už miesto žemės sklypų vertės didinimą ir mokestis už motorines transporto priemones, šis atleidimas neapima, nes jie nesusiję su ekonomine veikla vykdant UPĮ.

(36) Ispanijos valdžios institucijos paaiškino, kad „Correos“ yra iš dalies atleista nuo EVM mokėjimo, nes moka tik 50 % įprastos šio mokesčio sumos.

(37) Dėl nekilnojamojo turto mokesčio (isp. *Impuesto sobre Bienes Inmuebles*, toliau – NTM) Ispanijos valdžios institucijos paaiškino, kad šis mokestis mokamas ne už UPĮ ar kitų pašto paslaugų teikimą, o nuo nekilnojamojo turto vertės, todėl į abiejų pašto įstatymų taikymo sritį jis neįeina. Tačiau nuo 2008 iki 2013 m. „Correos“, remdamasi tuo, kaip ji aiškino 1998 m. Pašto įstatymo 19 straipsnio 1 dalies b punktą ir 2010 m. Pašto įstatymo 22 straipsnio 2 dalį, pateikė kelis prašymus, kuriuose teigė, kad keli jos skyriai įvairiose savivaldybėse turėtų būti atleisti nuo NTM mokėjimo. Po „Correos“ prašymo atleisti nuo NTM kelios vietos administracijos institucijos ir teismai priėmė „Correos“ palankų sprendimą, taigi jai buvo grąžinti jau sumokėti mokesčiai.

2.3.2.1. ***Atleidimas nuo nekilnojamojo turto mokesčio (NTM)***

(38) Ispanijos mokesčių sistemoje NTM yra vietinis mokestis, reglamentuojamas 2004 m. kovo 5 d. Karaliaus įstatyminiu dekretu Nr. 2/2004. Pagal to Karaliaus įstatyminio dekreto 60 straipsnį šis mokestis „yra objektyvus tiesioginis mokestis, mokamas nuo turto vertės pagal šiuo Karaliaus įstatyminiu dekretu nustatytas sąlygas“. Apmokestinimo NTM momentas yra bet kokių Karališkojo įstatyminio dekreto Nr. 2/2004 61 straipsnyje nustatytų teisių į kaimo ir miesto nekilnojamąjį turtą ir specialaus pobūdžio nekilnojamąjį turtą įgijimas. NTM apmokestinama ne kokia nors veikla, o turto vertė.

(39) Nuo 2008 iki 2013 m. „Correos“, remdamasi tuo, kaip ji aiškino 1998 m. Pašto įstatymo 19 straipsnio 1 dalies b punktą ir 2010 m. Pašto įstatymo 22 straipsnio 2 dalį, pateikė kelis prašymus, kuriuose teigė, kad pagal pašto įstatymus keli jos skyriai įvairiose savivaldybėse turėtų būti atleisti nuo NTM mokėjimo. Po „Correos“ prašymo atleisti nuo NTM kelios administracijos institucijos ir vietos teismai priėmė „Correos“ palankų sprendimą. Pasak Ispanijos valdžios institucijų, grąžinant mokesčius „Correos“ buvo faktiškai išmokėta 752 840,50 EUR suma.

(40) Šių teismų pateiktus 1998 ir 2010 m. pašto įstatymų aiškinimus, pagal kuriuos UPT galėjo būti atleistas nuo NTM mokėjimo, 2013 m. atmetė Ispanijos Aukščiausiasis Teismas po Hueskos provincijos vietos valdžios institucijų pateikto kasacinio skundo. Savo sprendime Aukščiausiasis Teismas nusprendė, kad 2010 m. Pašto įstatymo 22 straipsnio 2 dalies nuostata turi būti aiškinama siaurai. Pasak Aukščiausiojo Teismo, tuo straipsniu nustatytas atleidimas nuo mokesčių gali būti taikomas tik tokiems mokesčiams, kuriais apmokestinama tiesiogiai su UPĮ vykdymu susijusi veikla, todėl jis negali būti taikomas NTM, kuris yra tiesioginis mokestis nuo turto vertės.

(41) Iš „Correos“ niekada nebuvo susigrąžintos tos NTM sumos, nuo kurių mokėjimo ji buvo atleista 2008–2013 m. Iš tiesų Ispanijos nacionalinės teisės sistemoje kasacinis skundas dėl teisės intereso (isp. *recurso de casación en interés de ley*) yra neeilinio ir subsidiarinio pobūdžio skundas, juo siekiama tik suderinti teisės doktriną, todėl jis negali turėti poveikio pačiam dalykui, nurodytam tame skunde (t. y. nagrinėjamu atveju jis neturi galios panaikinti teismų ir institucijų priimtų sprendimų dėl atleidimo nuo mokesčio).

2.3.2.2. ***Atleidimas nuo ekonominės veiklos mokesčio (EVM)***

(42) EVM nustatytas 1988 m. gruodžio 28 d. Įstatymu Nr. 39/1988, kuris vėliau pakeistas 2004 m. kovo 5 d. Karaliaus įstatyminiu dekretu Nr. 2/2004. Pagal šio Karaliaus įstatyminio dekreto 78 straipsnį šį mokestį turi mokėti ekonominę, verslo, profesinę arba meninę veiklą vykdančios įmonės.

(43) Pagal Karaliaus įstatyminio dekreto Nr. 2/2004 78 straipsnį EVM „yra objektyvus tiesioginis mokestis, o apmokestinimo juo momentas yra ekonominės, verslo, profesinės arba meninės veiklos vykdymas šalies teritorijoje, nepriklausomai nuo to, ar ji vykdoma konkrečioje vietoje ir ar jai yra nustatyti konkretūs šio mokesčio tarifai“.

(44) EVM tarifai nustatyti 1990 m. rugsėjo 28 d. Karaliaus įstatyminiu dekretu Nr. 1175/1990. Pagal juos pašto veikla nuo 1999 m. priskiriama 847 grupei „Pašto paslaugos ir telekomunikacijos“. Į šią grupę įtrauktas pašto paslaugų teikimas, apimantis visų formų pašto siuntų surinkimą, priėmimą, klasifikavimą, tvarkymą, gabenimą, paskirstymą ir pristatymą. Tačiau prie 847 tarifinės grupės pateiktoje 3 pastaboje nurodyta, kad viešasis verslo subjektas „Correos“ turi teisę mokėti tik 50 % šiai grupei nustatyto mokesčio sumos. Pasak Ispanijos valdžios institucijų, tai reiškia, kad „Correos“ nuo 2004 m. kiekvienais metais atleista nuo 8 113,66 EUR šio mokesčio sumos mokėjimo. Ispanijos valdžios institucijos patvirtino, kad „Correos“ toliau naudojasi 847 tarifinės grupės 3 pastaboje nustatytu daliniu atleidimu nuo mokesčio.

2.3.3. TRYS KAPITALO PADIDINIMAI 2004, 2005 IR 2006 M. SUTEIKTOMIS LĖŠOMIS

(45) Nagrinėjamu laikotarpiu „Correos“ kapitalas buvo padidintas tris kartus, iš viso 48 081 000 EUR suma:

a) 2004 m. gruodžio 13 d. kapitalo padidinimas 16 027 000 EUR;

b) 2005 m. lapkričio 25 d. kapitalo padidinimas 16 027 000 EUR;

c) 2006 m. lapkričio 24 d. kapitalo padidinimas 16 027 000 EUR.

(46) Ispanijos valdžios institucijų teigimu, tie kapitalo padidinimai buvo „Correos“ 2004–2006 m. laikotarpio strateginio verslo plano dalis, jais siekta suteikti kompensaciją už pašto rinkos augimo sulėtėjimą. Pagrindinės šio verslo plano strateginės kryptys buvo:

a) užtikrinti pašto verslo tvarumą ateityje, remiantis veiklos efektyvumo didinimu;

b) stiprinti augančias verslo sritis vidutinės trukmės laikotarpiu, remiant finansinių ir siuntinių paslaugų teikimą kaip pagrindinius „Correos“ augimo tikslus;

c) didinti ateities augimo galimybių „portfelį“, plėtojant duomenų bazių valdymą, pašto siuntų srautų centro (angl. *mailroom*) veikimą ir e. verslą;

d) modernizuoti „Correos“ pajėgumus ir pritaikyti valdymo modelį prie dabartinių rinkos sąlygų, remiant veiklos įvairinimą.

2.3.4. „CORREOS“ SUTEIKTA KOMPENSACIJA UŽ RINKIMŲ MEDŽIAGOS PLATINIMĄ

(47) 1985 m. birželio 19 d. Konstituciniu įstatymu Nr. 5/1985 dėl bendrosios rinkimų sistemos (isp. LOREG) ir jo įgyvendinimo teisės aktais reglamentuojama rinkimų tvarka Ispanijoje, pripažįstant teisę balsuoti atvykus asmeniškai arba balsuoti paštu.

(48) 1998 m. Pašto įstatymo 22 straipsnyje ir 2010 m. Pašto įstatymo 22 straipsnio 5 dalyje nurodyta, kad valstybė gali nustatyti tam tikras paskirto UPT prievoles per rinkimų procesus. Toje pačioje 2010 m. Pašto įstatymo 22 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad „už suteiktus papildomus viešųjų paslaugų įsipareigojimus yra kompensuojama“.

(49) Pagal 2010 m. Pašto įstatymo pirmąją papildomą nuostatą „Correos“ yra paskirtasis UPT, kuriam suteiktas įsipareigojimas teikti kelias paslaugas, susijusias su įvairiais rinkimais Ispanijoje (t. y. valstybės, regionų, Europos lygmens valdžios ir savivaldos rinkimais).

(50) Su rinkimų procesų organizavimu Ispanijoje susiję „Correos“ viešųjų paslaugų įsipareigojimai apima:

a) balsavimo paštu biuletenių tvarkymą (įskaitant jų pateikimą, priėmimą, siuntimą ir pristatymą registruotu ir skubiu paštu):

1) paštu balsuojant Ispanijoje gyvenantiems rinkėjams;

2) paštu balsuojant kitur gyvenantiems rinkėjams;

3) paštu balsuojant rinkėjams, kurie yra laikinai išvykę į užsienį;

4) paštu balsuojant transporto priemonėse dirbančiam personalui;

5) balsuojant transporto priemonių personalui, tarnaujančiam karinėse pajėgose arba išskirtinėmis su nacionaline gynyba susijusiomis aplinkybėmis;

6) paštu balsuojant kaliniams;

b) politinių kandidatų paštu siunčiamos rinkimų medžiagos tvarkymą; politinių kandidatų rinkiminės kampanijos leidinių priėmimą ir tolesnį platinimą už simbolinę siuntos kainą (0,006 EUR);

c) kitų Rinkėjų sąrašų tarnybos siunčiamų pašto siuntų (tokių kaip rinkėjų registracijos kortelės, orientaciniai rinkėjų sąrašai vietos taryboms ir kt.) tvarkymą;

d) rinkimų dokumentų paėmimą rinkimų komitete, kai baigiami skaičiuoti balsai, įskaitant voko su ataskaita ir susijusiais svarbiais dokumentais paėmimą iš kiekvieno komiteto, saugojimą ir vėlesnį pristatymą atitinkamai rinkimų tarybai.

(51) Ispanijos valdžios institucijos paaiškino, kad dėl su rinkimų procesu susijusių laiko apribojimų „Correos“ privalo 50 konstatuojamojoje dalyje nurodytai veiklai teikti pirmenybę prieš kitą pašto veiklą. Kadangi reikia paskirstyti daug siuntų, kelias dienas yra didelis jų srautas ir daugelį dokumentų privaloma pristatyti asmeniškai (registruotu paštu, pvz., balsavimo paštu biuletenius), tenka įdėti nemažai papildomų pastangų. Todėl „Correos“ turi laikinai padidinti savo personalą ir skirti daugiau kitų (pvz., transporto, apsaugos ir kt.) išteklių.

(52) „Correos“ gavo kompensacijas (žr. 2 lentelę) už įvairių su rinkimų organizavimu susijusių savo įsipareigojimų vykdymą nuo 2004 m.

2 lentelė

„Correos“ už rinkimų organizavimą skirtos kompensacijų sumos

(eurais)

Metai	Rinkimai	Kompensacija už rinkimų medžiagos platinimą
2004	Nacionaliniai	27 182 926
2005	Regioniniai	3 670 281
2006	Regioniniai	4 528 376
2007	Nacionaliniai/regioniniai	19 536 604
2008	Nacionaliniai/regioniniai	19 609 632
2009	Nacionaliniai/regioniniai	14 603 021
2010	Regioniniai	4 620 588
2011	Nacionaliniai/regioniniai	40 092 858
2012	Regioniniai	14 268 978
	IŠ VISO	**148 113 264**

3. **PAGRINDAS PRADĖTI OFICIALIĄ TYRIMO PROCEDŪRĄ**

(53) Komisija nusprendė pradėti oficialią tyrimo procedūrą, nes jai kilo didelių abejonių dėl kelių nuo 2004 m. „Correos“ taikytų priemonių suderinamumo su vidaus rinka:

a) „Correos“ suteiktų kompensacijų už UPĮ pagal 1998 m. Pašto įstatymą;

b) atleidimo nuo NTM ir dalinio atleidimo nuo EVM;

c) trijų kapitalo padidinimų 2004, 2005 ir 2006 m. suteiktomis lėšomis;

d) „Correos“ suteiktos kompensacijos už rinkimų medžiagos platinimą.

(54) Komisija pirmiausia išreiškė abejonių dėl:

a) „Correos“ už UPĮ vykdymą nuo 2004 iki 2010 m. gautos kompensacijos, Komisijos *prima facie* laikomos valstybės pagalba, dydžio ir galimos kompensacijos permokos šiam veiklos vykdytojui;

b) atleidimo nuo NTM ir dalinio atleidimo nuo EVM, Komisijos *prima facie* laikomų valstybės pagalba, suderinamumo su vidaus rinka arba jų buvimo esama pagalba;

c) 2004, 2005 ir 2006 m. suteiktų kapitalo injekcijų atitikties rinkos ekonomikos investuotojo principui (toliau – REIP);

d) už rinkimų medžiagos platinimą „Correos“ suteiktos kompensacijos, Komisijos *prima facie* laikomos valstybės pagalba, suderinamumo su vidaus rinka arba jos buvimo esama pagalba.

4. **SUINTERESUOTŲJŲ ŠALIŲ PASTABOS**

(55) Komisija gavo pastabų iš dviejų suinteresuotųjų šalių, t. y. įtariamo pagalbos priemonių gavėjo „Correos“ ir kitos trečiosios šalies (toliau – anoniminė trečioji šalis), kuri paprašė neatskleisti jos tapatybės.

4.1. *„CORREOS“ PASTABOS*

4.1.1. KOMPENSACIJA UŽ UPĮ VYKDYMĄ NĖRA SU VIDAUS RINKA NESUDERINAMA VALSTYBĖS PAGALBA

(56) Pasak „Correos“, šiai bendrovei už UPĮ vykdymą 2004–2010 m. laikotarpiu suteikta kompensacija nėra valstybės pagalba. Visų pirma, „Correos“ mano, kad šia kompensacija jai nesuteikta pranašumo, nes ji atitinka keturis bylos C-280/00 sprendime nustatytus kriterijus (toliau – *Altmark* sprendimo kriterijai) ([8]). „Correos“ nesutinka su sprendime pradėti procedūrą padaryta išvada, kad kompensacija už UPĮ neatitinka *Altmark* sprendimo trečiojo ir ketvirtojo kriterijų.

(57) Dėl trečiojo *Altmark* sprendimo kriterijaus „Correos“ teigia, kad pagal jį už viešosios paslaugos teikimą gauta kompensacija neturi būti didesnė nei grynosios sąnaudos, nustatomos kaip skirtumas tarp sąnaudų ir pajamų, pridėjus pagrįstą pelną. „Correos“ mano, kad trečiasis *Altmark* sprendimo kriterijus yra nedalomai susietas su visuotinės ekonominės svarbos paslaugų suderinamumo analize pagal Komisijos komunikatą (toliau – 2012 m. VESP bendrosios nuostatos) ([9]). Visų pirma, „Correos“ teigia, kad už UPĮ vykdymą jos gauta kompensacija atitinka 2012 m. VESP bendrųjų nuostatų 27 punkte pateiktą grynųjų išvengiamų sąnaudų (toliau – GIS) metodiką, todėl turėtų būti laikoma atitinkančia trečiąjį *Altmark* sprendimo kriterijų.

(58) „Correos“ paaiškino, kad Ispanijos metodika, pagal kurią nustatoma „Correos“ skirta kompensacija, yra pagrįsta Komisijos užsakyta ataskaita, kurią parengė konsultacijų bendrovė „National Economic Research Associates“ (toliau – NERA ataskaita) ([10]). Pasak „Correos“, NERA ataskaitoje pateikta kompensavimo metodika yra tinkamai taikoma GIS metodika.

(59) Be to, „Correos“ mano, kad nustatant trečiojo *Altmark* sprendimo kriterijaus laikymąsi yra taikomas teisėtų lūkesčių principas. Pasak „Correos“, Komisija suteikė teisėtų lūkesčių, kai paskelbė NERA ataskaitą, kurioje GIS metodika pripažinta kompensacijai už UPĮ vykdymą apskaičiuoti tinkamu metodu.

(60) Pasak „Correos“, trečiojo *Altmark* sprendimo kriterijaus laikymuisi neturi reikšmės tai, kad GIS metodika dar nebuvo nustatyta iki 2012 m. VESP bendrųjų nuostatų įsigaliojimo.

(61) „Correos“ taip pat mano, kad kompensacijos, suteiktos „Correos“ už UPĮ, atitinka ketvirtąjį *Altmark* sprendimo kriterijų. Kai netaikoma viešųjų pirkimų procedūra, tinkamas gautinos kompensacijos dydis nustatomas remiantis sąnaudų analize, pagal sąnaudas, kurias patirtų tipinė gerai valdoma to paties sektoriaus įmonė, atsižvelgiant į įplaukas ir į pagrįstą pelną, gautą vykdant viešųjų paslaugų įsipareigojimą.

([8]) Sprendimas *Altmark Trans GmbH ir Regierungspräsidium Magdeburg/Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH*, C-280/00, EU:C:2003:415.

([9]) Komisijos komunikatas „Europos Sąjungos bendrosios nuostatos dėl valstybės pagalbos kompensacijos už viešąją paslaugą forma“ (OL C 8, 2012 1 11, p. 15).

([10]) *Final report on costing and financing of universal service obligations in the postal sector in the European Union*, November 1998, National Economic Research Associates (NERA). http://ec.europa.eu/internal_market/post/doc/studies/1998-nera_en.pdf

(62) Pasak „Correos“, Ispanijos pateiktame „Frontier Economics“ atliktame tyrime įrodyta, kad „Correos“ patirtos sąnaudos yra mažesnės nei tos, kurias patirtų tipinė pašto sektoriaus įmonė. „Correos“ nesutinka su Komisijos išreikštomis abejonėmis dėl „Frontier Economics“ ataskaitos išvadų:

a) pirma, Komisija savo sprendimuose, priimtuose dėl valstybės pagalbos, nepadarė išvadų, kad UPĮ vykdytojai Graikijoje ir Italijoje veikė ekonomiškai neefektyviai, todėl negalima abejoti tuo, kad šie pašto veiklos vykdytojai tinkamai paminėti tarp įmonių, kurių pavyzdžiais rėmėsi „Frontier Economics“ įrodydama „Correos“ veiklos ekonominį efektyvumą;

b) antra, tai, kad „Frontier Economics“ tyrimas parengtas jau po to, kas įvykdyta (*a posteriori*), neturėtų turėti reikšmės, atsižvelgiant į susijusią teismų praktiką ir į pačios Komisijos praktiką, nes ji anksčiau būtų sutikusi atsižvelgti į tyrimus, parengtus *a posteriori* po atitinkamos priemonės patvirtinimo;

c) galiausiai, Komisijos argumentui, kad pagal Ispanijos taikomą sąnaudų apskaičiavimo metodiką visiškai neatsižvelgiama į veiklos efektyvumą, prieštarauja ir tai, kad metodas, pagal kurį apskaičiuojamos UPĮ grynosios sąnaudos, yra pagrįstas Komisijos paskelbta NERA ataskaita. Todėl šis metodas turi būti laikomas atitinkančiu ES teisės nuostatas.

(63) „Correos“ taip pat pažymi, kad jei Komisija padarytų išvadą, jog ta priemonė yra valstybės pagalba, ta pagalba turėtų būti laikoma suderinama su vidaus rinka pagal Sutarties 106 straipsnio 2 dalį.

(64) „Correos“ dar kartą pabrėžia, kad Ispanijos valdžios institucijų taikoma kompensavimo metodika, kuri buvo įtraukta į NERA ataskaitą, yra tinkamai taikoma GIS metodika ir turėtų būti Komisijai priimtina. Be to, „Correos“ mano, kad negavo kompensacijos permokos už UPĮ vykdymą 2004–2010 m. laikotarpiu, nes kompensacija buvo apskaičiuota pagal GIS metodiką, neįskaitant jokio pagrįsto pelno.

(65) Tuo atveju, jei Komisija padarytų išvadą, kad ta priemonė gali būti su vidaus rinka nesuderinama valstybės pagalba, „Correos“ teigimu, Komisija turėtų atsižvelgti į 2004–2010 m. laikotarpiu valstybei išmokėtus dividendus, kuriais sumažinta „Correos“ suteikta kompensacija.

4.1.2. ATLEIDIMAS NUO NEKILNOJAMOJO TURTO MOKESČIO (NTM) IR EKONOMINĖS VEIKLOS MOKESČIO (EVM)

(66) Dėl atleidimo nuo NTM „Correos“ pirmiausia paaiškino, kad šios priemonės turėtų būti vertinamos ne pagal 1998 m. Pašto įstatymą ar 2010 m. Pašto įstatymą, o tiesiogiai remiantis kiekvieno atitinkamo mokesčio teisės aktais.

(67) Be to, „Correos“ mano, kad ši priemonė nėra valstybės pagalba, nes ji nepriskirtina valstybei. Šis atleidimas nuo mokesčio nenustatytas jokia teisės akto nuostata. Tik keli vietos mokesčių administratoriai ir keli vietos teismai suteikė atleidimą nuo šio mokesčio už 94 iš 13 000 „Correos“ priklausančių patalpų. Ispanijos Aukščiausiasis Teismas savo 2013 m. spalio 7 d. sprendime padarė išvadą, kad 2010 m. Pašto įstatymo 22 straipsnio 2 dalies nuostatoje nėra atleidimo nuo NTM.

(68) Be to, „Correos“ mano, kad NTM, nuo kurio mokėjimo ji buvo atleista, negali būti valstybės susigrąžintas, nes tai yra *res judicata*. Pagal Sąjungos teismų praktiką ([11]), jei yra priimtas galutinis teismo sprendimas, kuriame įvertintas valstybės pagalbos buvimas, turėtų būti laikomasi *res judicata* principo. „Correos“ mano, kad Ispanijos Aukščiausiojo Teismo sprendimu yra taikoma Sąjungos teisė ir kad jis priimtas dėl valstybės pagalbos buvimo. Taigi, turėtų būti laikomasi *res judicata* principo ir pagalbos susigrąžinimas šiuo atveju turėtų būti negalimas.

(69) „Correos“ taip pat mano, kad *res judicata* principas turėtų būti laikomas bendruoju Sąjungos teisės principu ir kad reikėtų laikytis šio principo, kai pagalbos susigrąžinimas yra negalimas dėl priimto galutinio teismo sprendimo, kuriuo jau nustatytas pagalbos buvimas.

([11]) Žr. 2006 m. kovo 16 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Kapferer*, C-234/04, ECLI:EU:C:2006:178, 20 ir 21 punktus; 2009 m. spalio 6 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Asturcom Telecomunicaciones*, C40/08, ECLI:EU:C:2009:615; 2015 m. lapkričio 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Klausner Holz Niedersachsen*, C-505/14, ECLI:EU:C:2015:742, 36 ir 45 punktus.

(70) Dėl atleidimo nuo EVM „Correos“ teigia, kad dalinis atleidimas nuo EVM mokėjimo nėra valstybės pagalba. Visų pirma, „Correos“ teigimu, šis dalinis atleidimas nuo mokesčio nėra atrankusis, nes jis pagrįstas pačios ekonominės veiklos mokesčio sistemos logika. Pasak „Correos“, EVM esmė, arba jo vidinis loginis pagrindas, yra ekonominės veiklos apmokestinimas siekiant daryti įtaką prekių gamybai ir paslaugų teikimui arba jų platinimui. „Correos“ vykdo ekonominę veiklą, apimančią prekių gamybą ir paslaugų teikimą, tačiau ji teikia ir viešąsias paslaugas, kaip antai pagal UPĮ, kurios neatitinka pastarojo ekonominio tikslo. Taigi, tuo turėtų būti pagrįstas jos dalinis atleidimas nuo EVM.

(71) Be to, „Correos“ mano, kad jos dalinis atleidimas nuo EVM yra jau esama pagalba. Šis atleidimas nuo EVM suteiktas anksčiau negu Ispanija įstojo į EEB. 1966 m. gruodžio 29 d. Dekretu Nr. 3313/1966 buvo patvirtinta vadinamoji licencijos kvota (isp. *Cuota de Licencia*) kaip veiklos ir prekybos bei pramonės pelno mokesčio mokėjimo forma. Šis ekonominės veiklos, prekybos ir pramonės pelno mokestis, mokamas licencijos kvotos forma, 1988 m. gruodžio 28 d. Įstatymu Nr. 39/1988 pakeistas ekonominės veiklos mokesčiu (EVM). Pasak „Correos“, pats apmokestinimo momentas iš esmės nepakeistas nuo 1966 m.

4.1.3. 2004, 2005 IR 2006 M. ATLIKTOS KAPITALO INJEKCIJOS

(72) „Correos“ tvirtina, kad 2004, 2005 ir 2006 m. atliktos kapitalo injekcijos atitinka REIP ir kad jomis „Correos“ nesuteikta pranašumo.

(73) Pasak „Correos“, dėl kapitalo injekcijų 2004–2006 m. padarytų investicijų analizė parodo, kad Ispanijos valstybė atliko šias kapitalo injekcijas veikdama kaip akcininkė ir kad tas investicijas būtų galėjęs padaryti bet koks privatus investuotojas.

(74) „Correos“ teigia, kad tos kapitalo injekcijos atitiko „Correos“ poreikį daryti investicijas, didesnes nei vidutinės įprastos šios bendrovės investicijos. Tų kapitalo injekcijų tikslas nurodytas „Correos“ 2005 m. spalio 4 d. pranešime Deputatų Kongresui (isp. *El Congreso de los Diputados*). Tame pranešime kapitalo injekcijos susietos su naujų investicijų poreikiu šioje bendrovėje. Tų kapitalo injekcijų tikslas buvo atlikti „Correos“ modernizavimo procesą, didinant šios bendrovės paslaugų teikimo efektyvumą ir gerinant paslaugų kokybę.

(75) „Correos“ teigia, kad šios investicijos pelningumas įrodo, jog panašią investiciją būtų įvykdęs bet koks privatus investuotojas, nes tų kapitalo injekcijų vidinė grąžos norma viršijo „Correos“ kapitalo investicines sąnaudas.

(76) Be to, „Correos“ teigia, kad norint laikytis REIP, nebūtina atlikti *ex ante* tikslaus pelningumo vertinimo tokiomis, kaip VESP (pvz., pagal UPĮ) teikiančios bendrovės akcininko, aplinkybėmis. Toks akcininkas, svarstydamas, ar investuoti, ar ne, neišvengiamai turėtų atsižvelgti į tos bendrovės įsipareigojimą teikti VESP.

(77) Tokiomis aplinkybėmis pakaktų, remiantis objektyviais ir patikrinamais įrodymais, įrodyti, kad privatus investuotojas, atsižvelgdamas į tą patį viešųjų paslaugų įsipareigojimą, būtų elgęsis taip pat.

(78) Pasak „Correos“, tokią išvadą padarė Teisingumo Teismas *Chronopost I* ([12]) ir *Chronopost II* ([13]) bylose, pripažindamas, kad *ex post* apskaičiuota vidine grąžos norma tinka remtis nustatant, ar kapitalo injekcija atitinka REIP.

4.1.4. KOMPENSACIJOS UŽ RINKIMŲ MEDŽIAGOS PLATINIMĄ

(79) „Correos“ teigimu, politinių kandidatų rinkimų medžiagos platinimas organizuojant rinkimus turėtų būti laikomas neatsiejamu nuo valstybės prerogatyvų.

([12]) 2003 m. liepos 3 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Chronopost/UFEX ir kiti*, sujungtos bylos C-83/01 P, C-93/01 P ir C-94/01 P, ECLI:EU:C2003:388.

([13]) 2008 m. liepos 1 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Chronopost ir La Poste/UFEX ir kiti*, sujungtos bylos C-341/06 ir C-342/06P, ECLI:EU:C2008:375.

(80) Visų pirma „Correos“ teigia, kad rinkimų medžiagos platinimas yra viena pagrindinių valstybės funkcijų, nes tai yra bendrosios rinkimų sistemos dalis, tai yra susiję su politinių partijų vaidmeniu pagal Konstituciją ir „Correos“ darbuotojai, vykdydami šią veiklą, veikia kaip valstybės tarnautojai.

(81) Todėl, pasak „Correos“, politinių kandidatų rinkimų medžiagos platinimas dėl jo tikslo, pobūdžio ir reglamentavimo yra nedalomai susijęs su valstybės viešosios valdžios funkcijų vykdymu. Taigi, tai nėra ekonominė veikla ir „Correos“ ją vykdydama neturėtų būti laikoma įmone, kaip tai apibrėžiama pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį.

(82) NET jei Komisija manytų, kad politinių kandidatų rinkimų medžiagos platinimas yra ekonominė veikla, „Correos“ mano, kad dėl to „Correos“ nesuteikiama atrankiojo pranašumo. Valstybė paveda „Correos“ vykdyti šią veiklą todėl, kad ji vienintelė iš pašto veiklos vykdytojų yra pajėgi teikti tokią paslaugą pagal būtinas jos sąlygas ir kokybės kriterijus. Taigi, su politinių kandidatų rinkimų medžiagos platinimu susijusi „Correos“ teisinė ir faktinė padėtis nėra panaši į jokios kitos pašto sektoriaus įmonės padėtį.

(83) „Correos“ teigimu, net jei Komisija padarytų išvadą, kad ši priemonė yra valstybės pagalba, ši priemonė turėtų būti laikoma esama pagalba. Sumažintas pašto tarifas politiniams kandidatams, siunčiantiems rinkimų medžiagą, yra nustatytas nuo 1977 m. – nuo 1977 m. birželio 15 d. rinkimų. Tie 1977 m. birželio 15 d. rinkimai organizuoti pagal 1977 m. kovo 18 d. Karaliaus dekretą Nr. 20/1977, kuriuo pirmą kartą nustatytas specialus rinkimų medžiagos platinimui taikomas pašto tarifas.

(84) „Correos“ paaiškino, kad tiksli šio sumažinto tarifo suma (viena peseta, lygi 0,006 EUR) buvo papildomai nustatyta 1977 m. ministro įsakymu. Pasak „Correos“, šis sumažintas tarifas galioja iki šiol. Ispanijos Aukščiausiasis Teismas savo 2006 m. spalio 2 d. sprendime ([14]) padarė išvadą, kad galiojantis sumažintas tarifas už politinių kandidatų rinkimų medžiagos platinimą tebėra viena peseta (0,006 EUR).

(85) Karaliaus dekretas Nr. 20/1977 vėliau pakeistas 1985 m. birželio 19 d. Konstituciniu įstatymu Nr. 5/1985 dėl bendrosios rinkimų sistemos (LOREG), į kurį įtraukta visiškai ta pati nuostata dėl politinių kandidatų rinkimų medžiagos platinimui taikomų sumažintų pašto tarifų.

(86) „Correos“ taip pat mano, kad tuo atveju, jei Komisija padarytų išvadą, jog ši priemonė yra valstybės pagalba, ji turėtų būti pripažinta suderinama su vidaus rinka.

(87) Visų pirma, ši priemonė yra tikra ekonominės svarbos paslauga. Ir 1998 m. Pašto įstatymo straipsnyje, ir 2010 m. Pašto įstatymo 22 straipsnio 5 dalyje pripažinta, kad siekiant užtikrinti tinkamą rinkimų procesų eigą, UPĮ vykdytojui gali būti pavesta vykdyti su rinkimų medžiagos platinimu susijusius įsipareigojimus. Be to, 2010 m. Pašto įstatymo 22 straipsnio 5 dalyje pripažinta, kad už tokį pavedimą turėtų būti suteikta kompensacija.

(88) „Correos“ mano, kad ši priemonė yra suderinama su vidaus rinka pagal 2012 m. VESP sprendimą ([15]). „Correos“ paaiškino, kad 2012 m. VESP sprendimas būtų taikytinas, nes apskaičiuota vidutinė metinė „Correos“ suteikta kompensacija nesiektų 15 mln. EUR ribos.

4.2. *ANONIMINĖS TREČIOSIOS ŠALIES PASTABOS*

(89) Anoniminė trečioji šalis sutinka su sprendime pradėti procedūrą Komisijos padarytomis preliminariomis išvadomis dėl šių priemonių:

a) suteiktų kompensacijų „Correos“ už UPĮ vykdymą;

b) atleidimo nuo nekilnojamojo turto mokesčio (NTM) ir ekonominės veiklos mokesčio (EVM);

([14]) 2006 m. spalio 2 d. Ispanijos Aukščiausiojo Teismo sprendimas, *Rec.* 89/2004.

([15]) 2011 m. gruodžio 20 d. Komisijos sprendimas 2012/21/ES dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 106 straipsnio 2 dalies taikymo valstybės pagalbai, kompensacijos už viešąją paslaugą forma skiriamai tam tikroms įmonėms, kurioms pavesta teikti visuotinės ekonominės svarbos paslaugas (OL L 7, 2012 1 11, p. 3).

c) „Correos“ kapitalo padidinimų 2004, 2005 ir 2006 m. suteiktomis lėšomis;

d) suteiktos kompensacijos „Correos“ už rinkimų medžiagos platinimą.

(90) Anoniminė trečioji šalis taip pat aiškiai pritaria tam, kad per vykdomą tyrimą daugiausia dėmesio būtų skiriama 89 konstatuojamojoje dalyje išvardytoms priemonėms.

(91) Tačiau ji paragino Komisiją atkreipti dėmesį į kelias priemones, kurioms Komisija neskyrė dėmesio 2016 m. sprendime pradėti procedūrą ir kurias, šios trečiosios šalies nuomone, taip pat reikėtų įvertinti.

(92) Anoniminės trečiosios šalies teiginiai ([16]):

— „Correos“ nuo 1998 iki 2003 m. gavo mažiausiai 794 mln. EUR pagalbos sumą;

— „Correos“ dėl UPĮ vykdymo nemokamai atiteko 9 054 pašto klientų aptarnavimo punktų tinklas ir dėl to „Correos“ įgijo konkurencinį pranašumą teikdama iki 20 kg svorio siuntinių pristatymo paslaugas ([17]);

— „Correos“ įgijo tam tikras nematerialines arba išimtines teises, kaip antai sutartis, „Correos“ pasirašytas su viešąja administracija, teisę patvirtinti paštu siunčiamų pranešimų autentiškumą, teisę savo rinkodaroje vartoti žodį „Ispanijos“, viešojo domeno nuomą ir muitų lengvatas;

— „Correos“ naudojosi valstybės suteiktomis kompensacijomis, kad galėtų finansuoti savo veiklos viešinimo ir informacines kampanijas;

— Ispanijos valdžios institucijų dalyvavimas „Correos“ valdymo organuose suteikė „Correos“ tam tikrų pranašumų ir privilegijų. Vienas iš šių pranašumų yra tai, kad „Correos“ iki šiol neprivalėjo pagal įstatymą taikyti tinkamos kompensavimo metodikos. „Correos“ už 2011–2016 m. laikotarpį gavo apie 1 300 mln. EUR kompensaciją, taikant kompensavimo metodiką, kuriai Komisija paprieštaravo sprendime pradėti procedūrą ([18]);

— „Correos“ netaiko PVM tarifų tam tikroms pašto paslaugoms, dėl kurių yra sudaryti individualūs susitarimai derybų keliu, ir tai yra su vidaus rinka nesuderinama valstybės pagalba;

— „Correos“ įvykdė „Correos Express“ („Correos“ grupės patronuojamosios bendrovės) kapitalo padidinimus, kad padengtų apie 233 mln. EUR nuostolius, ir tai yra valstybės pagalba „Correos Express“;

— „Correos“ vykdo agresyvios kainodaros politiką dėl valstybės pagalbos priemonių, kuriomis naudojasi.

5. **ISPANIJOS PASTABOS**

5.1. *ISPANIJOS PASTABA DĖL 2016 M. SPRENDIMO PRADĖTI PROCEDŪRĄ*

5.1.1. PAGAL 1998 M. PAŠTO ĮSTATYMĄ SUTEIKTA KOMPENSACIJA UŽ UPĮ VYKDYMĄ

(93) Ispanija mano, kad ši priemonė nėra valstybės pagalba pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį. Visų pirma, Ispanijos valdžios institucijos teigia, kad šia priemone „Correos“ nesuteikta ekonominio pranašumo, nes kompensacijos už UPĮ atitinka *Altmark* bylos sprendime ([19]) nustatytus kriterijus. Ispanijos valdžios institucijos taip pat paaiškino, kad apie šią priemonę nebuvo pranešta todėl, kad ji laikyta atitinkančia *Altmark* sprendime nustatytus kriterijus.

([16]) Komisija pažymi, kad kai kurie iš šių iškeltų klausimų (pvz., dėl tariamai agresyvios kainodaros) neatrodo susiję su valstybės pagalba, kiti neatrodo tiesiogiai susiję su „Correos“ (pvz., tariamas „Correos Express“ kryžminis subsidijavimas), o kai kurie kiti klausimai (pvz., dėl kompensacijos, tariamai skirtos „Correos“ veiklos viešinimo ir informacinėms kampanijoms finansuoti) neatrodo pagrįsti nustatytais faktais.

([17]) Anoniminė trečioji šalis taip pat nurodė, jog tai, kad 2010 m. Pašto įstatymu išplėsta UPĮ sritis apėmė ir siuntinius iki 20 kg, yra ženklas, kad „Correos“ ketina plėsti savo verslą, kad galėtų, naudodamasi savo kaip UPĮ vykdytojos padėtimi, konkuruoti su visomis kitomis siuntinių pristatymo paslaugų įmonėmis Ispanijos siuntinių paslaugų rinkoje.

([18]) Kompensacijas „Correos“ už UPĮ vykdymą pagal 2010 m. Pašto įstatymą Komisija įvertins kitame sprendime (žr. 32 konstatuojamąją dalį).

([19]) Sprendimas *Altmark Trans GmbH ir Regierungspräsidium Magdeburg/Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH*, C-280/00, ECLI:EU:C:2003:415.

(94) Ispanijos valdžios institucijos teigia, kad ši priemonė atitinka trečiąją *Altmark* sprendimo sąlygą, pagal kurią kompensacija už UPĮ negali būti didesnė nei grynosios sąnaudos (t. y. sąnaudos atėmus atitinkamas pajamas ir pridėjus pagrįstą pelną) vykdant viešųjų paslaugų įsipareigojimą. Ispanija tvirtina, kad taiko tinkamą kompensavimo metodiką, atitinkančią Direktyvoje 2008/6/EB nurodytą taikyti grynųjų išvengiamų sąnaudų metodiką. Ispanijos valdžios institucijų teigimu, jų taikoma metodika yra pagrįsta NERA ataskaita, kurią Komisijos užsakymu parengė konsultacijų bendrovė „National Economic Research Associates“. Pasak Ispanijos, NERA ataskaitoje pateikta kompensavimo metodika yra tinkamai taikoma GIS metodika. Komisija klysta manydama, kad kompensacijos permoką, be kita ko, ir *Altmark* kriterijų taikymo aplinkybėmis, galima apskaičiuoti tik pagal sąnaudų apskaitos metodiką, kuria remiantis padaryta jos išvada, kad kompensacija „Correos“ 2004–2010 m. laikotarpiu viršijo tai, ką galima laikyti reikalinga visoms arba daliai jos UPĮ vykdymo sąnaudų padengti.

(95) Ispanijos valdžios institucijos taip pat teigia, kad ši priemonė atitinka ketvirtąjį *Altmark* sprendimo kriterijų. Pagal ketvirtąjį *Altmark* kriterijų, kai netaikoma viešųjų pirkimų procedūra, gaunamos kompensacijos dydis turi būti tinkamas, remiantis sąnaudų analize, pagal sąnaudas, kurias patirtų tipinė gerai valdoma ir pakankamai išteklių turinti to paties sektoriaus įmonė, atsižvelgiant į įplaukas ir pagrįstą pelną vykdant viešųjų paslaugų įsipareigojimą. Pasak Ispanijos valdžios institucijų, šį palyginimą galima atlikti tik su to paties sektoriaus (šiuo atveju pašto sektoriaus) įmonėmis. Ispanija nesutinka su Komisijos išreikštomis abejonėmis dėl išvadų, padarytų „Frontier Economics“ ataskaitoje, kurioje teigiama, kad ši priemonė atitinka keturis *Altmark* sprendimo kriterijus. Pasak Ispanijos, Komisija jokiame savo sprendime neįrodė, kad atitinkami Graikijos ir Italijos pašto veiklos vykdytojai veikė neefektyviai. Be to, Ispanija mano, kad keturių *Altmark* sprendimo kriterijų laikymuisi neturi įtakos tai, kad šis tyrimas buvo atliktas *ex post*. Komisija savo ankstesniuose sprendimuose nelaikė *ex post* atlikto tyrimo kliūtimi pripažinti, kad laikomasi ketvirtojo *Altmark* sprendimo kriterijaus. Šiuo atžvilgiu Ispanija visų pirma nurodo 2008 m. spalio 21 d. Komisijos sprendimą dėl „Poste Italiane“ ([20]). Be to, pasak Ispanijos, pagal nusistovėjusią teismų praktiką *ex post* parengtos ataskaitos pripažįstamos tinkamomis. Ispanija visų pirma remiasi *Chronopost* ir *La Poste* ([21]) byla, kurioje Bendrasis Teismas pripažino *ex post* parengtą ataskaitą priimtina.

(96) Ispanijos valdžios institucijos mano, kad jei ši priemonė būtų laikoma valstybės pagalba, ji turėtų būti pripažinta suderinama su vidaus rinka pagal Sutarties 106 straipsnio 2 dalį. Visų pirma, Ispanijos manymu, ši priemonė atitinka 2012 m. VESP bendrosiose nuostatose nustatytus suderinamumo kriterijus.

(97) Ispanijos valdžios institucijos nesutinka su Komisijos išreikštomis abejonėmis dėl pavedimo akto, kuriuo nustatyti viešųjų paslaugų įsipareigojimai ir kompensacijos apskaičiavimo metodai, išsamumo. Tokį pavedimą, pasak Ispanijos valdžios institucijų, gali sudaryti vienas arba keli skirtingi privalomi teisės aktai. Šio pavedimo konkrečią formą laisvai renkasi valstybė narė. Be to, jame nebūtinai turi būti konkrečiai vartojama sąvoka „pavedimas“. Visų pirma Ispanijos valdžios institucijos mano, kad ši priemonė atitinka 2012 m. VESP bendrųjų nuostatų 16 punkto e papunkčio reikalavimą, kad tokiu pavedimu būtų nustatyta tvarka, pagal kurią būtų išvengta bet kokios kompensacijos permokos ir permoka būtų grąžinta. Tai įrodo faktas, kad 2005 m. suteikta per didelė kompensacija buvo susigrąžinta vėlesniais metais.

(98) Dėl galimybės apskaičiuojant kompensaciją taikyti grynųjų išvengiamų sąnaudų metodiką Ispanijos valdžios institucijos teigia, jog 2012 m. VESP bendrųjų nuostatų 69 punkte nenustatyta, kad grynųjų išvengiamų sąnaudų metodiką taikyti privaloma, tačiau valstybėms narėms nedraudžiama taikyti šios metodikos. Be to, Europos Sąjungos valstybės pagalbos, viešųjų pirkimų ir vidaus rinkos taisyklių taikymo visuotinės ekonominės svarbos paslaugoms, visų pirma visuotinės svarbos socialinėms paslaugoms, vadovo ([22]) 184 punkte paaiškinta, kad 2012 m. VESP bendrųjų nuostatų 69 punkte nustatyta GIS metodika netaikytina siekiant nesukurti papildomos naštos valstybei narei dėl tų priemonių, kurios taikytos anksčiau negu tapo privaloma taikyti GIS metodiką. Todėl Ispanijos valdžios institucijos mano, kad Ispanijos taikoma GIS metodika yra tinkama ir gali būti teisiškai pagrįstai naudojama iki 2012 m. suteiktai kompensacijai apskaičiuoti.

([20]) Žr. 2008 m. spalio 21 d. Komisijos sprendimą 2009/554/EB dėl valstybės pagalbos C 49/06 (ex NN 65/06), kurią Italija įgyvendino siekdama atlyginti Poste Italiane už pašto taupymo lakštų platinimą (OL L 189, 2009 7 21, p. 3).

([21]) Sprendimas *Ufex ir kiti/Komisija*, T-613/97, ECLI:EU:T:2006:150.

([22]) Šis vadovas Komisijos paskelbtas 2013 m. vasario 18 d. (http://ec.europa.eu/competition/state_aid/overview/new_guide_eu_rules_procurement_lt.pdf).

(99) Kaip paaiškinta 94 konstatuojamojoje dalyje, Ispanijos valdžios institucijos mano, kad Ispanijos metodika, kuri yra pagrįsta NERA ataskaita ir pagal kurią apskaičiuojama kompensacija už UPĮ vykdymą, yra lygiavertė grynųjų išvengiamų sąnaudų metodikai. Ispanijos valdžios institucijų nuomone, šiuo atžvilgiu neturi reikšmės tai, kad pagal Ispanijos metodiką neatsižvelgiama į veiklos efektyvumo paskatas ir į nematerialinę naudą, nes šie du kriterijai dar nebuvo nustatyti tuo metu, kai Ispanija ėmė taikyti šią metodiką. Šie kriterijai buvo vėliau nustatyti Direktyvoje 2008/6/EB ir 2012 m. VESP bendrosiose nuostatose.

(100) Ispanijos valdžios institucijos nesutinka su 2016 m. sprendime pradėti procedūrą Komisijos taikyta metodika ir kriterijais dėl pagrįsto pelno. Ispanijos valdžios institucijos teigia, kad neturėtų būti nustatyto pagrįsto pelno orientacinio dydžio, taikytino visiems pašto veiklos vykdytojams, ir kad tai turėtų būti vertinama kiekvienu konkrečiu atveju. Pagrįsto pelno orientacinis dydis, Komisijos taikytas savo 2012 m. sausio 25 d. Sprendime dėl *bpost* ([23]), nelaikytinas etalonu kitiems pašto veiklos vykdytojams. Visų pirma, *bpost* byla labai skiriasi nuo „Correos“ padėties, nes *bpost* byla buvo susijusi ne su UPĮ vykdymu, o su kitomis VESP. Antra, Komisija nuosekliai netaiko pagrįsto pelno orientacinio dydžio, nustatyto sprendime dėl *bpost*, nes kituose Komisijos sprendimuose leista taikyti didesnius orientacinius pelno dydžius ([24]).

5.1.2. ATLEIDIMAS NUO NEKILNOJAMOJO TURTO MOKESČIO (NTM) IR EKONOMINĖS VEIKLOS MOKESČIO (EVM)

(101) Dėl atleidimo nuo NTM Ispanijos valdžios institucijos paaiškino, kad 1998 m. Pašto įstatymu ir 2010 m. Pašto įstatymu „Correos“ nebuvo atleista nuo NTM mokėjimo. Tačiau kai kurie Ispanijos teismai, aiškindami 1998 m. Pašto įstatymo ir 2010 m. Pašto įstatymo nuostatas, nusprendė, kad „Correos“ taikytinas atleidimas nuo NTM. Ispanijos valdžios institucijos paaiškino, kad šis atleidimas nuo mokesčio buvo taikomas tik labai retais atvejais. Faktiškai jis taikytas tik 94 iš 13 000 „Correos“ priklausančių patalpų.

(102) Ispanijos valdžios institucijos mano, kad toks atleidimas nuo šio mokesčio negali būti priskirtinas valstybei, nes jį nustatė Ispanijos teismai, nusprendę, kad bendrovei „Correos“ turi būti grąžintos jos jau sumokėtos NTM sumos.

(103) Dėl atleidimo nuo EVM Ispanijos valdžios institucijos mano, kad atleidimas nuo EVM turėtų būti laikomas esama pagalba. Šis atleidimas nuo EVM suteiktas anksčiau negu Ispanija įstojo į EEB. Pasak Ispanijos valdžios institucijų, atleidimas nuo EVM nustatytas dar 1966 metais, kai 1966 m. gruodžio 29 d. Dekretu Nr. 3313/1966 buvo nustatytas veiklos ir prekybos bei pramonės pelno mokestis. Šis ekonominės veiklos ir prekybos bei pramonės pelno mokestis, mokamas licencijos kvotos forma, 1988 m. gruodžio 28 d. Įstatymu Nr. 39/1988 pakeistas ekonominės veiklos mokesčiu (EVM). Pasak Ispanijos, šis mokestis iš esmės nepakeistas nuo 1966 m., neskaitant to, kad „Correos“ buvo visiškai atleista nuo jo mokėjimo dėl savo anksčiau turėto administracinės įstaigos statuso.

5.1.3. 2004, 2005 IR 2006 M. KAPITALO INJEKCIJOS

(104) Ispanijos valdžios institucijos mano, kad 2004, 2005 ir 2006 m. atliktos kapitalo injekcijos nėra valstybės pagalba, nes atitinka REIP.

(105) Jos pabrėžia, kad prieš šias kapitalo injekcijas buvo atlikti *ex ante* ekonominiai vertinimai, panašūs į tuos, kuriuos būtų atlikęs bet kuris privatus investuotojas. Šios kapitalo injekcijos buvo numatytos daugiamečiuose veiksmų planuose, kuriuos valstybė patvirtino kaip akcininkė ir kurie buvo įtraukti į valstybės bendruosius biudžetus; jie savo ruožtu atitiko šios bendrovės strateginius planus, parengtus siekiant plėtoti jos verslą perspektyvesnėse srityse ir didinti jos veiklos efektyvumą, atsižvelgiant į juntamą pašto rinkos augimo sulėtėjimą.

([23]) 2012 m. sausio 25 d. Komisijos sprendimas 2012/321/ES dėl priemonės SA.14588 (C20/09), kurią Belgija įgyvendino remdama bendrovę *De Post-La Poste* (šiuo metu – *bpost*) (OL L 170, 2012 6 29, p. 1).

([24]) Žr., pvz., 2012 m. kovo 28 d. Komisijos sprendimą valstybės pagalbos byloje SA.33054 (2012/N) dėl kompensacijos už grynąsias sąnaudas, skirtas komerciškai neperspektyviam tinklui 2012–2015 m. laikotarpiu išlaikyti ir apyvartinių lėšų priemonei taikyti (OL C 121, 2012 4 26, p. 1), ir 2012 m. sausio 25 d. Komisijos sprendimą 2012/636/ES dėl priemonės C 36/07 (ex NN 25/07), kurią Vokietija suteikė Vokietijos pašto bendrovei *Deutsche Post AG* (OL L 289, 2012 10 19, p. 1).

(106) 2001–2006 laikotarpio strateginiuose planuose buvo konkrečiai nustatyti veiksmai, vykdytini baigiant šios įmonės modernizavimo procesą, siekiant šių tikslų:

a) užtikrinti pašto verslo tvarumą ateityje, didinant veiklos efektyvumą ir remiant didžiausios pridėtinės vertės verslo linijas;

b) stiprinti verslo sritis, kurių vidutinės trukmės augimo perspektyvos yra geriausios;

c) remti technologinę plėtrą, susijusią su duomenų bazių valdymu, pašto siuntų srautų centro veikimu ir kt.;

d) modernizuoti „Correos“ valdymo ir organizacijos modelį ir pritaikyti jį prie rinkos sąlygų.

(107) Pasak Ispanijos valdžios institucijų, siekiant šių tikslų, bendrovei reikėjo gauti papildomų išteklių būtinoms investicijoms. Išanalizavusi šios įmonės strategiją, jos akcininkė nusprendė atlikti tris kapitalo padidinimus iš viso 48,08 mln. EUR suma – po 16,027 mln. EUR atitinkamai 2004, 2005 ir 2006 finansiniais metais. Tas kapitalo padidinimas buvo laikomas itin svarbiu norint pasiekti bendrovės veiksmų planuose prognozuotus pelningumo rodiklius, ir tai patvirtinta jos vienintelės akcininkės atliktais vertinimais. Šiuos kapitalo padidinimus iš tiesų lėmė poreikis daryti papildomas, „inkrementines“ investicijas kartu su tomis, kurias įprastai atliko pati bendrovė.

(108) Ispanijos valdžios institucijos taip pat teigia, kad šis vertinimas buvo pagrįstas su kapitalo padidinimu siejamų verslo perspektyvų ir rezultatų modeliu, parengtu penkeriems metams – tai tinkamas laikotarpis vertinant dėl tų verslo investicijų priimtų sprendimų pagrįstumą. Į tas prognozes buvo atsižvelgta daugiamečiuose veiksmų planuose (toliau – DVP), kurie buvo įtraukti į bendruosius valstybės biudžetus. Patvirtintame 2004 finansinių metų DVP parodytas metinės apyvartos augimas 3,6 % ir grynojo pelno didėjimas, per metus gaunant apie 5 % vidutinį pelną, palyginti su padėtimi pagal bazinį scenarijų be kapitalo padidinimo. Šie rezultatai buvo gauti remiantis vienodu kapitalo išlaidų skaičiumi 2004, 2005 ir 2006 m., taigi buvo galima įgyvendinti strateginiuose planuose numatytas su investicijomis susijusias veiksmų kryptis.

(109) Šios į DVP įtrauktos ir per jį su bendruoju valstybės biudžetu susietos prognozės yra visiškai panašios į tas, kurias būtų padaręs privatus rinkos ekonomikos investuotojas. Šiuo pagrindu remdamasi valstybė, kaip akcininkė, nusprendė atlikti tris šios bendrovės akcinio kapitalo padidinimus iš viso 48 081 000 EUR suma.

(110) Šios *ex ante* atliktos prognozės parodytos 3 lentelėje.

3 lentelė

2004 m. DVP

	2005 m.	2006 m.	2007 m.	2008 m.
Grynoji apyvarta (tūkstančiais eurų)	1 897 475	1 975 031	2 047 873	2 115 371
Apyvartos augimas	3,4 %	4 %	3,6 %	3,2 %
Finansinių metų grynasis pelnas arba nuostolis (tūkstančiais eurų)	78 092	97 214	106 038	113 403
Prognozuojamas grynasis pelnas	**4,1 %**	**4,9 %**	**5,1 %**	**5,3 %**

(111) Ispanijos valdžios institucijos paaiškino, kad šie DVP yra patikimos ekonominių ir finansinių prognozių *ex ante* analizės. Juose pateiktose prognozėse parodytas investicijų grąžos dydis prilygsta tam, kurio būtų reikėję privačiam investuotojui, taigi priimtas sprendimas padidinti akcinį kapitalą, kad bendrovė galėtų padaryti būtinas investicijas ir pasiekti prognozuojamą pelną, yra visiškai pagrįstas. Pasak Ispanijos valdžios institucijų, esant tokioms grąžos normoms, panašų sprendimą būtų priėmęs bet koks privatus investuotojas.

(112) Ispanija pažymi, kad ji 2004 m. gruodžio 13 d. priėmė sprendimą padidinti „Correos“ akcinį kapitalą ir skirti 16,027 mln. EUR remdamasi 2004 m. finansinių metų DVP, kuriame pateiktos palankios finansinės prognozės, parodytos 1 lentelėje. Ji, kaip akcininkė, panašiai priėmė sprendimus ir dėl vėlesnių kapitalo padidinimų atitinkamai 2005 m. gruodžio 5 d. ir 2006 m. gruodžio 29 d., remdamasi atitinkamais DVP. Ispanija taip pat pažymi, kad reali DVP nustatytų rodiklių kaita buvo akivaizdžiai dar geresnė negu finansinėse prognozėse, kaip parodyta 4 lentelėje.

4 lentelė

Faktiniai rezultatai

	2005 m.	2006 m.	2007 m.	2008 m.
Grynoji apyvarta (tūkstančiais eurų)	1 940 000	2 014 400	2 106 600	2 141 000
Finansinių metų grynasis pelnas arba nuostolis	9,1 %	7 %	4,9 %	3,6 %
Grynasis pelnas	**4,3 %**	**9,1 %**	**7 %**	**4,9 %**

(113) Papildydamos tai, kas išdėstyta pirmiau, Ispanijos valdžios institucijos taip pat pateikė privataus investuotojo kriterijaus taikymo analizę, *ex post* atliktą „Ernst & Young“, kurioje padaryta išvada, kad analizuotų kapitalo padidinimų vidinė grąžos norma (toliau – VGN) buvo 9,29 %, o tos investicijos kapitalo sąnaudų dydis rinkoje tuo metu, kai investuota, buvo 7,87 %.

(114) Šiuo atžvilgiu Ispanijos valdžios institucijos mano, kad 2016 m. sprendime pradėti procedūrą Komisijos pateiktose pastabose, remiantis byla *Komisija/EDF* ([25]), dėl poreikio atlikti pelningumo analizę prieš darant atitinkamą investiciją, neatsižvelgta į tai, kad buvo atliktas *ex ante* ekonominis vertinimas, kurio ataskaitoje pateikta privataus investuotojo kriterijaus taikymo analizė yra papildomas įrodymas, kad tinkamai taikytas REIP.

(115) Ispanijos valdžios institucijos taip pat iš esmės abejoja Teismo sprendimo *Komisija/EDF* aktualumu nagrinėjamam atvejui, nes EDF veikė įprastomis rinkos sąlygomis, o „Correos“ buvo pavesta vykdyti UPĮ. Ispanijos valdžios institucijos teigia, kad analizuojant priemones, taikytas valstybinei įmonei, veikiančiai tokiame sektoriuje, kuriame yra UPĮ, *ex post* atliktos pelningumo analizės negalima laikyti netinkama, nes teikiant visuotinės ekonominės svarbos paslaugą remiamasi ne vien komercine logika ir tokiu atveju būtina atsižvelgti į visus turimus objektyvius ir patikrinamus duomenis.

(116) Vadovaudamosi tokia logika, Ispanijos valdžios institucijos mano, kad aktualesnė teismų praktika būtų *Chronopost I* ([26]) ir *Chronopost II* ([27]) bylos: Europos Sąjungos Teisingumo Teismas abiejų bylų sprendimuose, priimtuose dėl atitinkamų apeliacinių skundų prieš Komisijos sprendimą 98/365/EB ([28]), pritarė tame Komisijos sprendime atliktai analizei. Tame sprendime Komisija įvertino, ar Prancūzijos pašto veiklos vykdytojo („La Poste“), kaip „SFMI-Chronopost“ akcininko, elgesys buvo pagrįstas komercine logika, pagal privataus rinkos ekonomikos investuotojo kriterijus, ir palygino valstybės kapitalo injekcijų, skirtų „La Poste“, vidinę grąžos normą su jos kapitalo sąnaudomis *ex post* pagrindu.

(117) Ispanijos valdžios institucijos galiausiai paaiškino, kad jeigu Komisija nesutiktų su tuo, kad tos kapitalo injekcijos atitinka REIP, reikėtų jas vertinti atsižvelgiant į Sutarties 106 straipsnio 2 dalį, nes tai yra viešajai paslaugai teikti skirti ištekliai ir tai jokiomis aplinkybėmis, nei dėl tų lėšų paskirties, nei dėl jų pobūdžio nebuvo veiklos pagalba.

([25]) Sprendimas *Komisija/EDF*, C-124/10 P, ECLU:EU:C:2012:318.
([26]) 2003 m. liepos 3 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Chronopost/UFEX ir kiti*, sujungtos bylos C-83/01 P, C-93/01 P ir C-94/01 P, ECLI:EU:C2003:388.
([27]) 2008 m. liepos 1 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Chronopost ir La Poste/UFEX ir kiti*, sujungtos bylos C-341/06 ir C-342/06P, ECLI:EU:C2008:375.
([28]) 1997 m. spalio 1 d. Komisijos sprendimas 98/365/EB dėl valstybės pagalbos, Prancūzijos galimai suteiktos „SMFI-Chronopost“ (OL L 164, 1998 6 9, p. 37).

5.1.4. POLITINIŲ KANDIDATŲ RINKIMŲ MEDŽIAGOS PLATINIMAS

(118) Ispanijos valdžios institucijos mano, kad „Correos“ atliekamas rinkimų medžiagos platinimas nėra valstybės pagalba pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį. Visa „Correos“ veikla, vykdoma organizuojant rinkimus, ir ypač politinių kandidatų rinkiminės kampanijos medžiagos platinimas nėra ekonominė veikla, nes tai yra valstybės prerogatyva.

(119) Visų pirma, Ispanijos valdžios institucijos nesutinka su sprendime pradėti procedūrą dėl politinių kandidatų rinkiminės kampanijos medžiagos platinimo padarytomis išvadomis, kad ši priemonė yra ekonominė veikla. Ispanijos valdžios institucijos teigia, kad valstybė nėra nustačiusi rinkos priemonių, skirtų užtikrinti, kad visi rinkėjai gautų politinių kandidatų rinkiminės kampanijos medžiagą. Rinkimų procesą sudaro įvairios veiklos rūšys, jos visos yra būtinos ir tarpusavyje susijusios ir jomis siekiama užtikrinti pagrindinę teisę balsuoti. Todėl ši veikla turėtų būti laikoma valstybės prerogatyva.

(120) Ispanijos valdžios institucijos mano, kad jei ši priemonė būtų pagalba, tai būtų esama pagalba, nes ji pradėta taikyti anksčiau negu Ispanija 1986 m. įstojo į Europos ekonominę bendriją. Kompensacija rinkimų kandidatams už rinkimų medžiagos platinimą taikoma nuo 1977 m. be esminių pakeitimų. 1977 m. kovo 18 d. Karaliaus įstatyminio dekreto Nr. 20/1977 dėl rinkimų nuostatų 44 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad ministro įsakymu bus nustatyti specialūs politinių kandidatų siunčiamai rinkimų medžiagai taikomi pašto tarifai. 1977 m. kovo 3 d. ministro įsakymu ir 1977 m. gegužės 4 d. ministro įsakymu nustatytas pastovus vienos pesetos tarifas laiškams, sveriantiems iki 50 g, ir jis yra iki šiol nepakeistas.

(121) 1985 m. birželio 19 d. Konstitucinio įstatymo Nr. 5/1985 dėl bendrosios rinkimų sistemos 53 straipsnyje pakartota nuostata, kad ministro įsakymu turi būti nustatytas specialus pašto tarifas politiniams kandidatams už siunčiamą rinkimų medžiagą. 1985 m. spalio 13 d. ministro įsakymo 1 straipsnyje nurodyta, kad tebetaikomi 1977 m. gegužės 3 d. ministro įsakymu nustatyti specialūs tarifai. Vėliau 1986 m. balandžio 30 d. ministro įsakymo 1 straipsnyje nustatyta, kad tebegalioja tie specialūs tarifai, kurie nustatyti 1985 m. spalio 30 d. ministro įsakymo 1 straipsniu – tai yra tie patys specialūs tarifai, kurie nustatyti 1977 m. gegužės 3 d. ministro įsakymu. 1999 m. balandžio 6 d. Karaliaus dekreto Nr. 605/1999 12 straipsnyje ir 1998 ir 2010 m. Pašto įstatymuose tas specialus politiniams kandidatams taikomas tarifas nepakeistas; šiuo metu jis yra nustatytas 1985 m. birželio 19 d. Konstitucinio įstatymo Nr. 5/1985 dėl bendrosios rinkimų sistemos 59 straipsnyje, kuriame nurodyti specialūs tarifai, nustatyti 1977 m. kovo 3 d. ministro įsakymu.

(122) Be to, Ispanijos valdžios institucijos tvirtina, kad jei ši priemonė būtų laikoma valstybės pagalba, ji turėtų būti pripažinta suderinama su vidaus rinka pagal Sutarties 106 straipsnio 2 dalį.

(123) Dėl sprendime pradėti procedūrą nustatyto 10 metų senaties termino (nuo 2004 m. vasario 14 d. iki 2014 m. vasario 14 d.) Ispanijos valdžios institucijos teigia, kad atitinkamas tiriamas laikotarpis turėtų būti 2004–2012 m., nes 2013 m. nebuvo jokių rinkimų.

(124) Pavedimas teikti visuotinės ekonominės svarbos paslaugą 2004–2011 m. laikotarpiu buvo nustatytas ministrų sprendimais, kuriuose nurodytas to viešųjų paslaugų įsipareigojimo turinys, apimtis ir trukmė. Pavedimas „Correos“ teikti visuotinės ekonominės svarbos paslaugą 2011 ir 2012 metais buvo nustatytas Ministrų Tarybos susitarimu dėl kiekvienų rinkimų. Šiuose susitarimuose nurodytas tokios visuotinės ekonominės svarbos paslaugos pobūdis, turinys, apimtis ir trukmė. Be to, 5 lentelėje parodyta, kad bet kokiu atveju visa kompensacija, kurią „Correos“ gavo už rinkimų medžiagos platinimą per 2004–2012 m. vykusius rinkimus, nėra didesnė negu patirtos sąnaudos.

5 lentelė

Per maža kompensacija „Correos“ už rinkimų medžiagos platinimą

(eurais)

Metai	Rinkimai	Visos sąnaudos	Pajamos po 0,006 EUR už siuntą	Kompensacija už rinkimų medžiagos platinimą	Pajamos + kompensacija visos sąnaudos
2004	Nacionaliniai	[…] (*)	(…)	27 182 926	(…)
2005	Regioniniai	(…)	(…)	3 670 281	(…)

(eurais)

Metai	Rinkimai	Visos sąnaudos	Pajamos po 0,006 EUR už siuntą	Kompensacija už rinkimų medžiagos platinimą	Pajamos + kompensacija visos sąnaudos
2006	Regioniniai	(…)	(…)	4 528 376	(…)
2007	Nacionaliniai/regioniniai	(…)	(…)	19 536 604	(…)
2008	Nacionaliniai/regioniniai	(…)	(…)	19 609 632	(…)
2009	Nacionaliniai/regioniniai	(…)	(…)	14 603 021	(…)
2010	Regioniniai	(…)	(…)	4 620 588	(…)
2011	Nacionaliniai/regioniniai	(…)	(…)	40 092 858	(…)
2012	Regioniniai	(…)	(…)	14 268 978	(…)
2013	Nėra duomenų	(…)	(…)		(…)
	IŠ VISO	**(…)**	**(…)**	**148 113 264**	**(…)**

(*) Konfidenciali informacija.

5.2. *ISPANIJOS PASTABA DĖL TREČIŲJŲ ŠALIŲ PASTABŲ*

(125) Visų pirma Ispanijos valdžios institucijos nurodo, kad pats skundo pateikėjas, dėl kurio atsiųsto rašto buvo pradėta ši procedūra, nepateikė pastabų dėl 2016 m. sprendimo pradėti procedūrą. Ispanijos valdžios institucijos pažymi, kad vienintelės pastabų pateikusios trečiosios šalys yra „Correos y Telégrafos, S.A.“ ir anoniminė šalis, atstovaujanti siuntinių pristatymo sektoriui, kaip galima spėti iš jos pastabų turinio.

5.2.1. PASTABOS DĖL ANONIMINĖS TREČIOSIOS ŠALIES PATEIKTŲ PASTABŲ

(126) Ispanijos valdžios institucijos remiasi dėl 2016 m. sprendimo pradėti procedūrą savo jau pateiktomis pastabomis keliais klausimais, dėl kurių anoniminė trečioji šalis nepateikė jokių konkrečių papildomų argumentų.

(127) Be to, Ispanijos valdžios institucijos pateikė papildomų pastabų toliau nurodytais klausimais.

5.2.1.1. ***Tyrimo trukmės pratęsimas***

(128) Ispanijos valdžios institucijos mano, kad prašymas išplėsti tyrimą nepaisant senaties termino yra nepriimtinas ir nenuoseklus, nes pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką Komisija atlieka oficialią tyrimo procedūrą pagal Sutarties 108 straipsnio 2 dalį tik dėl priemonių, dėl kurių suderinamumo su vidaus rinka kyla didelių abejonių, jei tos priemonės taikytos dar nesuėjus dešimties metų senaties terminui. Ispanijos valdžios institucijos taip pat pažymi, kad anoniminė suinteresuotoji šalis pripažino šį teisinį aspektą savo pačios pastabose, kuriose nurodė, jog „akivaizdu, kad dėl šių sumų negalima atlikti tyrimo procedūros, nes jų peržiūros senaties terminas jau baigėsi“.

(129) Ispanijos valdžios institucijos taip pat mano, kad prašymas išplėsti tyrimą, apimant laikotarpį po 2010 m., yra nepagrįstas, nes Ispanijos valstybė mokėjo tik avansus iš bendrojo valstybės biudžeto, kurie bus patikslinti, kai bus nustatytos grynosios sąnaudos, po to, kai bus pranešta apie naująjį „Plan de Prestación“ ir Europos Komisija dėl jo pareikš savo nuomonę.

(130) Ispanijos valdžios institucijų manymu, ši trečioji šalis netiesiogiai pripažįsta, kad neįmanoma nustatyti grynųjų sąnaudų, iki bus patvirtintas naujasis „Plan de Prestación“, nes tai minima jos pastabose dėl „Correos“ 2014 m. metinių finansinių ataskaitų, kuriose rašoma: „Priimta CNMC ([29]) rezoliucija dėl UPT 2011, 2012 ir 2013 m. grynųjų sąnaudų apskaičiavimo, kuris skirtųsi nuo jų apskaičiavimo bendrajame valstybės biudžete, galėtų turėti poveikį į sąskaitas įrašytoms sumoms. Šio galutinio poveikio nebūtų galima apskaičiuoti anksčiau nei įsigalios naujasis „Plan de Prestación“, kuriame bus nustatyta grynųjų sąnaudų apskaičiavimo metodika ir komponentai.“

5.2.1.2. ***Tariamas pranašumas, susijęs su atleidimu nuo PVM***

(131) Dėl atleidimo nuo PVM Ispanijos valdžios institucijos paaiškino, kad tai yra nustatyta Ispanijos teisės aktais ir visiškai atitinka šį dalyką reglamentuojančios ES direktyvos nuostatas. Ispanijos valdžios institucijos taip pat paaiškino, kad priskirtinumo valstybei sąlyga netenkinama, jei nacionaline priemone į nacionalinę teisę perkeltas Bendrijos teisės aktas, kurį taikyti privaloma be jokios diskrecijos, kaip nustatyta 2009 m. balandžio 23 d. Teisingumo Teismo sprendimu byloje C-460/07 (*Puffer*) ([30]).

5.2.1.3. ***Valstybės tariamai suteiktos kompensacijos, kad „Correos“ galėtų finansuoti savo veiklos viešinimo ir informacines kampanijas***

(132) Ispanijos valdžios institucijos neigia, kad „Correos“ galėjo naudotis suteikta pagalba finansuodama savo veiklos viešinimo ir informacines kampanijas.

(133) Visų pirma, Ispanijos valdžios institucijos paaiškino, kad į susijusius institucijų viešinimo ir informacinės veiklos planus, kuriuos anoniminė trečioji šalis paminėjo kaip tokios paramos įrodymą, statistikos tikslais įtraukiama visa bendrosios valstybės administracijos įstaigų ir valstybinių įmonių šioje srityje vykdoma veikla, tačiau šiuose planuose minimos „Correos“ veiklos viešinimo išlaidos visada padengiamos iš pačios bendrovės išteklių.

(134) Ispanijos valdžios institucijos paaiškino, kad, kaip nurodyta pačiame plane, Institucijų viešinimo ir informacinės veiklos komisija (administracinis kolegialus organas) į šį planą įtraukia visas institucijų kampanijas, kurias vykdo bendroji valstybės administracija ir susijusios įstaigos. „Correos y Telégrafos, S.A.“, kaip ir bet kuri kita valstybinė įmonė, rengia savus viešinimo veiklos planus, finansuojamus iš savų išteklių, o į minėtą planą jie įtraukiami tik statistikos tikslais.

5.2.2. PASTABOS DĖL „CORREOS“ PATEIKTŲ PASTABŲ

(135) Ispanijos valdžios institucijos sutinka su „Correos y Telégrafos, S.A.“ pateiktomis pastabomis.

(136) Ispanijos valdžios institucijos atsižvelgė į „Correos“ rašytinėse pastabose pateiktą prašymą, kad išmokami dividendai būtų skiriami 2016 m. sprendime pradėti procedūrą nurodytai kompensacijos permokai sumažinti, tačiau pakartojo, kad kol kas nepateikta jokių įrodymų, jog tokia kompensacijos permoka iš tiesų įvykdyta.

(137) Tačiau Ispanija taip pat pakartojo savo pastabas dėl būtinybės atsižvelgti į dividendų mokėjimą siekiant sumažinti bet kokią galimą pagalbą, kuri galėtų būti nustatyta oficialios tyrimo procedūros pabaigoje. Pasak Ispanijos valdžios institucijų, į šiuos neeilinius ir vienkartinius dividendus, „Correos“ išmokėtus valstybei, turėtų būti atsižvelgiama apskaičiuojant „Correos“ skirtus viešuosius išteklius, remiantis Komisijos sprendimu dėl „Statsbaner“ ([31]).

([29]) *Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia* (CNMC) priims rezoliucijas, kai bus nustatytos grynosios sąnaudos, patirtos teikiant universaliąsias pašto paslaugas ir dėl nepagrįstai didelės naštos įvairiais šio laikotarpio metais.

([30]) Sprendimas *Sandra Puffer/Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz*, C-460/07, ECLI:EU:C:2009:254.

([31]) 2010 m. vasario 24 d. Komisijos sprendimas 2011/3/ES dėl Danijos transporto ministerijos ir įmonės Danske Statsbaner viešųjų transporto paslaugų sutarčių (Valstybės pagalba C 41/08 (ex NN 35/08)) (OL L 7, 2011 1 11, p. 1).

5.3. *PAPILDOMOS ISPANIJOS PASTABOS*

5.3.1. ALTERNATYVŪS METODAI, PAGAL KURIUOS GALI BŪTI APSKAIČIUOJAMA PERMOKA UŽ UPĮ 2004–2010 M. LAIKOTARPIU

(138) Ispanijos valdžios institucijos pakartojo, kad 2004–2010 m. laikotarpiu „Correos“ už UPĮ suteiktos kompensacijos nėra valstybės pagalba, o jei jos vis dėlto būtų valstybės pagalba, tokia pagalba turėtų būti laikoma suderinama su vidaus rinka; tačiau Ispanijos valdžios institucijos mano, kad net ir sutinkant su 2016 m. sprendime pradėti procedūrą Komisijos pasirinkta sąnaudų paskirstymo metodika ([32]), galima kompensacijos permoka galėtų būti apskaičiuota tik darant toliau nurodytas prielaidas.

(139) Visų pirma, rezervuotoji sritis ir nerezervuotoji sritis turėtų būti vertinamos atskirai: rezervuotoji sritis yra pagal UPĮ teikiamų pašto paslaugų monopolija; nerezervuotoji sritis – pagal UPĮ teikiamos pašto paslaugos. Be to, kompensacija rezervuotojoje srityje skirta pagal metodą, kurio rezultatai visiškai atitiko sąnaudų paskirstymo metodą, o nerezervuotojoje srityje taikytas GIS metodas, kompensaciją apskaičiuojant ir nustatant atskirai kiekvienoje srityje. Taigi, šios sritys turėtų būti laikomos dviem atskiromis VESP, kurioms taikomi atskiri vertinimai ir skirtingos kompensavimo metodikos. Pagal Ispanijos metodiką rezervuotosios srities kompensacija atitinka jos apskaitos grynąsias sąnaudas (iš bendrų sąnaudų atėmus pajamas), o nerezervuotosios srities kompensacija apskaičiuojama pagal GIS metodą, įtraukiant nerezervuotosios srities nuostolingų segmentų nuostolių rezultatus, darant prielaidą, kad bet koks privatus veiklos vykdytojas nutrauktų tą veiklą, jei nebūtų viešųjų paslaugų įsipareigojimų.

(140) Pagal šią logiką iš visos maždaug 955,237 mln. EUR kompensacijos už UPĮ, suteiktos „Correos“ 2004–2010 m. laikotarpiu, apie 637,850 mln. EUR (rezervuotosios srities apskaitos nuostolis) būtų skirta rezervuotajai sričiai, o 317,387 mln. EUR (likutis) – nerezervuotajai sričiai (žr. 6 lentelę).

6 lentelė

Kompensacijos už UPĮ rezervuotojoje ir nerezervuotojoje srityse

(milijonais eurų)

	2004 m.	2005 m.	2006 m.	2007 m.	2008 m.	2009 m.	2010 m.	Iš viso
Rezervuotoji sritis	46,171	40,435	39,558	80,823	101,783	176,559	152,521	637,850
Nerezervuotoji sritis	44,859	47,294	55,199	39,441	40,863	45,919	43,812	317,387
Iš viso	**91,030**	**87,729**	**94,757**	**120,264**	**142,646**	**222,478**	**196,333**	**955,237**

(141) Ispanijos valdžios institucijos mano, kad abi šios kompensacijos turėtų būti vertinamos atskirai ir taip būtų gautas kitoks rezultatas nei tas, kurį Komisija gavo 2016 m. sprendime pradėti procedūrą.

5.3.1.1. ***Kompensacijų už UPĮ rezervuotojoje srityje vertinimas***

(142) Ispanijos valdžios institucijos siūlo vertinti kompensacijas už UPĮ rezervuotojoje srityje pagal sąnaudų paskirstymo metodiką ir pardavimo grąžos ([33]) (toliau – PG) lyginamąjį indeksą, kuris yra 4,8 % PG (šis lyginamasis indeksas taikytas *bpost* byloje dėl mažai rizikingų pavedimų).

([32]) Pagal sąnaudų paskirstymo metodiką viešųjų paslaugų įsipareigojimo, tokio kaip UPĮ, vykdymo grynosios sąnaudos apskaičiuojamos kaip patirtos sąnaudos, atėmus pajamas, gautas vykdant tuos viešųjų paslaugų įsipareigojimus. Pagal sąnaudų paskirstymo metodiką apskaičiuojant didžiausią leistinos kompensacijos sumą galima prie tų grynųjų sąnaudų pridėti pagrįstą pelną.

([33]) Pardavimo grąža yra pelningumo matas, taip pat vadinamas veiklos pelno marža. Ji apskaičiuojama kaip santykis tarp grynojo veiklos pelno (neatskaičius palūkanų ir mokesčių) ir pardavimo pajamų. Grynąjį veiklos pelną galima tiksliau apibrėžti kaip skirtumą tarp pajamų ir sąnaudų veiklos lygmeniu.

(143) Pagal tokį metodą nustatoma, kad „Correos“ aiškiai negavo pakankamos kompensacijos už šią VESP, nes už UPĮ rezervuotojoje srityje suteiktos pagalbos dydis tiksliai atitinka jos apskaitos grynąsias sąnaudas, kaip parodyta 7 lentelėje (trūkstama kompensacijos dalis yra lygi pagrįstam pelnui, į kurį neatsižvelgta).

7 lentelė

Per maža kompensacija už UPĮ rezervuotojoje srityje

(milijonais eurų)

UPĮ rezervuotoji sritis	2004 m.	2005 m.	2006 m.	2007 m.	2008 m.	2009 m.	2010 m.	Iš viso
Pajamos	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Sąnaudos	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Grynosios sąnaudos = sąnaudos – pajamos	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Pagrįstas pelnas (remiantis 4,8 % PG)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Grynosios sąnaudos + pagrįstas pelnas	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Leidžiama kompensacija „Correos“	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
„Correos“ suteikta kompensacija	46,171	40,435	39,558	80,823	101,783	176,559	152,521	637,850
Trūkstama kompensacijos dalis = leidžiama kompensacija – suteikta kompensacija	**(…)**	**(…)**	**(…)**	**(…)**	**(…)**	**(…)**	**(…)**	**(…)**

(144) Ispanijos valdžios institucijos paaiškino, jog kadangi „Correos“ gavo per mažą kompensaciją už rezervuotųjų paslaugų teikimą pagal UPĮ, ir visos kitos 2012 m. VESP bendrųjų nuostatų sąlygos yra tenkinamos, už UPĮ rezervuotojoje srityje skirta kompensacija turėtų būti laikoma suderinama su vidaus rinka.

5.3.1.2. ***Kompensacijų už UPĮ nerezervuotojoje srityje vertinimas***

(145) Ispanijos valdžios institucijos mano, kad nerezervuotosioms paslaugoms, teikiamoms pagal UPĮ, gali būti taikomas tas orientacinis dydis, kuris taikytas *bpost* byloje dėl su didele rizika susijusių pavedimų.

(146) Tačiau Ispanijos valdžios institucijos pripažįsta, kad darant tokią prielaidą, UPĮ nerezervuotosios srities grynųjų sąnaudų dydis kiekvienais metais būtų neigiamas, t. y. būtų gautas grynasis pelnas, dėl kurio nebūtų galima skirti jokios kompensacijos, kaip parodyta 8 lentelėje.

8 lentelė

Kompensacijos už UPĮ permoka nerezervuotojoje srityje

(milijonais eurų)

UPĮ nerezervuotoji sritis	2004 m.	2005 m.	2006 m.	2007 m.	2008 m.	2009 m.	2010 m.	Iš viso
Pajamos	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Sąnaudos	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)

(milijonais eurų)

UPĮ nerezervuotoji sritis	2004 m.	2005 m.	2006 m.	2007 m.	2008 m.	2009 m.	2010 m.	Iš viso
Grynosios sąnaudos = sąnaudos – pajamos	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Pagrįstas pelnas (remiantis 7,4 % PG)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Grynosios sąnaudos + pagrįstas pelnas	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Leidžiama kompensacija	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Suteikta kompensacija	44,859	47,294	55,199	39,441	40,863	45,919	43,812	317,387
Kompensacijos permoka = suteikta kompensacija – leidžiama kompensacija	**44,859**	**47,294**	**55,199**	**39,441**	**40,863**	**45,919**	**43,812**	**317,387**

(147) Pagal šį metodą už UPĮ nerezervuotojoje srityje suteikta kompensacija galėtų būti laikoma nesuderinama su vidaus rinka tiek, kiek susidarė kompensacijos permoka „Correos“. Tačiau Ispanijos valdžios institucijos taip pat pabrėžia, kad reikėtų atsižvelgti į dividendus, kuriais faktiškai sumažinta „Correos“ suteiktos kompensacijos suma, kaip paaiškinta 148–152 konstatuojamosiose dalyse.

5.3.2. DIVIDENDAI

(148) Ispanijos valdžios institucijos paaiškino, kad „Correos“ 2004–2010 m. laikotarpiu mokėjo dividendus (žr. 9 lentelę).

9 lentelė

„Correos“ mokėti dividendai

(milijonais eurų)

	2004 m.	2005 m.	2006 m.	2007 m.	2008 m.	2009 m.	2010 m.	Iš viso
Išmokėti dividendai	0,000	0,000	29,775	30,576	51,958	38,966	0,000	151,275

(149) Ispanijos valdžios institucijos paaiškino, jog nereikėtų manyti, kad šie dividendai yra visų pirma atlygis akcininkui, nes jų paskirtis buvo kaip netiesioginio lėšų susigrąžinimo mechanizmo, kuriuo naudodamosi Ispanijos valdžios institucijos galėjo konkrečiomis šio atvejo aplinkybėmis sumažinti galimai per didelį finansavimą, susigrąžindamos išteklius iš šios bendrovės. Valstybė, veikdama kaip biudžeto valdymo institucija, nusprendė įtraukti tokius dividendus į kiekvieną patvirtintą 2005–2008 m. laikotarpio bendrąjį valstybės biudžetą, atsižvelgdama į galimai per didelį finansavimą, nustatytą praėjusiais metais prieš tuos metus, kuriais priimti tokie biudžeto sprendimai. Tokių nuostatų 2009 ir 2010 m. nebuvo priimta, nes prognozės parodė, kad bendrovė tais metais patyrė nuostolių.

(150) Visų pirma, Ispanijos valdžios institucijos paaiškino, kad sprendimas mokėti dividendus yra priskirtinas Ispanijos valstybei, kaip valdžios institucijai, o ne „Correos“ vadovybei. Šiuo atžvilgiu Ispanijos valdžios institucijos paaiškino, kad:

a) „Correos“ dividendų mokėjimo nuostatą atitinka bendrasis valstybės biudžetas: tai numatyta ir šios bendrovės kapitalui skirtoje eilutėje, ir nemokestinių valstybės pajamų skyriuje. Bendrasis valstybės biudžetas tvirtinamas įstatymo projektu (isp. *Anteproyecto de Ley*), kurį patvirtina Ministrų Taryba ir jis pateikiamas Parlamentui, kad šis priimtų galutinį sprendimą;

b) poreikis tikslinti finansavimo dydį dividendais nustatomas pagal bendrovės rezultatus praėjusiais metais prieš tuos metus, kuriais jie pateikiami bendrajame valstybės biudžete, nes tik tokie rezultatai yra turimi tuo metu, kai patvirtinamas biudžeto įstatymo projektas (kiekvienų metų rugsėjo mėn.);

c) bendrovė „Correos“ aiškiai nebuvo suinteresuota mokėti dividendų valstybei, kuri bet kokiu atveju buvo įsipareigojusi mokėti kompensaciją už UPĮ iki 2010 m.

(151) Antra, kaip paaiškino Ispanijos valdžios institucijos, aplinkybės buvo tokios, kad dividendų mokėjimas buvo vienintelis praktiškas būdas reguliuoti galimai per didelį finansavimą kai kuriais metais dėl tokių priežasčių:

a) 2000 m. Ispanija sudarė sutartį su „Correos“, pagal kurią tam tikra kompensacijos suma buvo mokėtina automatiškai, apskaičiuojant ją pagal iš anksto nustatytą formulę, iki 2010 m.;

b) nors Ispanija neatliko oficialaus tikrinimo dėl galimos kompensacijos permokos, Ispanijos valdžios institucijos žinojo, jog itin gerą šios bendrovės finansinę padėtį kai kuriais metais galima laikyti įrodymu, kad dalis jai skirto finansavimo tais metais galėjo būti nereikalinga;

c) tokiomis aplinkybėmis dividendų mokėjimas buvo vienintelis teisėtas būdas valstybei sumažinti galimai per didelį „Correos“ suteiktą finansavimą, nes sutartyje nebuvo numatyta jokių kitų būdų tai daryti. Dividendai šiuo atveju buvo naudojami kaip tam tikras lėšų susigrąžinimo mechanizmas;

d) Ispanijos valdžios institucijos taip pat paaiškino, kad „Correos“ neįgijo jokio konkretaus ekonominio pranašumo dėl gauto per didelio finansavimo ir grąžino jį dividendais. Bendrovė tais metais veikė labai pelningai (ir jos veiklai nereikėjo tų papildomų lėšų), ji neėmė banko paskolų (todėl nepasinaudojo didesniu kreditingumu) ir neatliko jokių reikšmingų turto įsigijimų.

(152) Vadovaudamosi tokia logika, Ispanijos valdžios institucijos paaiškino, kad dėl N metais mokėtinų dividendų buvo nuspręsta N-1 metais, remiantis turimais N-2 metų apskaitos rezultatais. Taigi, šiais dividendais siekta sumažinti N-2 metų kompensacijos permoką, kaip apibendrintai parodyta 10 lentelėje.

10 lentelė

Dividendai ir kompensacijos permoka

(milijonais eurų)

	Dividendų suma	Mokėjimo metai	Atitinkami kompensacijos permokos metai	Tų metų kompensacijos permokos suma	Sumažinta tų metų kompensacijos permoka
	29,775	2006	2004	44,859	15,084
	30,576	2007	2005	47,294	16,718
	51,958	2008	2006	55,199	3,241
	38,966	2009	2007	39,441	0,475
	0,000	2010	2008	40,863	40,863
	0,000	2011	2009	45,919	45,919
	0,000	2012	2010	43,812	43,812
Iš viso	**151,275**			**317,387**	**166,112**

6. **PAPILDOMOS „UNIPOST“ PATEIKTOS PASTABOS**

(153) 2018 m. kovo 20 d. bendrovė „Unipost“ pranešė Komisijai, kad 2018 m. vasario 19 d. pradėtas jos likvidavimo procesas ir kad ji mano, jog „Correos“ suteikta su vidaus rinka nesuderinama valstybės pagalba labai prisidėjo prie jos bankroto.

(154) Pasak „Unipost“, dėl tokios su vidaus rinka nesuderinamos pagalbos „Correos“ galėjo taikyti mažesnes kainas nerezervuotosioms rinkoms, taikydama tokią kainų politiką, kuri nebuvo susieta su jos sąnaudomis tose nerezervuotosiose rinkose.

7. **PRIEMONIŲ VERTINIMAS**

7.1. *PAGAL 1998 M. PAŠTO ĮSTATYMĄ SUTEIKTOS KOMPENSACIJOS UŽ UPĮ*

7.1.1. VALSTYBĖS PAGALBA PAGAL SUTARTIES 107 STRAIPSNIO 1 DALĮ

(155) Pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį „valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su vidaus rinka, kai ji daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai“.

(156) Taigi, kad tam tikra finansinė priemonė būtų laikoma valstybės pagalba pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį, ji turi atitikti visas šias sąlygas: i) ta priemonė turi būti priskirtina valstybei ir taikoma naudojant valstybinius išteklius, ii) ja turi būti įmonėms suteikiamas ekonominis pranašumas, iii) tas pranašumas turi būti atrankusis ir iv) ta priemonė turi iškraipyti konkurenciją arba galėti ją iškraipyti ir gebėti daryti įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai.

7.1.1.1. ***Valstybei priskirtina priemonė, taikoma naudojant valstybinius išteklius***

(157) Kad tam tikra priemonė būtų valstybės pagalba pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį, ji turi būti taikoma valstybės arba naudojant valstybinius išteklius. Valstybiniai ištekliai yra visi viešojo sektoriaus ištekliai ([34]), įskaitant valstybių vidaus subjektų (decentralizuotų, federacinių, regioninių ar kitokių) išteklius ([35]).

(158) Kompensacijos už UPĮ vykdymą pagal 1998 m. Pašto įstatymą mokamos tiesiogiai iš bendrojo valstybės biudžeto, todėl yra aiškiai priskirtinos valstybei ir skiriamos iš valstybinių išteklių.

7.1.1.2. ***Įmonei suteiktas atrankusis ekonominis pranašumas***

A. **Atrankumas**

(159) Kad valstybės priemonė patektų į Sutarties 107 straipsnio 1 dalies taikymo sritį, ja turi būti remiamos „tam tikros įmonės arba tam tikrų prekių gamyba“. Taigi, valstybės pagalbos sąvoka apima tik tas priemones, kuriomis įmonėms suteikiamas atrankusis pranašumas.

(160) Kompensacijos už UPĮ aiškiai yra atrankaus pobūdžio, nes jos naudingos tik vienai įmonei – „Correos“.

B. **Įmonės samprata**

(161) Viešųjų lėšų skyrimą subjektui galima laikyti valstybės pagalba tik jei tas subjektas yra įmonė, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje. Europos Sąjungos Teisingumo Teismas (toliau – Teisingumo Teismas) nuosekliai apibrėžia įmones kaip ekonominę veiklą vykdančius subjektus ([36]). Taigi, ar tam tikras subjektas laikytinas įmone, priklauso nuo jo veiklos pobūdžio, neatsižvelgiant į to subjekto teisinį statusą ar į jo finansavimo būdą ([37]). Tam

([34]) Sprendimo *Compagnie nationale Air France/Europos Bendrijų Komisija*, T-358/94, EU:T:1996:194, 56 punktas.
([35]) Sprendimo *Vokietijos Federacinė Respublika/Europos Bendrijų Komisija*, 248/84, EU:C:1987:437, 17 punktas; Sprendimo *Territorio Histórico de Álava - Diputación Foral de Álava (T-92/00), Ramondín, SA ir Ramondín Cápsulas, SA (T-103/00)/Europos Bendrijų Komisija*, sujungtos bylos T-92/00 ir T-103/00, EU:T:2002:61, 57 punktas.
([36]) Sprendimo *Pavel Pavlov ir kiti/Stichting Pensioenfonds Medische Specialisten*, sujungtos bylos C-180/98–C-184/98, EU:C:2000:428, 74 punktas.
([37]) Sprendimo *Höfner ir Fritz Elser/Macrotron GmbH*, C-41/90, EU:C:1991:161, 21 punktas ir Sprendimo *Pavel Pavlov ir kiti/Stichting Pensioenfonds Medische Specialisten*, sujungtos bylos C-180/98–C-184/98, EU:C:2000:428, 74 punktas.

tikra veikla paprastai turi būti laikoma ekonominio pobūdžio veikla, kai ją vykdant rinkoje tiekiamos prekės ir teikiamos paslaugos ([38]). Subjektas, vykdantis tiek ekonominę, tiek neekonominę veiklą, turi būti laikomas įmone tik dėl to, kad vykdo ekonominę veiklą ([39]). Vien tai, kad subjektas nesiekia gauti pelno, dar nereiškia, kad jo veikla nėra ekonominio pobūdžio ([40]).

(162) Nagrinėjamu atveju „Correos“ Ispanijos rinkoje teikia pašto paslaugas už atlygį, konkuruodama su kitais paslaugų teikėjais. Taigi, pašto paslaugų teikimas šioje rinkoje yra ekonominė veikla. Kompensacijomis už UPĮ „Correos“ yra kompensuojama už kai kurių iš šių paslaugų teikimą, taigi kompensuojama už ekonominės veiklos vykdymą. Atsižvelgiant į tai, dėl veiklos, kuri finansuojama atitinkamomis priemonėmis, „Correos“ turi būti laikoma įmone.

C. **Ekonominis pranašumas**

(163) Pranašumas, kaip jis suprantamas pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį, yra bet kokia ekonominė nauda, kurios įmonė nebūtų gavusi įprastomis rinkos sąlygomis, t. y. be valstybės intervencijos ([41]). Svarbu ne valstybės intervencijos priežastis ar tikslas, o tik priemonės poveikis įmonei ([42]). Jei dėl valstybės intervencijos įmonės finansinė padėtis pagerėja, tai reiškia, kad jai suteiktas pranašumas.

(164) Kompensacijos už UPĮ skirtos visoms arba daliai „Correos“ grynųjų sąnaudų, patirtų vykdant UPĮ, padengti. Be valstybės intervencijos „Correos“ turėtų pati patirti tas sąnaudas. Vertinama priemone „Correos“ atleidžiama nuo dalies savo ekonominės veiklos sąnaudų padengimo, todėl pagerėja „Correos“ finansinė padėtis. Taigi, *prima facie*, vertinama priemone „Correos“ suteiktas pranašumas; tačiau tai nedaro poveikio atsakymui į klausimą, ar ta priemonė atitinka *Altmark* sprendime nustatytas sąlygas.

D. **Atitiktis *Altmark* sprendimo kriterijams**

(165) Kai kompensacija už viešąją paslaugą suteikiama įmonei, atitinkančiai keturis Teisingumo Teismo *Altmark* bylos sprendime nustatytus kriterijus, laikoma, kad ja nesuteikiama jokio ekonominio pranašumo, todėl ji nėra valstybės pagalba ([43]). Tai tokie keturi kriterijai, taikomi visi kartu:

a) „<…> Pirma, įmonė gavėja privalo faktiškai būti įpareigota vykdyti viešosios paslaugos įpareigojimus, o šie įpareigojimai turi būti aiškiai apibrėžti <…>.

b) <…> Antra, kriterijai, kuriais remiantis apskaičiuojama kompensacija, turi būti nustatyti iš anksto objektyviu ir skaidriu būdu <…>.

c) <…> Trečia, kompensacija negali viršyti to, kas būtina, siekiant padengti visas ar dalį išlaidų, kurios patiriamos vykdant viešosios paslaugos įpareigojimus, atsižvelgiant į gautas atitinkamas įplaukas ir protingą pelną <…>.

d) <…> Ketvirta, kai įmonė, vykdanti viešosios paslaugos įpareigojimus, kiekvienu konkrečiu atveju nėra pasirinkta vadovaujantis viešųjų pirkimų procedūra, kuri leistų pasirinkti paraišką pateikusią organizaciją, galinčią teikti šias paslaugas mažiausiomis visuomenei išlaidomis, reikalingos kompensacijos dydis turi būti

([38]) Sprendimo *Europos Bendrijų Komisija/Italijos Respublika*, C-118/85, EU:C:1987:283, 7 punktas.
([39]) Sprendimo *Aéroports de Paris/Europos Bendrijų Komisija*, C-82/01 P, EU:C:2002:617, 74 punktas; Sprendimo *Motosykletistiki Omospondia Ellados NPID (MOTOE)/Elliniko Dimosio*, C-49/07, EU:C:2008:376, 25 punktas. Taip pat žr. Komisijos komunikato dėl Europos Sąjungos valstybės pagalbos taisyklių taikymo kompensacijai už visuotinės ekonominės svarbos paslaugų teikimą (2012/C 8/02) 9 punktą.
([40]) Sprendimo *Motosykletistiki Omospondia Ellados NPID (MOTOE)/Elliniko Dimosio*, C-49/07, EU:C:2008:376, 27 punktas; Sprendimo *Fédération Française des Sociétés d'Assurance, Société Paternelle-Vie, Union des Assurances de Paris-Vie ir Caisse d'Assurance et de Prévoyance Mutuelle des Agriculteurs/Ministère de l'Agriculture et de la Pêche*, C-244/94, EU:C:1995:392, 21 punktas.
([41]) Sprendimo *Syndicat français de l'Express international (SFEI) ir kiti/La Poste ir kiti*, C-39/94, EU:C:1996:285, 60 punktas; Sprendimo *Ispanijos Karalystė/Europos Bendrijų Komisija*, C-342/96, EU:C:1999:210, 41 punktas.
([42]) Sprendimo *Italijos Respublika/Europos Bendrijų Komisija*, C-173/73, EU:C:1974:71, 13 punktas.
([43]) Sprendimas *Altmark Trans GmbH ir Regierungspräsidium Magdeburg/Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH*, C-280/00, EU:C:2003:415.

nustatytas remiantis išlaidų analize, kurių tipinė įmonė, gerai valdoma ir turinti pakankamai <…> priemonių, kad galėtų atitikti būtinus viešosios paslaugos reikalavimus, būtų patyrusi vykdydama šias pareigas, atsižvelgiant į atitinkamas gaunamas įplaukas ir protingą pelną, susijusį su šių įsipareigojimų vykdymu.“

(166) Dėl kompensacijos, suteiktos „Correos“ tiriamu laikotarpiu, Komisija patvirtina savo 2016 m. sprendime pradėti procedūrą ([44]) išreikštą nuomonę, kad nesilaikoma trečiojo ir ketvirtojo *Altmark* sprendimo kriterijų.

Trečiasis Altmark sprendimo kriterijus

(167) Savo 2012 m. sausio 25 d. sprendime dėl *bpost* ([45]) Komisija nustatė pagrįsto pelno dydžio orientacinį intervalą, taikytiną visiems pašto veiklos vykdytojams Sąjungoje. Komisija nustatė tą orientacinį pelno dydį remdamasi trimis ekspertų tyrimais (atitinkamai atliktais „WIK Consult“, „Deloitte“ ir „Charles River Associates“). Tas orientacinis pelno dydis (išreiškiamas pardavimo grąža – PG), kuris taikytinas visiems ES pašto veiklos vykdytojams, nustatytas remiantis stebėtu kai kurių palyginamų įmonių, veikiančių kelių valstybių pašto ir siuntinių sektoriuje, pelningumu. Visų pirma, tais atvejais, kai pašto veiklos vykdytojas patiria didelę riziką, taikomas [5,4–7,4 % PG] orientacinis intervalas, o tais atvejais, kai rizika yra nedidelė, taikomas [3,6–4,8 % PG] orientacinis intervalas ([46]).

(168) 2016 m. sprendime pradėti procedūrą Komisija išreiškė abejones dėl „Correos“ galimai suteiktos kompensacijos permokos, remdamasi toliau pateiktu skaičiavimu (žr. 11 lentelę) taikant didžiausią *bpost* byloje nustatytą orientacinį PG dydį.

11 lentelė

Galima kompensacijos permoka „Correos“

(milijonais eurų)

	2004 m.	2005 m.	2006 m.	2007 m.	2008 m.	2009 m.	2010 m.	Iš viso
UPĮ pajamos	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
UPĮ sąnaudos	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Grynosios sąnaudos = sąnaudos – pajamos	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Pagrįstas pelnas (remiantis 7,4 % PG)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Grynosios sąnaudos + pagrįstas pelnas	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Leidžiama kompensacija „Correos“	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
„Correos“ suteikta kompensacija	91,030	87,729	94,757	120,264	142,646	222,478	196,333	955,237
Galima kompensacijos permoka = suteikta kompensacija – leidžiama kompensacija	**(…)**	**(…)**	**(…)**	**(…)**	**(…)**	**(…)**	**(…)**	**(…)**

([44]) Žr. 2016 m. sprendimo pradėti procedūrą 71–82 punktus.
([45]) Žr. Sprendimo 2012/321/ES 296–320 konstatuojamąsias dalis.
([46]) Tirtu *bpost* atveju 2004 ir 2005 metais taikytas pagrįsto pelno dydis buvo 4,8 %, o 2006–2010 m. – 7,4 % PG. Remdamasi šiais pagrįsto pelno dydžiais, Komisija padarė išvadą, kad *bpost* gavo kompensacijos permoką, todėl buvo susigrąžinta 417 mln. EUR suma (žr. http://europa.eu/rapid/press-release_IP-12-45_en.htm).

(169) Ispanijos valdžios institucijos ir (arba) „Correos“ ([47]) pateikė tokių pastabų dėl tų abejonių, kurias išreiškė Komisija (žr. 4.1.1 ir 5.1.1 skirsnius):

a) tikrinant, ar laikomasi 3-iojo *Altmark* sprendimo kriterijaus, galima taikyti GIS metodiką;

b) Ispanijos metodika yra tinkamai taikoma GIS metodika;

c) suteiktos kompensacijos „Correos“ atitinka grynąsias išvengiamas sąnaudas (GIS) vykdant UPĮ, todėl negali būti jokios kompensacijos permokos ir todėl reikėtų manyti, kad laikomasi 3-iojo *Altmark* sprendimo kriterijaus;

d) taikant GIS metodiką, taigi ir atitinkamą Ispanijos metodiką, būtų turima pagrįstų lūkesčių, kad laikomasi 3-iojo *Altmark* sprendimo kriterijaus;

e) Ispanijos valdžios institucijos taip pat pasiūlė alternatyvą sąnaudų paskirstymo metodikos taikymui, ir taip gautas rezultatas skiriasi nuo to, kurį gavo Komisija.

(170) Šie įvairūs argumentai aptariami toliau.

— Tikrinant, ar laikomasi 3-iojo *Altmark* sprendimo kriterijaus, galima taikyti GIS metodiką

(171) Ispanijos valdžios institucijos ir (arba) „Correos“ mano, kad 3-iąjį *Altmark* sprendimo kriterijų galima patikrinti pagal GIS metodiką (t. y. tai, kad nėra kompensacijos permokos, kaip reikalaujama pagal 3-iąjį *Altmark* sprendimo kriterijų, galima patvirtinti palyginant VESP GIS su VESP teikėjui suteikta kompensacija).

(172) Komisija primena, kad sprendimas *Altmark* byloje priimtas 2003 m. liepos 29 d. Nėra jokios abejonės, kad tuo metu, kai priimtas tas Teismo sprendimas, sąnaudų paskirstymo metodika buvo vienintelis taikytinas VESP grynųjų sąnaudų apskaičiavimo metodas. Pačiame *Altmark* sprendime minimos patirtos išlaidos ir įplaukos ir iš to aišku, be jokios abejonės, kad turima omenyje sąnaudų paskirstymo metodika; kita vertus, GIS yra iš esmės pagrįsta išvengiamų sąnaudų (kurios pagal jų apibrėžtį nėra patirtos sąnaudos) samprata.

(173) Sąnaudų paskirstymo metodika įtraukta į 2005 m. VESP bendrąsias nuostatas ([48]), kurios taikytos nuo 2005 m. lapkričio 29 d. iki 2012 m. sausio 31 d., ir ja buvo pagrįsti keli Komisijos sprendimai dėl kompensavimo už UPĮ tuo laikotarpiu ([49]). Ši metodika taikytina ir pagal 2012 m. VESP bendrąsias nuostatas, jei neįmanoma taikyti GIS metodikos ([50]). GIS metodika, kaip tinkamas UPĮ grynųjų sąnaudų apskaičiavimo būdas, buvo Komisijos oficialiai nustatyta tik Direktyvoje 2008/6/EB (kuri įsigaliojo 2011 m. sausio 1 d.) ir 2012 m. VESP bendrosiose nuostatose (kurios įsigaliojo 2012 m. sausio 31 d.).

(174) Europos Sąjungos Teisingumo Teismas išaiškino, kad sąvoka „valstybės pagalba“ – tai objektyvi ir teisinė sąvoka, apibrėžta pačioje Sutartyje ([51]). Todėl atrodo, kad būtų neteisinga ilgainiui keisti metodiką, taikytą vertinant valstybės pagalbos buvimą pagal *Altmark* sprendimą, derinant ją prie galimų alternatyvų, Komisijos pasirinktų 2012 m. VESP bendrosiose nuostatose, kuriose apibūdintos tam tikrų VESP kompensacijų suderinamumo su vidaus rinka sąlygos. Bet kokiu atveju, kaip paaiškinta 172 konstatuojamojoje dalyje, toks aiškinimas prieštarauja to sprendimo tekstui.

(175) Todėl Komisija nesutinka su tuo, kad GIS metodika galėtų būti taikoma tikrinant 3-iojo *Altmark* sprendimo kriterijaus laikymąsi.

— Ispanijos metodika yra tinkamai taikoma GIS metodika

(176) Ispanijos valdžios institucijos ir (arba) „Correos“ tvirtina, kad Ispanijos metodika yra tinkamai taikoma GIS metodika, kuri pripažinta tinkamu UPĮ grynųjų sąnaudų apskaičiavimo metodu Direktyvoje 2008/6/EB ir 2012 m. VESP bendrosiose nuostatose.

([47]) Kadangi Ispanijos valstybės ir „Correos“ pastabos yra labai panašios, Komisija toliau šiame dokumente jas mini kaip Ispanijos valdžios institucijų ir (arba) „Correos“ pateiktas pastabas. Daugeliu atvejų tą pačią pastabą pateikė abi šalys. Kai kuriais atvejais pastabą pateikė tik viena iš jų.

([48]) Komisijos komunikatas „Bendrijos bendrosios nuostatos dėl valstybės pagalbos kompensacijos už viešąją paslaugą forma“ (2005 m.) (OL C 297, 2005 11 29, p. 4).

([49]) Žr. visų pirma Sprendimą 2012/321/ES ir Sprendimą 2012/636/ES.

([50]) Žr. 2012 m. VESP bendrųjų nuostatų 21 punkto 2 išnašą. Ši sąnaudų paskirstymo metodika yra aprašyta 2012 m. VESP bendrųjų nuostatų 28 ir tolesniuose punktuose.

([51]) Žr. 2008 m. gruodžio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *British Aggregates/Komisija*, C-487/06 P, ECLI:EU:C:2008:757, 111 punktą.

(177) Komisija mano, kad net jei GIS metodiką būtų galima taikyti tikrinant 3-iojo *Altmark* sprendimo kriterijaus laikymąsi (o taip nėra), Ispanijos metodikos aiškiai negalima laikyti tinkamai taikoma GIS metodika.

(178) Visų pirma galima pažymėti, kad, kaip pripažino pačios Ispanijos valdžios institucijos, pagal Ispanijos metodą išlaidų paskirstymo metodika taikoma UPĮ rezervuotajai sričiai (žr. 139 konstatuojamąją dalį). Pasak Ispanijos valdžios institucijų, tik toks metodas, kuris būtų taikomas UPĮ nerezervuotajai sričiai (kurioje grynosios sąnaudos yra lygios UPĮ nerezervuotosios srities nuostolingų segmentų nuostolių sumai), galėtų būti prilyginamas GIS (žr. 139 konstatuojamąją dalį). Toks dvejopas požiūris atrodo iš esmės prieštaraujantis GIS metodikai, kaip ji apibūdinta ([52]) ir taikoma Komisijos sprendimų priėmimo praktikoje ([53]), pagal kurią turėtų būti palyginama visos įmonės padėtis vykdant viešųjų paslaugų įsipareigojimą (šiuo atveju UPĮ) ir jo nevykdant.

(179) NET jei atsižvelgiama tik į UPĮ nerezervuotąją sritį, Ispanijos metodika vis vien tam tikrais atžvilgiais skiriasi nuo GIS metodikos, aprašytos ir taikomos Komisijos sprendimų praktikoje.

(180) Visų pirma, neatrodo, kad Ispanijos metodika būtų pagrįsta tikrovišku priešingos padėties scenarijumi, kuris yra svarbi grynųjų išvengiamų sąnaudų metodikos dalis. Vietoj to paprasčiausiai *ex post* atsižvelgiama į nuostolingai veikiančių sąnaudų centrų nuostolius. Ispanijos valdžios institucijos teigia, kad tai grindžiama numanomu priešingos padėties scenarijumi: bet koks privatus veiklos vykdytojas nutrauktų tų nuostolingų centrų veiklą, jei nebūtų viešųjų paslaugų įsipareigojimų (žr. 139 konstatuojamąją dalį). Tačiau toks požiūris neatrodo atitinkantis realią verslo strategiją, pagal kurią reikėtų iš anksto nustatyti sąnaudų centrus, kurių veiklą reikės nutraukti, nes veiklos vykdytojas negalėtų iš anksto tiksliai žinoti, kurie sąnaudų centrai veiks nuostolingai. Be to, atrodo, kad pagal Ispanijos metodiką daroma prielaida, jog sąnaudų centrų veiklą vertinamu laikotarpiu būtų buvę galima pertraukti ir atnaujinti iš metų į metus, o tai nėra tikroviškas priešingos padėties scenarijus.

(181) Be to, pagal Ispanijos metodiką neatlikta patikslinimo dėl tų nepelningų veiklos srautų sustabdymo poveikio kitų (UPĮ ar ne UPĮ) produktų ir paslaugų pelningumui, nors šį patikslinimą taip pat būtina atlikti pagal GIS metodiką.

(182) Galiausiai pagal Ispanijos metodiką neatsižvelgiama į nematerialinę ir rinkos naudą, taip pat neįtraukiamos paskatos siekti ekonominio efektyvumo, kaip privaloma pagal GIS metodiką.

(183) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija nemano, kad Ispanijos metodika yra tinkamai taikoma GIS metodika.

— „Correos“ suteiktos kompensacijos atitinka grynąsias išvengiamas sąnaudas (GIS) vykdant UPĮ, todėl negali būti jokios kompensacijos permokos ir todėl reikėtų manyti, kad laikomasi 3-iojo *Altmark* sprendimo kriterijaus

(184) Kaip paaiškinta 172–175 konstatuojamosiose dalyse, Komisija nelaiko GIS metodikos tinkama 3-iojo *Altmark* sprendimo kriterijaus laikymuisi tikrinti, be to, kaip paaiškinta 176–183 konstatuojamosiose dalyse, Komisija nemano, kad Ispanijos metodika yra tinkamai taikoma GIS metodika.

(185) Todėl Komisija mano, kad pagal Ispanijos metodiką „Correos“ suteiktos kompensacijos neatitinka grynųjų išvengiamų sąnaudų (GIS) pagal UPĮ ir kad net jei jos atitiktų šias GIS, to nepakaktų, kad būtų užtikrintas 3-iojo *Altmark* kriterijaus laikymasis.

([52]) Kaip, pavyzdžiui, apibūdinta Komisijos tarnybų darbiniame dokumente, pridėtame prie Komisijos ataskaitos Europos Parlamentui ir Tarybai dėl Pašto paslaugų direktyvos taikymo, ir ypač jo priede dėl įpareigojimo teikti universaliąsias pašto paslaugas grynųjų sąnaudų apskaičiavimo. Daugiau gairių galima rasti Komisijos valstybės pagalbos sprendimų praktikoje nuo 2012 m.

([53]) Žr., pvz., 2015 m. gruodžio 4 d. Komisijos sprendimą valstybės pagalbos byloje SA.43243 (2015/N) dėl valstybės kompensacijų, suteiktų *Poste Italiane SpA* už universaliųjų pašto paslaugų teikimą 2012–2015 m. ir 2016–2019 m. laikotarpiais (OL C 104, 2016 3 18, p. 1); 2014 m. rugpjūčio 1 d. Komisijos sprendimą valstybės pagalbos byloje SA.35608 (2014/C) dėl Graikijos taikytų priemonių *Hellenic Post* (ELTA) (OL C 348, 2014 10 3, p. 48); 2016 m. rugpjūčio 5 d. Komisijos sprendimą valstybės pagalbos byloje SA.38869 (2014/N) dėl kompensacijos *Poczta Polska* už 2013–2015 m. UPĮ vykdymo grynąsias sąnaudas (OL C 284, 2016 8 5, p. 1).

— Taikant GIS metodiką, taigi ir atitinkamą Ispanijos metodiką, būtų turima pagrįstų lūkesčių, kad laikomasi 3-iojo *Altmark* sprendimo kriterijaus

(186) Ispanijos valdžios institucijos ir (arba) „Correos“ teigia, kad Ispanija, taikydama GIS metodiką ir atitinkamą Ispanijos metodiką, galėjo turėti pagrįstų lūkesčių, jog laikomasi 3-iojo *Altmark* sprendimo kriterijaus.

(187) Teisingumo Teismas dėl valstybės pagalbos nusprendė ([54]), kad jei apie pagalbą nepranešta Komisijai ir todėl tai yra neteisėta pagalba, negalima remtis teisėtų lūkesčių apsaugos principu. Todėl teisėtu lūkesčiu, kad pagalba suteikta teisėtai, remtis negalima, jei apie tą pagalbą nepranešta Komisijai, nebent būtų išskirtinių aplinkybių.

(188) Ispanija niekada nepranešė Komisijai apie kompensacijas už UPĮ, nepaisant Komisijos pastangų viešinti savo sprendimų priėmimo praktiką dėl valstybės pagalbos pašto sektoriuje ([55]). Visų pirma, keliuose viešai paskelbtuose Komisijos sprendimuose dėl valstybės pagalbos pašto sektoriuje įvertinta atitiktis *Altmark* sprendimo sąlygoms, ir nė viename iš jų GIS metodika nepripažinta tinkama 3-iojo *Altmark* kriterijaus laikymuisi tikrinti. Be to, keliuose sprendimuose pateikta gairių dėl Komisijos požiūrio į GIS metodiką ([56]) ir iš to yra aišku, kad Ispanijos metodika neatitinka Komisijos taikomos GIS metodikos (kaip paaiškinta 177–183 konstatuojamosiose dalyse).

(189) Komisija mano, kad remiantis 1998 m. paskelbta NERA ataskaita (neturėjusia privalomos galios) negalima turėti pagrįstų lūkesčių dėl vertinimo, ar kompensacijomis už viešąsias paslaugas suteikta valstybės pagalba, nes šis dalykas yra aiškiai nustatytas 2003 m. *Altmark* bylos sprendime ir vėlesnėje Komisijos sprendimų praktikoje.

— Ispanijos valdžios institucijos taip pat pasiūlė alternatyvą sąnaudų paskirstymo metodikos taikymui, ir taip gautas rezultatas skiriasi nuo to, kurį gavo Komisija

(190) Ispanijos valdžios institucijos taip pat siūlo apskaičiuoti už UPĮ suteiktos kompensacijos permoką kitokiais metodais (žr. 5.3.1 skirsnį).

(191) Šiame etape dar neišreikšdama pozicijos dėl šių alternatyvių metodų, Komisija pažymi, kad pagal juos taip pat daroma išvada, jog „Correos“ gavo kompensacijos permoką už teiktas nerezervuotąsias paslaugas pagal UPĮ. Tuo remiantis, atrodo, kad nesilaikoma 3-iojo *Altmark* sprendimo kriterijaus.

Ketvirtasis Altmark sprendimo kriterijus

(192) Dėl ketvirtojo *Altmark* sprendimo kriterijaus neginčijama, kad UPĮ buvo suteiktas ne kaip atviros viešųjų pirkimų procedūros rezultatas; jį vykdyti Ispanijos valdžios institucijos tiesiogiai pavedė „Correos“.

(193) Tačiau Ispanijos valdžios institucijos teigė, kad „Correos“ už tai kompensuojama remiantis tipinės gerai valdomos įmonės sąnaudomis. Pagrįsdamos šį teiginį Ispanijos valdžios institucijos pateikė Komisijai „Frontier Economics“ atliktą tyrimą.

(194) Šiame tyrime siekiama pateikti „Correos“ sąnaudų lyginamąją analizę, jas palyginant su kitų už UPĮ vykdymą atsakingų Europos pašto veiklos vykdytojų sąnaudomis, kad būtų įrodyta, jog „Correos“ suteiktos kompensacijos už UPĮ atitinka ketvirtąjį *Altmark* sprendimo kriterijų. Šiame tyrime, naudojant ekonometrinį modelį, hipotetinės tipinės gerai valdomos įmonės sąnaudos nustatomos remiantis informacija apie kelis Europos pašto sektoriaus UPĮ vykdytojus. „Correos“ faktinės sąnaudos palyginamos su sąnaudomis, kurias būtų patyrusi tokia hipotetinė tipinė gerai valdoma įmonė, jei jos padėtis (pvz., jos tinklo tankis) būtų buvusi panaši į „Correos“. Iš šio tyrimo rezultatų atrodo, kad „Correos“ sąnaudos 2005–2010 m. laikotarpiu buvo mažesnės negu hipotetinės tipinės gerai valdomos įmonės sąnaudos, kaip įvertinta pagal ekonometrinį modelį.

([54]) Sprendimo *Diputación Foral de Vizcaya ir kiti/Komisija*, C-471/09 P, ECLI:EU:C:2011:521, 65 punktas.
([55]) Pranešimai spaudai, sprendimų skelbimas jos svetainėje.
([56]) Žr. 53 išnašą.

(195) Komisija 2016 m. sprendime pradėti procedūrą išreiškė abejones, ar tame tyrime nustatyta hipotetinė tipinė gerai valdoma įmonė iš tiesų būtų efektyviai veikianti pašto veiklos vykdytoja. Iš tiesų neįrodyta, kad UPĮ vykdytojai, kuriais remtasi nustatant šį lyginamąjį standartą, patys yra efektyvūs veiklos vykdytojai. Vietoj to šiame tyrime paprasčiausiai nurodyta, kad šie pašto veiklos vykdytojai yra laikomi „gerai valdomais ir turinčiais pakankamai išteklių, nes nėra jokių įrodymų, kad jie galėtų vykdyti veiklą neefektyviai ar kad jie turėtų paskatų vykdyti veiklą neefektyviai“. Tačiau su šiuo argumentu dar sunkiau sutikti todėl, kad tarp tų įtrauktų veiklos vykdytojų yra ir tokių UPĮ vykdytojų ([57]), kurie gavo kompensacijas už UPĮ ir dėl kurių Komisija jau priėmė sprendimus, padarydama išvadas, kad jų sąnaudų negalima laikyti efektyviomis sąnaudomis ([58]).

(196) Ispanijos valdžios institucijos ir (arba) „Correos“ teigia, kad Komisija savo sprendimuose, priimtuose dėl „Hellenic Post“ ir „Poste Italiane“ suteiktų kompensacijų už UPĮ, oficialiai nenustatė, kad atitinkamas veiklos vykdytojas veikė neefektyviai (žr. 62 ir 95 konstatuojamąsias dalis). Galima pažymėti, kad Komisija 2012 m. sprendime dėl „Poste Italiane“ ([59]) atmetė panašų požiūrį, pagrįstą palyginimu su keliais vietos pašto veiklos vykdytojais, argumentuodama tuo, kad iš turimos informacijos nebuvo galima spręsti, jog tie veiklos vykdytojai veikė efektyviai. Komisija laikosi savo nuomonės, kad negalima paprasčiausiai daryti prielaidos, jog vidutiniai pašto veiklos vykdytojai veikia ekonomiškai efektyviai, ypač turint omenyje nuolatinį restruktūrizavimą, darantį poveikį šiam sektoriui.

(197) Be to, kompensacija „Correos“ už UPĮ yra nustatyta remiantis Ispanijos metodika, kuria, pasak Ispanijos valdžios institucijų, yra taikoma GIS metodika. Atrodo, kad tai prieštarauja ketvirtojo *Altmark* sprendimo kriterijaus tekstui, kuriame minimos gerai valdomos įmonės patirtos išlaidos.

(198) Galiausiai, kaip paaiškinta 167–168 konstatuojamosiose dalyse, Komisija mano, kad nesilaikoma 3-iojo *Altmark* sprendimo kriterijaus, nes atrodo, kad pagal Ispanijos valdžios institucijų taikomą metodiką gautos kompensacijos sumos yra didesnės nei „Correos“ UPĮ grynosios sąnaudos (įskaitant pagrįstą pelną). Tai reiškia, kad net jei būtų pripažinta, kad „Correos“ sąnaudos yra gerai valdomos įmonės sąnaudos, vis vien nebūtų galima manyti, kad kompensacija „Correos“ suteikta remiantis tomis sąnaudomis.

(199) Todėl negalima daryti išvados, kad „Correos“ suteiktos kompensacijos dydis buvo nustatytas remiantis sąnaudų analize, pagal sąnaudas, kurias patirtų tipinė gerai valdoma ir pakankamai išteklių turinti to paties sektoriaus įmonė, atsižvelgiant į įplaukas ir į pagrįstą pelną, gautą vykdant tuos įsipareigojimus.

Išvada

(200) Komisija daro išvadą, kad šiuo atveju nesilaikoma dviejų iš keturių kartu taikomų *Altmark* sprendimo sąlygų, todėl reikia laikyti, kad kompensacijomis „Correos“ suteiktas pranašumas.

7.1.1.3. ***Konkurencijos iškraipymas ir poveikis prekybai***

(201) Valstybės parama įmonėms yra valstybės pagalba pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį tik tada, kai ji „iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti“ ir „daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai“.

(202) Pagal konkurencijos iškraipymo principą priemonė, kurią taiko valstybė, laikoma iškraipančia arba galinčia iškraipyti konkurenciją, jei ja galima pagerinti pagalbą gaunančios įmonės konkurencinę padėtį, palyginti su kitomis įmonėmis, su kuriomis ji konkuruoja ([60]). Taigi, visais praktiniais atžvilgiais konkurencija laikoma iškraipyta, kai valstybė suteikia finansinį pranašumą įmonei, veikiančiai liberalizuotame sektoriuje, kuriame yra arba galėtų būti konkurencija.

([57]) Pvz., „Hellenic Post“, „Poste Italiane“.
([58]) Žr. 2012 m. lapkričio 20 d. Komisijos sprendimą valstybės pagalbos byloje SA.33989 (2012/NN) dėl Italijos taikytų priemonių *Poste Italiane* (OL C 77, 2013 3 15, p. 12) ir Komisijos sprendimą valstybės pagalbos byloje SA.35608 (2014/C) dėl Graikijos taikytų priemonių *Hellenic Post* (ELTA).
([59]) Žr. Komisijos sprendimo valstybės pagalbos byloje SA.33989 (2012/NN) dėl Italijos taikytų priemonių *Poste Italiane*, 50 punktą.
([60]) Sprendimo *Philip Morris Holland BV/Europos Bendrijų Komisija*, 730/79, EU:C:1980:209, 11 punktas; Sprendimo *Alzetta Mauro ir kiti/Europos Bendrijų Komisija*, sujungtos bylos T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97–607/97, T-1/98, T-3/98–T-6/98 ir T-23/98, EU:T:2000:151, 80 punktas.

(203) Teisingumo Teismo praktikoje dėl poveikio prekybai principo nustatyta, kad bet koks pagalbos teikimas įmonei, vykdančiai savo veiklą vidaus rinkoje, gali paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą ([61]). Valstybės pagalbos taisyklių srityje poveikio prekybai buvimas nėra *a priori* paneigiamas dėl to, kad teikiama paslauga yra vietinio ar regioninio pobūdžio. Nors nenustatyta griežtos ribos ar procentinio dydžio, kurio neviršijančią pagalbą būtų galima laikyti nedarančia poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai, poveikis prekybai yra mažiau tikėtinas tada, kai ekonominės veiklos mastas yra nedidelis, kaip galima spręsti iš labai mažos jos apyvartos.

(204) Nagrinėjamu atveju Komisija pažymi, kad „Correos“ vykdo veiklą pašto siuntų ir siuntinių rinkose, kurioms būdinga didelė konkurencija su paslaugų teikėjais iš kitų valstybių narių (t. y. „Deutsche Post“, TNT, „La Poste“, UPS, „CTT Correios Portugal“ ir „Royal Mail“). Todėl nėra jokių abejonių, kad bet kokia „Correos“ naudinga priemonė gali paveikti konkurenciją ir valstybių narių tarpusavio prekybą.

7.1.1.4. ***Išvada***

(205) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija mano, kad pagal 1998 m. Pašto įstatymą „Correos“ suteiktos kompensacijos už UPĮ atitinka visus Sutarties 107 straipsnio 1 dalies kriterijus, todėl ši priemonė yra valstybės pagalba pagal tą nuostatą.

7.1.2. ESAMA PAGALBA AR NAUJA PAGALBA?

(206) Tarybos reglamento (ES) 2015/1589 ([62]) 1 straipsnio b punkte nustatyta, kad esama pagalba yra „visa pagalba, kuri buvo iki SESV įsigaliojimo atitinkamose valstybėse narėse“. Iš to aišku, kad bet kokia pagalbos schema, taikyta Ispanijoje iki jos įstojimo į Sąjungą 1986 m. sausio 1 d., turėtų būti laikoma esama pagalba.

(207) Pagal to paties reglamento 1 straipsnio c punktą „nauja pagalba – visa pagalba, t. y. pagalbos sistemos ir individuali pagalba, kuri nėra egzistuojanti pagalba, įskaitant egzistuojančios pagalbos pakeitimus“. Pasak Teisingumo Teismo, nustatant, ar tam tikra pagalba yra pakeista, ypač svarbu patikrinti, ar pakeistos jos teikimo nuostatos ([63]). Vėlesniuose sprendimuose Teisingumo Teismas ir Bendrasis Teismas išsamiau nustatė, dėl kokių pagalbos teikimo nuostatų pakeitimų esama pagalba virsta nauja pagalba. Kaip nustatė Bendrasis Teismas, „pradinė schema tampa nauja pagalbos schema, tik jei pakeitimas daro poveikį tikrajai pradinės schemos esmei. Tokio esminio pakeitimo nėra tada, kai naują elementą galima aiškiai atskirti nuo pirminės schemos.“ ([64]).

(208) Šiuo klausimu pažymėtina, kad iki 1998 m. Pašto įstatymo įsigaliojimo „Correos“ bendri grynieji nuostoliai (nepriklausomai nuo to, ar tie nuostoliai buvo patirti dėl UPĮ, ar ne dėl UPĮ veiklos) buvo kompensuojami tiesiogiai iš Ispanijos valstybės biudžeto. Po to, kai priimtas 1998 m. Pašto įstatymas, valstybė apribojo „Correos“ viešąjį finansavimą, palikdama tik kompensaciją už naujai apibrėžtos ir apribotos UPĮ veiklos vykdymą ir nebekompensuodama bendrų grynųjų šios bendrovės nuostolių.

(209) Todėl Komisija mano, kad kompensacijos už UPĮ pobūdis iš esmės pakito dvejopai. Pirma, 1998 m. Pašto įstatymu susiaurinta šios kompensacijos teikimo sritis, skiriant ją tik už veiklą pagal UPĮ, o iki tol kompensacija galėjo būti skiriama už visą „Correos“ veiklą (t. y. įskaitant veiklą ne pagal UPĮ). Pažymėtina, kad toks srities

([61]) Sprendimo *Philip Morris Holland BV/Europos Bendrijų Komisija*, 730/79, EU:C:1980:209, 11 ir 12 punktai; Sprendimo *Het Vlaamse Gewest (Flandrijos regionas)/Europos Bendrijų Komisija*, T-214/95, EU:T:1998:77, 48–50 punktai.

([62]) 2015 m. liepos 13 d. Tarybos reglamentas (ES) 2015/1589, nustatantis išsamias Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio taikymo taisykles (OL L 248, 2015 9 24, p. 9).

([63]) Sprendimo *Namur-Les Assurances*, C-44/93, EU:C:1994:311, 28 ir 35 punktai.

([64]) Žr. Sprendimo *Gibraltaro Vyriausybė/Komisija*, sujungtos bylos T-195/01 ir T-207/01, EU:T:2002:111, 111 punktą.

susiaurinimas laikomas ne paprasčiausiu kompensacijos sumažinimu, o esminiu pakeitimu ([65]). Ir iš tiesų, priklausomai nuo atitinkamos finansinės padėties teikiant paslaugas pagal UPĮ ir ne pagal UPĮ, dėl šio pakeitimo kompensacija galėjo būti padidinta arba sumažinta ([66]). Antra, 2000 m. „Plan de Prestación“ taip pat pakeistas kompensacijos sumos nustatymo metodas (žr. 26 konstatuojamąją dalį). Iš tiesų, nors iš pradžių kompensacija už UPĮ buvo mokama remiantis „Correos“ patirtais grynaisiais nuostoliais, pagal „Plan de Prestación“ tapo privaloma tos kompensacijos sumą nustatyti taikant specialią metodiką (žr. 27 ir 28 konstatuojamąsias dalis).

(210) Todėl Komisija mano, kad ši pagalbos schema buvo reikšmingai pakeista po Ispanijos įstojimo į Europos Sąjungą 1986 m. Taigi, Komisija daro išvadą, kad pagal 1998 m. Pašto įstatymą „Correos“ suteiktų kompensacijų už UPĮ negalima laikyti esama valstybės pagalba, todėl jos turi būti laikomos nauja pagalba, bent nuo 1998 m. Pašto įstatymo įsigaliojimo 1998 m.

7.1.3. PAGALBOS PRIEMONĖS TEISĖTUMAS

(211) Komisija pažymi, kad apie šiame sprendime nurodytas kompensacijas už UPĮ, tiek, kiek jos yra valstybės pagalba pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį, nebuvo pranešta pagal Sutarties 108 straipsnio 3 dalį. Todėl šios kompensacijos už UPĮ yra neteisėta pagalba, kaip apibrėžta Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio f punkte.

7.1.4. SUDERINAMUMAS SU VIDAUS RINKA

7.1.4.1. ***Teisinis pagrindas***

A. **Suderinamumas pagal Sutarties 106 straipsnio 2 dalį**

(212) Jei kompensacijos „Correos“ už UPĮ yra valstybės pagalba pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį, turi būti įvertintas jų suderinamumas su vidaus rinka. Priežastys, dėl kurių valstybės pagalbos priemonė gali arba turi būti pripažinta suderinama su vidaus rinka, yra išvardytos Sutarties 106 straipsnio 2 dalyje ir 107 straipsnio 2 ir 3 dalyse.

(213) Kadangi Ispanijos valdžios institucijos nuosekliai teigia, jog pagal 1998 m. Pašto įstatymą „Correos“ suteiktomis kompensacijomis už UPĮ yra kompensuojama už visuotinės ekonominės svarbos paslaugų (VESP) teikimą, tų kompensacijų suderinamumas su vidaus rinka turi būti vertinamas pagal Sutarties 106 straipsnio 2 dalį. Tame straipsnyje nustatyta:

„Įmonėms, kurioms yra patikėta teikti bendros ekonominės svarbos paslaugas, arba pajamų gaunančioms monopolinėms įmonėms Sutartyse nustatytos taisyklės, ypač konkurencijos taisyklės, yra taikomos, jei jų taikymas nei teisiškai, nei faktiškai netrukdo atlikti joms patikėtų specialių uždavinių. Prekybos plėtojimui neturi būti daroma tokio poveikio, kuris prieštarautų Sąjungos interesams.“

B. **Laikinas 2012 m. VESP dokumentų rinkinio taikymas**

(214) Komisija nustatė sąlygas, pagal kurias ji taiko Sutarties 106 straipsnio 2 dalį, tam tikruose dokumentuose, *inter alia*, naujausiuose iš jų – 2012 m. VESP bendrosiose nuostatose ir 2012 m. VESP sprendime ([67]) (kurie toliau kartu vadinami 2012 m. VESP dokumentų rinkiniu). Anksčiau Komisija buvo paskelbusi ir taikė suderinamumo pagal Sutarties 106 straipsnio 2 dalį vertinimo sąlygas, nustatytas 2005 m. VESP bendrosiose nuostatose ([68]) ir 2005 m. VESP sprendime ([69]).

([65]) Pagal 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 794/2004, įgyvendinančio Tarybos reglamentą (ES) 2015/1589, nustatantį išsamias Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio taikymo taisykles (OL L 140, 2004 4 30, p. 1), 4 straipsnį esamos pagalbos pakeitimu nelaikomi vien formalaus ar administracinio pobūdžio pakeitimai, kurie negali turėti įtakos pagalbos priemonės suderinamumo su bendrąja rinka vertinimui, ir esamos pagalbos schemos pradinio biudžeto padidinimas ne daugiau kaip 20 %.

([66]) Pavyzdžiui, jei paslaugos pagal UPĮ būtų buvusios nuostolingos, bet apskritai bendrovė būtų veikusi pelningai, kompensacijos nebūtų buvę skirta, o po šio pakeitimo atsirado galimybė gauti tam tikrą kompensaciją. Ir kitu atveju, jei bendrovė apskritai veiktų nuostolingai, bet vykdytų labai pelningą UPĮ, ji galėtų gauti kompensaciją.

([67]) Sprendimas 2012/21/ES.

([68]) Bendrijos bendrosios nuostatos dėl valstybės pagalbos kompensacijos už viešąją paslaugą forma (OL C 297, 2005 11 29, p. 4).

([69]) 2005 m. lapkričio 28 d. Komisijos sprendimas 2005/842/EB dėl EB sutarties 86 straipsnio 2 dalies taikymo valstybės pagalbai kompensacijos už viešąją paslaugą forma skiriamai tam tikroms įmonėms, kurioms patikėta teikti bendros ekonominės svarbos paslaugas (OL L 312, 2005 11 29, p. 67).

(215) Dėl 2012 m. VESP sprendimo reikia pažymėti, kad „Correos“ 2004–2010 m. laikotarpiu suteiktų kompensacijų už UPĮ suma yra didesnė negu 15 mln. EUR per metus, todėl tos kompensacijos neįeina į 2012 m. VESP sprendimo taikymo sritį, kaip nustatyta jo 2 straipsnyje. Jos neįeina ir į 2005 m. VESP sprendimo taikymo sritį, kaip nustatyta to sprendimo 2 straipsnyje.

(216) Dabartiniu vidaus rinkos raidos etapu valstybės pagalba, nepatenkanti į 2012 m. VESP sprendimo taikymo sritį, gali būti pripažįstama suderinama su Sutarties 106 straipsnio 2 dalimi, jei ji reikalinga visuotinės ekonominės svarbos paslaugai teikti ir nedaro tokio poveikio prekybos plėtojimui, koks prieštarautų Sąjungos interesams ([70]).

(217) 2012 m. VESP bendrosiose nuostatose apibūdintos sąlygos, kuriomis pasiekiama tokia pusiausvyra. Tačiau pagal 2012 m. VESP bendrųjų nuostatų 69 punktą, kadangi kompensacijos už UPĮ 2004–2010 m. laikotarpiu yra neteisėta valstybės pagalba, tolesniuose tų bendrųjų nuostatų punktuose nustatytos sąlygos netaikytinos Komisijai vertinant suderinamumą pagal Sutarties 106 straipsnio 2 dalį:

— 14 punktas – būtinybė deramai atsižvelgti į viešosios paslaugos poreikius paslaugos teikėjui pavedant teikti konkrečią VESP;

— 19 punktas – ES viešųjų pirkimų taisyklių laikymasis pavedant teikti VESP;

— 20 punktas – nediskriminavimas;

— 24 punktas (ir tolesni punktai) – GIS metodikos taikymas apskaičiuojant grynąsias sąnaudas;

— 39 punktas (ir tolesni punktai) – paskatos didinti efektyvumą;

— 60 punktas – skaidrumas.

(218) Todėl tolesniame skirsnyje Komisija įvertino kompensacijas už UPĮ pagal 2012 m. VESP bendrąsias nuostatas, išskyrus minėtus jų punktus, ir nustatė, ar tos kompensacijos atitinka likusias tų bendrųjų nuostatų sąlygas.

7.1.4.2. ***Suderinamumas pagal 2012 m. VESP bendrąsias nuostatas***

A. **Tikra visuotinės ekonominės svarbos paslauga, kaip nurodyta Sutarties 106 straipsnyje**

(219) Paslauga, kurią teikti „Correos“ pavedė Ispanijos valstybė, yra universalioji pašto paslauga, kurią teikti privaloma pagal Direktyvos 2008/6/EB 3 straipsnio 1 dalį, kurioje nustatyta: „Valstybės narės užtikrina, kad naudotojai turėtų teisę į universaliąsias paslaugas, apimančias apibrėžtos kokybės visoje teritorijoje visiems naudotojams prieinamomis kainomis nenutrūkstamai teikiamas pašto paslaugas.“ Kaip pažymima Direktyvos 2008/6/EB, iš dalies keičiančios Direktyvą 97/67/EB, 4–8 konstatuojamosiose dalyse, įsipareigojimai teikti universaliąsias pašto paslaugas, kaip apibrėžta Pašto paslaugų direktyvoje, yra Sąjungos pripažįstami tikrų visuotinės ekonominės svarbos paslaugų teikimu pagal Sutarties 106 straipsnio 2 dalį.

B. **Reikalavimas parengti pavedimą, kuriame būtų nurodyti su viešąja paslauga susiję įsipareigojimai, ir kompensacijos apskaičiavimo metodus**

(220) Kaip nurodyta 2012 m. VESP bendrųjų nuostatų 2.3 skirsnyje, VESP samprata pagal Sutarties 106 straipsnį reiškia tai, kad atitinkamai įmonei vienu arba keliais oficialiais dokumentais pavedama teikti visuotinės ekonominės svarbos paslaugą.

(221) Tuose dokumentuose visų pirma turi būti nustatyta:

1) tikslus viešųjų paslaugų įsipareigojimo pobūdis ir jo trukmė;

2) atitinkama įmonė ir teritorija;

([70]) Žr. 2012 m. VESP bendrųjų nuostatų 11 punktą.

3) veiklos vykdytojui suteikiamų išimtinių teisių pobūdis;

4) kompensavimo mechanizmo aprašymas ir kompensacijos apskaičiavimo, priežiūros bei peržiūros kriterijai;

5) tvarka, pagal kurią bus išvengta kompensacijos permokos ir ji bus grąžinta.

(222) 1998 m. Pašto įstatymu ir 2000 m. „Plan de Prestación“, kurie buvo atitinkami pavedimo aktai 2004–2010 m. laikotarpiu, aiškiai apibrėžtas UPĮ ir jį pavesta vykdyti „Correos“. Atitinkama teritorija yra visa Ispanijos valstybės teritorija.

(223) 1998 m. Ispanijos pašto įstatymo 19 straipsnyje papildomai nustatytos išimtinės teisės, kurios suteikiamos „Correos“. Šios teisės apima, pavyzdžiui, prekių ženklo „España“ naudojimą, žodžio „Correos“ ir susijusių simbolių vartojimą.

(224) 2000 m. „Plan de Prestación“ nustatytas mechanizmas, pagal kurį apskaičiuojamos UPĮ grynosios sąnaudos (Ispanijos metodika) ir kurį naudojant nustatoma kompensacijos suma ([71]). Taigi, kompensavimo mechanizmą ir kompensacijos apskaičiavimo, priežiūros bei peržiūros kriterijus galima laikyti nustatytais.

(225) Kadangi pagal Ispanijos metodiką numatyta, kad kompensacijų už UPĮ suma turėtų atitikti *ex post* apskaičiuotas grynąsias sąnaudas, galima sutikti su tuo, kad ši sistema buvo sukurta siekiant išvengti kompensacijos permokos – tiek, kiek būtų įmanoma, jei ta apskaičiavimo metodika būtų laikoma patikima. Nors Komisija užginčijo Ispanijos metodikos tinkamumą, nemanoma, kad tai daro poveikį sąlygos, kad būtų numatyti kompensacijos permokai išvengti skirti mechanizmai, laikymuisi.

(226) Todėl Komisija mano, kad „Correos“ suteiktą pavedimą galima laikyti atitinkančiu 2012 m. VESP bendrąsias nuostatas.

C. **Pavedimo laikotarpio trukmė**

(227) Kaip nurodyta 2012 m. VESP bendrųjų nuostatų 2.4 skirsnyje: „Pavedimo laikotarpio trukmė turėtų būti grindžiama objektyviais kriterijais, kaip antai poreikiu amortizuoti ilgalaikį neperleidžiamą turtą. Iš esmės pavedimo vykdymo trukmė neturėtų viršyti laikotarpio, reikalingo svarbiausiam turtui, kuris būtinas VESP teikti, nuvertinti.“

(228) 1998 m. Ispanijos pašto įstatyme UPĮ pavedimo „Correos“ trukmė nebuvo nustatyta. Tačiau tas pavedimas baigtas vykdyti 2011 m., kai įsigaliojo naujasis 2010 m. Ispanijos pašto įstatymas, taigi faktinė to pavedimo trukmė buvo 12 metų.

(229) Visų pirma, Komisija nemano, kad pagalba, pradėta teikti anksčiau negu įsigaliojo 2012 m. VESP bendrosios nuostatos, dėl šio bendrųjų nuostatų reikalavimo gali tapti nesuderinama su vidaus rinka. Šios trukmės apribojimo nuostatos, įtrauktos į 2012 m. VESP bendrąsias nuostatas, tikslai iš tiesų yra užtikrinti, kad valstybė reguliariai įvertintų rinkos padėtį ir įsitikintų, jog tolesnis viešosios paslaugos teikimas tebėra pagrįstas, ir sudaryti sąlygas konkurencijai, kad ta viešoji paslauga būtų teikiama pagal viešųjų pirkimų taisykles. Tokių tikslų negali būti siekiama priemone, kurios taikymas praeityje jau užbaigtas, todėl iki 2010 m. suteiktos kompensacijos už UPĮ dėl to negali būti laikomos nesuderinamomis su vidaus rinka ([72]).

(230) Be to, Komisija pažymi, kad suteikto pavedimo 12 metų trukmė neatrodo per ilga ir yra panaši į pavedimo laikotarpius, nustatomus kitiems UPĮ vykdytojams Europos Sąjungoje ([73]).

(231) Todėl galima sutikti su tuo, kad 12 metų trukmė nėra ilgesnė negu svarbiausio „Correos“ turto, naudojamo vykdant UPĮ, nuvertėjimo laikotarpis, kaip reikalaujama 2012 m. VESP bendrosiose nuostatose.

([71]) Žr. 28 konstatuojamąją dalį.
([72]) Ši nuostata galėtų būti taikoma priemonei, kuri pradėta taikyti praeityje ir tebetaikoma iki šiol. Tokiu atveju galėtų būti reikalaujama iš dalies pakeisti ar net panaikinti tokį pavedimą.
([73]) Žr., pvz., *La Poste* (Prancūzija), *Poste Italiane* (Italija) ir *ELTA* (Graikija) bylas – visais šiais atvejais atitinkamas laikotarpis yra 15 metų.

D. **Komisijos direktyvos 2006/111/EB** ([74]) **laikymasis**

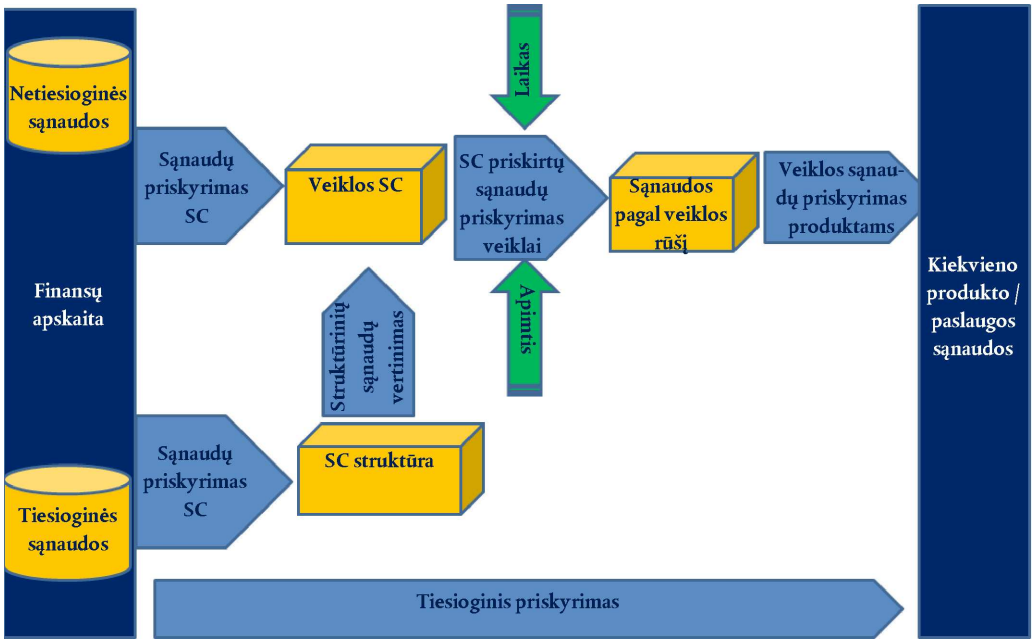
(232) Pagal 2012 m. VESP bendrųjų nuostatų 18 punktą „[p]agalba bus laikoma suderinama su vidaus rinka pagal Sutarties 106 straipsnio 2 dalį tik tuomet, jei įmonė, kai taikoma, laikosi Direktyvos 2006/111/EB [dėl finansinių santykių tarp valstybių narių ir valstybės įmonių skaidrumo ir dėl finansinio skaidrumo tam tikrose įmonėse]“.

(233) 1998 m. Ispanijos pašto įstatymo 29 straipsnyje nustatyta, kad universaliųjų paslaugų teikėjo vidaus apskaitos sistemoje turi būti atskiros sąskaitos.

(234) Šis reikalavimas įvykdytas visų pirma 2004 m. liepos 12 d. įsakymu FOM/2447/2004 dėl „analitinės apskaitos ir sąskaitų atskyrimo“. Komisija įsitikino, kad tuo teisės aktu nustatyti principai dėl tiesioginių ir netiesioginių sąnaudų paskirstymo atitinka 2012 m. VESP bendrosiose nuostatose nustatytus principus ([75]).

(235) Be to, Ispanijos valdžios institucijos, atsižvelgdamos į 2016 m. sprendime pradėti procedūrą Komisijos pateiktą prašymą, pateikė Komisijai išsamų „Correos“ analitinės apskaitos sistemos aprašymą, kuris apibendrintas diagramoje.

„Correos“ sąnaudų paskirstymo sistema

(236) Kaip parodyta 235 konstatuojamojoje dalyje, „Correos“ sąnaudų apskaitos sistema grindžiama sąnaudų apskaitos metodika, kuri vadinama sąnaudų apskaičiavimu pagal veiklą. Ši sąnaudų apskaičiavimo pagal veiklą sistema yra tam tikras metodas, taikomas pagal visiškai išskirstyto sąnaudų paskirstymo metodą, kuris atitinka taikytinas 2012 m. VESP bendrųjų nuostatų sąlygas ([76]), taip pat atitinka specialius šio sektoriaus reikalavimus dėl atskiros apskaitos, nustatytus Pašto paslaugų direktyvos 14 straipsnyje.

(237) „Correos“ taikomą analitinį modelį iš esmės sudaro šie etapai:

1) priskirtinų sąnaudų nustatymas iš pelno ir nuostolio ataskaitos: 2005 m. priskirtinos sąnaudos buvo apie […] mln. EUR.

([74]) 2006 m. lapkričio 16 d. Komisijos direktyva 2006/111/EB dėl finansinių santykių tarp valstybių narių ir valstybės įmonių skaidrumo ir dėl finansinio skaidrumo tam tikrose įmonėse (OL L 318, 2006 11 17, p. 17).
([75]) Žr. 2012 m. VESP bendrųjų nuostatų 31 punktą.
([76]) Žr. 2012 m. VESP bendrųjų nuostatų 44 punktą.

2) Sąnaudų priskyrimas sąnaudų centrams:

a) nedidelė visų sąnaudų procentinė dalis ([…] proc. – apie […] mln. EUR 2005 m.) tiesiogiai priskiriama galutiniams produktams;

b) didžioji priskirtinų sąnaudų dalis ([…] proc. – […] mln. EUR) priskiriama sąnaudų centrams (toliau – SC).

SC (2005 m. buvo […] SC) yra pagrindinis analitinės apskaitos sistemos vienetas. SC apibrėžiami kaip išteklių naudojimo vienetai, kurie yra svarbūs sąnaudų apskaitai.

„Correos“ analitinės apskaitos sistemoje skiriama:

— veiklos SC, kurie naudoja su galutiniais produktais ir paslaugomis tiesiogiai susijusius išteklius (pvz., pašto skyriai). 2005 m. „Correos“ analitinės apskaitos sistemoje buvo […] veiklos SC. Veiklos SC 2005 m. buvo priskirta […] mln. EUR suma;

— struktūriniai SC, kuriuose sutelktos struktūrinės sąnaudos, tiesiogiai nesusijusios su galutiniais produktais ir paslaugomis. Juose atliekamos daugiausia pagalbinės, administracinės, žmogiškųjų išteklių valdymo, IT funkcijos. 2005 m. „Correos“ analitinės apskaitos sistemoje buvo 180 struktūrinių SC. Struktūriniams SC 2005 m. buvo priskirta […] mln. EUR suma;

c) sąnaudos, priskirtos struktūriniams SC, yra paskirstomos veiklos SC remiantis priežastiniu ryšiu, siejančiu veiklos SC su struktūrinių SC darbu.

3) Sąnaudų, priskirtų SC, priskyrimas veiklai

Veikla – tai tam tikrų vienarūšių užduočių, kuriomis siekiama teikti galutines paslaugas arba padėti jas teikti (pvz., rūšiavimas rankomis, automatinis rūšiavimas, transportavimas ir kt.), grupė. 2005 m. „Correos“ analitinės apskaitos sistemoje buvo skiriama 16 veiklos rūšių.

Veiklos SC priskirtos sąnaudos yra paskirstomos įvairiai veiklai remiantis SC išteklių naudojimu tai veiklai.

4) Veiklos sąnaudų priskyrimas kiekvienam galutiniam produktui ir paslaugai

Sąnaudos priskiriamos galutiniams produktams ir paslaugoms remiantis jų priežastiniu ryšiu su atitinkama veikla.

5) Su kiekvienu galutiniu produktu ir paslauga susijusių pajamų nustatymas

Pajamų nustatymo eiga yra tokia:

a) pirmiausia iš pelno ir nuostolio ataskaitos nustatomos paskirstytinos pajamų sumos. 2005 m. priskirtinos pajamos sudarė apie […] mln. EUR;

b) šių pajamų dalis ([…] proc. – […] mln. EUR 2005 m.) atitinka tiesioginį pardavimą, registruotą „Correos“ sąskaitų išrašymo sistemoje, ir gali būti tiesiogiai priskirta galutiniams produktams ir paslaugoms;

c) likusios pajamos ([…] proc. – […] mln. EUR 2005 m.), kurios nėra registruotos sąskaitų išrašymo sistemoje, tačiau yra kitokios kilmės, priskiriamos galutiniams produktams ir paslaugoms remiantis procentinių dydžių lentele, sudaryta remiantis „Correos“ atliktais tyrimais dėl priežastingumo ryšio tarp registruotų pajamų ir produktų bei paslaugų, dėl kurių tos pajamos gautos.

6) Tada galima apskaičiuoti su kiekvienu galutiniu produktu ir paslauga susijusio pelno dydį.

(238) Komisija daro išvadą, kad „Correos“ sukurtoje analitinės apskaitos sistemoje veikla pagal UPĮ tinkamai skiriama nuo veiklos ne pagal UPĮ, ir pačioje UPĮ srityje rezervuotoji veikla skiriama nuo nerezervuotosios veiklos.

(239) Komisija daro išvadą, kad „Correos“ laikėsi Direktyvos 2006/111/EB.

A. **Kompensacijos suma**

Tinkamas apskaičiavimo metodas

(240) 2012 m. VESP bendrųjų nuostatų 21 punkte nustatyta: „Kompensacijos suma turi neviršyti sumos, reikalingos su viešąja paslauga susijusių įsipareigojimų vykdymo grynosioms išlaidoms padengti, įskaitant nuosaikų pelną.“ Šiose bendrosiose nuostatose taip pat pažymima, kad „<…> Jei įmonė vykdo veiklą, nesusijusią su VESP teikimu, išlaidos, į kurias reikia atsižvelgti, gali apimti visas tiesiogines išlaidas, reikalingas su viešąja paslauga susijusiems įsipareigojimams vykdyti, ir tinkamą netiesioginių išlaidų, būdingų tiek VESP, tiek kitai veiklai, dalį. Išlaidos, nesusijusios su VESP teikimu, turi apimti visas tiesiogines išlaidas ir tinkamą bendrųjų išlaidų dalį.“

(241) 2012 m. VESP bendrųjų nuostatų 24 punkte nustatyta: „Grynąsias išlaidas, reikalingas arba tikėtina reikalingas su viešąja paslauga susijusiems įsipareigojimams vykdyti, reikėtų apskaičiuoti taikant grynųjų išvengiamų išlaidų metodą, kai jį taikyti reikalaujama Sąjungos arba valstybių narių teisės aktais ir kitais atvejais, kai tai įmanoma.“

(242) 2016 m. sprendime pradėti procedūrą Komisija įvertino, jog kadangi pagal 1998 m. Pašto įstatymą kompensacijos už UPĮ buvo suteiktos kaip neteisėta pagalba dar iki 2012 m. VESP bendrųjų nuostatų įsigaliojimo 2012 m. sausio 31 d., tų bendrųjų nuostatų 69 punkte yra konkrečiai nustatyta, kad jų 24 punktas netaikytinas, taigi GIS metodika netaikoma neteisėtai pagalbai.

(243) Ir iš tiesų 2012 m. VESP bendrųjų nuostatų 21 konstatuojamosios dalies 2 išnašoje paaiškinta, kad jei negalima taikyti GIS metodikos (arba ji netaikoma tokiu kaip šis atveju), grynosios sąnaudos turi būti nustatomos kaip sąnaudos, iš kurių atimtos viešųjų paslaugų įsipareigojimų vykdymo pajamos. Ši sąnaudų paskirstymo metodika yra aprašyta 2012 m. VESP bendrųjų nuostatų 28 ir tolesniuose punktuose. Ji buvo laikoma tinkama metodika VESP kompensacijai apskaičiuoti pagal 2005 m. VESP bendrąsias nuostatas, kurios taikytos nuo 2005 m. lapkričio 29 d. iki 2012 m. sausio 31 d., ir ja buvo pagrįsti keli Komisijos sprendimai dėl kompensavimo už UPĮ tuo laikotarpiu ([77]).

(244) Ispanijos valdžios institucijos ir (arba) „Correos“ konkrečiai užginčijo šį argumentą savo pastabose, teigdamos, kad 2012 m. VESP bendrosiose nuostatose nebuvo uždrausta taikyti GIS metodikos, o paprasčiausiai leista jos netaikyti iki tų bendrųjų nuostatų įsigaliojimo (žr. visų pirma 98 konstatuojamąją dalį).

(245) Komisija mano, kad jei būtų leista taikyti GIS metodiką neteisėtai pagalbai, suteiktai iki 2012 m. VESP bendrųjų nuostatų įsigaliojimo, valstybėms narėms galėtų būti naudinga nepranešti apie tokią neteisėtos pagalbos priemonę, nes jos galėtų rinktis sąnaudų paskirstymo arba GIS metodiką, nors valstybėms narėms, pagal valstybės pagalbos taisykles pranešusioms apie savo kompensacijas už VESP, privaloma taikyti tik vieną metodą, t. y. sąnaudų paskirstymo metodą. Taigi, jei būtų laikomasi tokio požiūrio, Ispanija galėtų gauti naudos iš to, kad pažeidė reikalavimus pranešti apie pagalbą, ir kartu galėtų būti pažeistas vienodo požiūrio principas. Todėl Komisija toliau mano, kad šiuo atveju galima taikyti tik vieną apskaitos metodą.

(246) Bet kokiu atveju, net jei būtų pripažinta, kad šiuo atveju galima taikyti GIS metodiką, nurodytą 2012 m. VESP bendrosiose nuostatose ir Direktyvoje 2008/6/EB, Komisija mano, kad, kaip paaiškinta 176–183 konstatuojamosiose dalyse, priešingai nei teigia Ispanijos valdžios institucijos ir (arba) „Correos“, Ispanijos metodikos negalima laikyti tinkamai taikoma GIS metodika.

(247) Todėl Ispanijos metodika, nepaisant galimo jos naudingumo, yra toks metodas, kurio Komisija niekada nepripažino – nei iki 2012 m. VESP bendrųjų nuostatų įsigaliojimo, nei po jų įsigaliojimo.

(248) Tokiomis aplinkybėmis Komisija mano, kad vienintelis metodas, kurį galima taikyti, yra tas apskaitos metodas, kuris buvo vienintelis nustatytas metodas tuo metu, kai suteiktos tos kompensacijos už UPĮ, ir kuriuo remiantis buvo priimti keli Komisijos sprendimai dėl kompensacijų už UPĮ tuo laikotarpiu.

([77]) Žr. visų pirma Sprendimą 2012/321/ES ir Sprendimą 2012/636/ES.

Tinkami pagrįsto pelno orientaciniai dydžiai

(249) Kaip paaiškinta 167 konstatuojamojoje dalyje, Komisija savo 2012 m. sausio 25 d. sprendime dėl *bpost* nustatė pagrįsto pelno dydžio orientacinį intervalą, taikytiną visiems pašto veiklos vykdytojams Sąjungoje.

(250) Ispanijos valdžios institucijos užginčijo tų orientacinių dydžių tinkamumą taikyti „Correos“, teigdamos, kad kiekvieną atvejį reikėtų vertinti atskirai. Komisija paprašė Ispanijos valdžios institucijų pateikti išsamesnės informacijos apie Ispanijos pašto rinką, kad būtų galima įvertinti galimybę taikyti „Correos“ kitokius orientacinius dydžius, tačiau tokios informacijos nepateikta. Todėl Komisija nagrinėjamu atveju taikys pagrįsto pelno dydžio orientacinį intervalą, nustatytą *bpost* byloje.

Ispanijos valdžios institucijų pasiūlyto alternatyvaus metodo vertinimas

(251) Ispanijos valdžios institucijos teigia, kad tuo atveju, jei Komisija taikytų apskaitos metodą pagal 1998 m. Pašto įstatymą „Correos“ suteiktoms kompensacijoms už UPĮ, turėtų būti atsižvelgta į šiuos dalykus (žr. 5.3.1 skirsnį):

— atskirą kompensacijų, suteiktų už UPĮ rezervuotojoje srityje ir už UPĮ nerezervuotojoje srityje, vertinimą;

— kompensacijos permokos sumažinimą „Correos“ mokėtais dividendais.

(252) Šie pasiūlymai nagrinėjami 253–263 konstatuojamosiose dalyse.

— Kompensacijų, suteiktų už UPĮ rezervuotojoje srityje ir už UPĮ nerezervuotojoje srityje, atskiras vertinimas

(253) Ispanijos valdžios institucijos teigia, kad kompensacijos už UPĮ, „Correos“ gautos už rezervuotųjų ir nerezervuotųjų paslaugų teikimą, turėtų būti vertinamos atskirai.

(254) Išanalizavusi per oficialią tyrimo procedūrą Ispanijos valdžios institucijų pateiktus argumentus, Komisija mano, kad galima sutikti su rezervuotosios ir nerezervuotosios sričių atskyrimu, nes:

— argumentai, kodėl reikėtų atskirti abi skirtingas VESP, atrodo pagrįsti (ypač įsipareigojimų vykdymo aplinkybės UPĮ rezervuotojoje srityje ir UPĮ nerezervuotojoje srityje yra skirtingos);

— šis skyrimas visiškai atitinka taikytą kompensacijos, skiriamos už UPĮ, apskaičiavimo būdą, pagal kurį aiškiai skiriamos rezervuotosios ir nerezervuotosios paslaugos, kurios yra labai skirtingos abiejose srityse. Kaip paaiškino Ispanijos valdžios institucijos, rezervuotosioms paslaugoms pagal UPĮ taikyta sąnaudų paskirstymo metodika, tačiau nerezervuotosioms paslaugoms pagal UPĮ taikytas kitoks metodas, kurį Ispanijos valdžios institucijos laiko GIS metodika. Nors Komisija nesutinka su tokiu jo apibūdinimu, ji sutinka, kad UPĮ rezervuotojoje srityje ir UPĮ nerezervuotojoje srityje taikyta apskaičiavimo metodika iš esmės skiriasi.

(255) Komisija nori pabrėžti, kad jei sutinkama su tokiu skyrimu, tai reiškia, kad kompensacijos už UPĮ vykdymą rezervuotojoje srityje ir kompensacijos už UPĮ nerezervuotojoje srityje turi būti vertinamos atskirai, tačiau neturint jokių tolesnių siekių suderinti abu vertinimus.

Atskyrus abi sritis, Komisija patvirtina, kad 5.3.1 skirsnyje pateikti rezultatai yra teisingi:

— „Correos“ negavo kompensacijos permokos už teiktas rezervuotąsias paslaugas pagal UPĮ, nes kompensacijos už rezervuotąsias paslaugas pagal UPĮ dydis tiksliai atitinka „Correos“ apskaitos grynąsias sąnaudas;

— kompensacijos permoka „Correos“ už teiktas nerezervuotąsias paslaugas pagal UPĮ yra lygi kompensacijų už UPĮ, skirtų už UPĮ vykdymą nerezervuotojoje srityje, sumai, nes nerezervuotųjų paslaugų, teikiamų pagal UPĮ, pelno dydis visada viršijo maksimalų pelno orientacinį dydį, nustatytą *bpost* byloje.

(256) Todėl kompensacijos permoka „Correos“ už nerezervuotųjų paslaugų teikimą yra lygi 317,387 mln. EUR (nominalioji suma).

— Kompensacijos permokos sumažinimas „Correos“ mokėtais dividendais

(257) Ispanijos valdžios institucijos teigia, kad kompensacijos permoka „Correos“ turėtų būti sumažinta atėmus dividendus, „Correos“ sumokėtus 2004–2010 m. laikotarpiu (apie 151 mln. EUR).

(258) Komisija iš esmės nelaiko dividendų tinkamu būdu mažinti kompensacijos permoką, kaip jau minėta „Danske Statsbaner“ byloje ([78]). Tačiau šiuo atveju Komisija supranta, kad konkrečiomis šio atvejo aplinkybėmis dividendų mokėjimas tikriausiai buvo vienintelis praktiškas būdas sumažinti „Correos“ gautos kompensacijos permokos poveikį, naudojantis dideliu „Correos“ pelnu nerezervuotojoje srityje.

(259) Visų pirma, Komisija sutinka, kad Ispanija pateikė pakankamai įrodymų, jog sprendimą dėl dividendų mokėjimo priėmė Ispanijos valstybė (naudodamasi savo padėtimi kaip vienintelė „Correos“ akcininkė), o ne pačios „Correos“ vadovybė.

(260) Tie dividendai buvo įtraukti į valstybės biudžetą kur kas anksčiau negu iš tiesų sumokėti (ir iš to aišku, kad tą sprendimą priėmė valstybė), be to, būtų sunku nustatyti „Correos“, kaip bendrovės, ekonominį interesą mokėti dividendus valstybei tuo laikotarpiu. Įprastos bendrovės paskatos atlyginti savo akcininkui (pritraukti investuotojus, užtikrinti būsimą finansavimą, įrodyti gerą bendrovės finansinę būklę) neatrodo aktualios šiomis aplinkybėmis, kai valstybė yra vienintelė akcininkė ir kai bendrovei buvo užtikrintas nuolatinis valstybės finansavimas iki 2010 m. Dėl šių priežasčių, atsižvelgiant į konkrečią tuo metu galiojusią teisinę sistemą, galima sutikti, kad sprendimas dėl dividendų mokėjimo iš esmės priskirtinas valstybei, kuri naudojosi šia priemone, kad gautų lėšų šios iš bendrovės.

(261) Tai, kad Ispanijos valstybė mokėjo dideles kompensacijas už UPĮ ir tuo pat metu jai buvo mokami dividendai, galėtų atrodyti nenuoseklu, tačiau galima tai suprasti tokiomis aplinkybėmis, kai dividendų mokėjimas iš tiesų buvo būdas sumažinti galimai per didelį finansavimą, kuris bet kokiu atveju turėjo būti skirtas „Correos“ pagal 2000 m. „Plan de Prestación“. Ir iš tiesų, kadangi Ispanija buvo pasirašiusi viešųjų paslaugų sutartį, pagal kurią buvo automatiškai nustatoma nuo faktinio bendrovės pelno dydžio nepriklausoma „Correos“ mokėtinos kompensacijos suma, galima suprasti, kad dividendai tokiomis aplinkybėmis iš tiesų galėjo būti naudojami kaip lėšų susigrąžinimo mechanizmas.

(262) Komisija taip pat atsižvelgia į tai, kad šie dividendai iš esmės buvo mokami nuo nerezervuotųjų paslaugų pagal UPĮ, už kurias buvo gauta kompensacijos permoka ir kurios buvo „Correos“ pelno šaltinis. Be to, nors „Correos“ labai pelningai vykdė veiklą atitinkamais metais, neatrodo, kad ji gavo kokios nors reikšmingos naudos iš tų laikinai turėtų lėšų: visų pirma, ji neėmė banko paskolų, kurias būtų galėjusi gauti naudodamasi didesniu kreditingumu, ir neatliko jokių reikšmingų turto įsigijimų.

(263) Tokiomis aplinkybėmis Komisija sutinka, kad kompensacijos permoka „Correos“ būtų sumažinta 2004–2010 m. „Correos“ sumokėtais dividendais.

(264) 12 lentelėje apibendrintas nominaliosios grąžintinos sumos apskaičiavimas:

12 lentelė

Kompensacijos permokos apskaičiavimas

(milijonais eurų)

UPĮ nerezervuotoji sritis	2004 m.	2005 m.	2006 m.	2007 m.	2008 m.	2009 m.	2010 m.	Iš viso
Pajamos	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Sąnaudos	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)

([78]) Žr. 31 išnašą. NET jei toje byloje būtų buvę atsižvelgta į dividendus, Komisija to sprendimo 345 punkte taip pat nurodė, ypač pabrėždama, kad „dividendų politika negali būti tapatinama su grąžinimo sąlyga, pagal kurią galima tikslinti kompensacijas už viešųjų paslaugų įsipareigojimų vykdymą ir išvengti kompensacijos permokų“.

(milijonais eurų)

UPĮ nerezervuotoji sritis	2004 m.	2005 m.	2006 m.	2007 m.	2008 m.	2009 m.	2010 m.	Iš viso
Grynosios sąnaudos = sąnaudos – pajamos	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Pagrįstas pelnas (remiantis 7,4 % PG)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Grynosios sąnaudos + pagrįstas pelnas	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Leidžiama kompensacija „Correos“	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
„Correos“ suteikta kompensacija	44,859	47,294	55,199	39,441	40,863	45,919	43,812	317,387
Kompensacijos permoka = suteikta kompensacija – leidžiama kompensacija	44,859	47,294	55,199	39,441	40,863	45,919	43,812	317,387
Užskaitomi dividendai	29,775	30,576	51,958	38,966	0,000	0,000	0,000	151,275
Patikslinta kompensacijos permoka = kompensacijos permoka – dividendai	**15,084**	**16,718**	**3,241**	**0,475**	**40,863**	**45,919**	**43,812**	**166,112**

7.1.5. IŠVADA

(265) Komisija visų pirma daro išvadą, kad pagal 1998 m. Pašto įstatymą „Correos“ suteiktos kompensacijos už UPĮ vykdymą yra neteisėta valstybės pagalba.

(266) Be to, šios kompensacijos už UPĮ yra su vidaus rinka nesuderinama pagalba pagal Sutarties 106 straipsnio 2 dalį tiek, kiek „Correos“ gavo tų kompensacijų permoką.

(267) Atėmus dividendus, kompensacijos permokos suma yra 166,112 mln. EUR.

(268) Nustatant faktinę grąžintiną sumą gali būti atsižvelgta į patikslinimą dėl mokesčių ([79]), kaip numatyta Pranešime dėl susigrąžinimo ([80]), kurio 50 punkte nustatyta, kad „[v]alstybės narės institucijoms leidžiama atsižvelgti į tai, kam taikoma mokesčių sistema, kad galėtų nustatyti grąžintiną sumą. Jeigu neteisėtos ir nesuderinamos pagalbos gavėjas už gautą pagalbą sumokėjo mokesčius, valstybės narės institucijos, laikydamosi nacionalinių mokesčių taisyklių, gali atsižvelgti į ankstesnį mokesčių sumokėjimą ir susigrąžinti tik grynąją pagalbos gavėjo gautą sumą. Komisija mano, kad tokiais atvejais valstybės narės institucijos turės užtikrinti, kad pagalbos gavėjas negalės pasinaudoti tolesniu mokesčių sumažinimu teigdamas, kad dėl pagalbos grąžinimo sumažėjo jo apmokestinamosios pajamos, nes tai reikštų, kad grynoji pagalbos susigrąžinimo suma buvo žemesnė nei iš pradžių gauta grynoji suma.“

(269) Todėl nustatant faktinę grąžintiną sumą galima atsižvelgti į patikslinimą dėl mokesčių, darant prielaidą, kad Ispanija laikysis Pranešimo dėl susigrąžinimo 50 punkte nustatytų sąlygų. Taip pat bus skaičiuojamos palūkanos nuo tos dienos, kurią „Correos“ suteikta kiekviena kompensacija už UPĮ, iki visiško sugrąžinimo.

([79]) Ispanijos valdžios institucijos pranešė apie savo ketinimą prašyti patikslinti apskaičiuojamą grąžintiną sumą atsižvelgiant į mokesčius.
([80]) Komisijos pranešimas dėl veiksmingo Komisijos sprendimų, kuriais valstybėms narėms nurodoma susigrąžinti neteisėtą ir nesuderinamą valstybės pagalbą, įgyvendinimo (OL C 272, 2007 11 15, p. 4).

7.2. *„CORREOS“ ATLEIDIMAS NUO MOKESČIŲ: NEKILNOJAMOJO TURTO MOKESČIO (NTM) IR EKONOMINĖS VEIKLOS MOKESČIO (EVM)*

7.2.1. VALSTYBĖS PAGALBA PAGAL SUTARTIES 107 STRAIPSNIO 1 DALĮ

7.2.1.1. ***Valstybei priskirtina priemonė, taikoma naudojant valstybinius išteklius***

(270) Pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį pagalbos priemonė turi būti taikoma valstybės narės ar bet kokia forma iš jos valstybinių išteklių. Mokestinių pajamų netekimas prilygsta valstybinių išteklių naudojimui patiriant biudžeto išlaidų.

(271) Kaip Teisingumo Teismas nusprendė byloje *Banco Exterior de España*, priemonė, kuria valdžios institucijos tam tikras įmones atleidžia nuo mokesčio ir dėl kurios, nors pinigai iš valstybinių išteklių nėra tiesiogiai pervedami, nuo mokesčio atleistų asmenų padėtis tampa palankesnė nei kitų mokesčių mokėtojų, atitinka „valstybinių išteklių“ sampratą pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį ([81]).

(272) Ispanijos valdžios institucijos, atleisdamos „Correos“ nuo nekilnojamojo turto mokesčio ir ekonominės veiklos mokesčio, netenka pajamų, kurios yra valstybiniai ištekliai.

(273) Todėl, Komisijos nuomone, kadangi dėl šių atleidimų nuo mokesčių buvo prarasta valstybinių išteklių, jie yra valstybės suteikti naudojant valstybinius išteklius.

(274) Ispanijos valdžios institucijos ir (arba) „Correos“ savo pastabose teigė, kad atleidimas nuo NTM nepriskirtinas valstybei, nes jis yra pagrįstas nacionalinio teismo, o ne pačios valstybės sprendimais (žr. 67 ir 102 konstatuojamąsias dalis).

(275) Komisija nesutinka su tuo argumentu; iš tiesų tais atvejais, kai valdžios institucija suteikia pranašumą pagalbos gavėjui, ta pagalbos priemonė iš esmės priskirtina valstybei, net jei ta institucija yra teisiškai nepriklausoma nuo kitų valdžios institucijų ([82]). Taigi, nacionalinių teismų sprendimais suteikta pagalba yra priskirtina valstybei ir todėl laikoma valstybės pagalba.

7.2.1.2. ***Įmonei suteiktas atrankusis ekonominis pranašumas***

A. **Įmonės samprata**

(276) Kaip nurodyta 162 konstatuojamojoje dalyje, „Correos“, teikdama paslaugas pagal UPĮ, dėl kurių taikomas atleidimas nuo mokesčių, turi būti laikoma įmone.

B. **Ekonominis pranašumas**

(277) Nustatant, ar tam tikra priemone įmonei suteikiamas ekonominis pranašumas, tiksli tos priemonės forma taip pat yra nesvarbi ([83]). „Naudos“ sąvoka apima ne tik pozityvią naudą, bet ir priemones, kuriomis įvairiais būdais mažinami įprasti iš įmonės biudžeto mokami mokesčiai ([84]). Todėl atleidimas nuo ekonominės naštos (tokios kaip įsipareigojimai mokėti mokesčius) taip pat gali būti pranašumo suteikimas.

(278) „Correos“ yra visiškai arba iš dalies atleista nuo tam tikrų mokesčių, tokių kaip NTM ir EVM, mokėjimo, nors kitos įmonės, taip pat vykdančios ekonominę veiklą, apimančią pašto paslaugų teikimą, iš esmės moka visus tuos mokesčius. Todėl „Correos“ įgijo ekonominį pranašumą pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį.

(279) „Correos“ suteiktu atleidimu nuo mokesčių sumažinti tie mokesčiai, kurie paprastai įtraukiami į jos veiklos sąnaudas. Todėl tai yra naudinga „Correos“, palyginti su kitomis įmonėmis, kurios yra apmokestintos NTM arba EVM ir negali gauti tokio atleidimo nuo mokesčių.

([81]) Sprendimo *Banco Exterior de España*, C-387/92, EU:C:1994:100, 14 punktas.
([82]) 1996 m. gruodžio 12 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Air France/Komisija*, T-358/94, ECLI:EU:T:1996:194, 62 punktas.
([83]) Sprendimo *Altmark Trans*, C-280/00, EU:C:2003:415, 84 punktas.
([84]) Sprendimo *De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg/Europos anglių ir plieno bendrijos Aukščiausioji valdžios institucija*, 30/59, EU:C:1961:2, 19 punktas; Sprendimo *Adria-Wien Pipeline*, C-143/99, EU:C:2001:598, 38 punktas.

C. **Atrankumas**

(280) Priemonė laikoma atrankiąja, jei ji yra palankesnė tam tikroms įmonėms arba tam tikrų prekių gamybai, kaip nurodyta Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje.

(281) Diferencijuotas apmokestinimas turi būti tiriamas atsižvelgiant į Teismo praktiką dėl atrankumo sampratos ([85]). Mokestinė priemonė yra *prima facie* atrankioji, jei ja nukrypstama nuo bendrosios (arba pamatinės) mokesčių sistemos. Šiuo atžvilgiu būtina įvertinti, ar priemonė yra palankesnė tam tikroms įmonėms, palyginti su kitomis įmonėmis, kurių teisinė ir faktinė padėtis, atsižvelgiant į siekiamą tos pamatinės mokesčių sistemos tikslą, yra panaši. Pagal Teismo praktiką priemonė, kuri yra *prima facie* atrankioji, gali būti pateisinama pačios mokesčių sistemos logika. Tačiau vadovaujantis tokiu požiūriu galima atsižvelgti tik į pačios mokesčių sistemos vidaus priežastis, o ne į išorės politikos priežastis. Jei *prima facie* atrankioji priemonė negali būti pateisinama pačios mokesčių sistemos logika, tai reiškia, kad ja suteikiamas atrankusis pranašumas ir, jei ji atitinka visas kitas Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas, ta priemonė yra valstybės pagalba pagal tą nuostatą ([86]).

Nekilnojamojo turto mokestis (NTM)

Pamatinė sistema

(282) Pamatinės apmokestinimo sistemos (arba pamatinės sistemos) nustatymas yra labai svarbus mokestinių priemonių atveju, nes pats pranašumo buvimas gali būti nustatytas tik palyginus su „įprasta apmokestinimo sistema“ ([87]).

(283) Šiuo atveju pamatine sistema turėtų būti laikomas NTM, kaip nustatyta 2004 m. kovo 5 d. Karaliaus įstatyminiu dekretu Nr. 2/2004. Iš šio įstatymo aišku, kad pagal įprastas taisykles įmonės (kartu su kitais juridiniais ir fiziniais asmenimis) yra apmokestinamos NTM už nuosavybės teises, nustatytas Karaliaus įstatyminio dekreto Nr. 2/2004 61 straipsniu, į kaimo ir miesto nekilnojamąjį turtą ir į specialaus pobūdžio nekilnojamąjį turtą.

Nukrypimas nuo pamatinės sistemos

(284) Pagal minėto Karaliaus įstatyminio dekreto 60 straipsnį NTM „yra objektyvus tiesioginis mokestis, mokamas nuo turto vertės pagal šiuo Karaliaus įstatyminiu dekretu nustatytas sąlygas“. Apmokestinimo NTM momentas yra bet kokių Karališkojo įstatyminio dekreto Nr. 2/2004 61 straipsnyje nustatytų teisių ([88]) į kaimo ir miesto nekilnojamąjį turtą ir specialaus pobūdžio nekilnojamąjį turtą įgijimas. NTM apmokestinama ne kokia nors veikla, o turto vertė.

(285) Pagal 1998 m. Pašto įstatymo 19 straipsnio 1 dalies b punktą ir 2010 m. Pašto įstatymo 22 straipsnio 2 dalį „Correos“ iš esmės turi teisę būti atleista nuo mokesčių už ekonominę veiklą, susijusią su jos paslaugomis rezervuotojoje srityje (pagal 1998 m. Pašto įstatymą) arba UPĮ (pagal 2010 m. Pašto įstatymą). Nors Ispanijos valdžios institucijos teigia, kad NTM nėra tiesiogiai susietas su konkrečia ekonomine veikla ir todėl „Correos“ negalėjo pasinaudoti šiuo atleidimu nuo mokesčio, iš tiesų „Correos“ pateikė skundus vietos teismams, nes manė turinti teisę būti atleista nuo NTM už savo pašto skyrius kai kuriose savivaldybėse.

(286) „Correos“ taikomas atleidimas nuo NTM yra nukrypimas nuo bendrosios Ispanijoje taikomos NTM apmokestinimo sistemos ir juo „Correos“ suteikiamas atrankusis pranašumas. Iš tiesų, taikant atleidimą nuo šio mokesčio, „Correos“, kuri vykdo nekilnojamojo turto sandorius kaip ir kitos įmonės, naudojasi mokesčio lengvata, kurios neturi teisės gauti kitos įmonės. Taigi, šia priemone nukrypstama nuo bendrosios NTM apmokestinimo sistemos tiek, kiek tą priemonę taikant atsiranda skirtumas tarp ekonominės veiklos vykdytojų, kurių faktinė ir teisinė padėtis, atsižvelgiant į NTM sistemos tikslą (kuris yra apmokestinti nekilnojamojo turto nuosavybės teises, nustatytas Karaliaus įstatyminio dekreto Nr. 2/2004 61 straipsniu dėl kaimo ir miesto nekilnojamojo turto), yra panaši ([89]).

([85]) Sprendimo *Paint Graphos ir kiti*, sujungtos bylos C-78/08–C-80/08, EU:C:2011:550, 49 ir tolesni punktai.
([86]) Žr. Sprendimą *Adria-Wien Pipeline*, C-143/99, EU:C:2001:598.
([87]) Sprendimo *Komisija ir Ispanija/Gibraltaro Vyriausybė*, bylos T-211/04 ir T-215/04, EU:T:2008:595, 80 punktas.
([88]) Administracinė koncesija dėl paties nekilnojamojo turto arba viešųjų paslaugų, kurioms teikti tas turtas naudojamas, daiktinė (*in rem*) nuomos teisė, daiktinė panaudos teisė ir nuosavybės teisė.
([89]) Žr., *inter alia*, Sprendimo *Portugalija/Komisija*, C-88/03, EU:C:2006:511, 56 punktą; Sprendimo *Paint Graphos*, sujungtos bylos C-78/08–C-80/08, EU:C:2011:550, 49 punktą.

Vidinė mokesčių sistemos logika

(287) Komisija preliminariai daro išvadą, kad „Correos“ taikomas atleidimas nuo NTM yra *prima facie* atrankusis. Tačiau vis dar reikia nustatyti (kaip minėta 281 konstatuojamojoje dalyje), ar atleidimas nuo NTM gali būti pateisinamas pačios NTM apmokestinimo sistemos pobūdžiu ar bendrąja tvarka, įrodant, kad ta priemonė yra tiesiogiai pagrįsta esminiais arba pagrindiniais tos mokesčių sistemos principais.

(288) Prieš tai, kai buvo priimtas 2016 m. sprendimas pradėti procedūrą, arba per oficialią tyrimo procedūrą Ispanijos valdžios institucijos ir (arba) „Correos“ nepateikė jokių argumentų, kuriais būtų įrodyta, kad atleidimas nuo NTM nustatytas taikant pagrindinį NTM apmokestinimo sistemos principą. Komisija taip pat negalėjo nustatyti tokio pagrindimo. NTM apmokestinimo sistemos vidinis loginis pagrindas yra Karališkojo įstatyminio dekreto Nr. 2/2004 61 straipsnyje nustatytų teisių į kaimo ir miesto nekilnojamąjį turtą ir specialaus pobūdžio nekilnojamąjį turtą apmokestinimas. Visiško atleidimo nuo NTM išimtinis taikymas tik „Correos“ neatitinka šios NTM apmokestinimo sistemos logikos.

Išvada

(289) Kadangi Ispanijos valdžios institucijos per oficialią tyrimo procedūrą nepateikė jokių Komisijos vertinimui prieštaraujančių argumentų, Komisija patvirtina 2016 m. sprendime pradėti procedūrą padarytą preliminarią išvadą, kad atleidimu nuo NTM „Correos“ suteiktas atrankusis pranašumas, kurio negalima pateisinti pačios NTM apmokestinimo sistemos pobūdžiu ir logika.

Ekonominės veiklos mokestis (EVM)

Pamatinė sistema

(290) Pagal Karaliaus įstatyminio dekreto Nr. 2/2004 78 straipsnį EVM apmokestinamos ekonominę, verslo, profesinę arba meninę veiklą vykdančios įmonės. EVM, taikomas pašto paslaugoms ir komunikacijoms, yra nustatytas 847 tarifinėje grupėje „Pašto paslaugos ir komunikacijos“ 1990 m. rugsėjo 28 d. Karaliaus įstatyminiu dekretu Nr. 1175/1990. Taigi, pamatinė sistema yra EVM, kaip nustatyta 2004 m. kovo 5 d. Karaliaus įstatyminiu dekretu Nr. 2/2004.

Nukrypimas nuo pamatinės sistemos

(291) Karaliaus įstatyminiu dekretu Nr. 1175/1990 nustatytos 847 tarifinės grupės 3 pastaboje nurodyta, kad viešasis verslo subjektas „Correos“ turi teisę mokėti tik 50 % mokesčio sumos, nustatytos įmonėms, priskirtoms 847 tarifinei grupei „Pašto paslaugos ir komunikacijos“.

(292) Dalinis „Correos“ taikomas atleidimas nuo EVM yra nukrypimas nuo EVM apmokestinimo sistemos, kuri apskritai taikoma ekonominei, verslo, profesinei ir meninei veiklai ir konkrečiai pašto paslaugų bei telekomunikacijų veiklai. Todėl galima laikyti, kad tuo atleidimu nuo mokesčio „Correos“ suteiktas atrankusis pranašumas. Ir iš tiesų, suteikiant atleidimą nuo 50 % šio mokesčio sumos, „Correos“, kuri apskritai vykdo ekonominę veiklą ir konkrečiai pašto paslaugų teikimo veiklą, naudojasi mokesčio lengvata, kurios neturi teisės gauti visos kitos įmonės ir, konkrečiai, kiti pašto veiklos vykdytojai. Taigi, šia priemone nukrypstama nuo bendrosios EVM apmokestinimo sistemos, kuri apskritai taikoma visoms įmonėms ir konkrečiai pašto paslaugų teikėjams bei telekomunikacijų operatoriams, tiek, kiek tą priemonę taikant atsiranda skirtumas tarp ekonominės veiklos vykdytojų, kurių faktinė ir teisinė padėtis, atsižvelgiant į EVM tikslą (kuris yra apmokestinti ekonominės veiklos vykdymą), yra panaši ([90]). Todėl Komisija daro išvadą, kad „Correos“ taikomas dalinis atleidimas nuo EVM yra *prima facie* atrankusis.

Vidinė mokesčių sistemos logika

(293) Todėl būtina, remiantis Teismo praktika, nustatyti, ar „Correos“ suteiktas atleidimas nuo EVM gali būti pateisinamas pačios EVM apmokestinimo sistemos pobūdžiu ar bendrąja tvarka, įrodant, kad ta priemonė yra tiesiogiai pagrįsta esminiais arba pagrindiniais tos mokesčių sistemos principais.

([90]) Žr., *inter alia*, Sprendimo *Portugalija/Komisija*, C-88/03, EU:C:2006:511, 56 punktą; Sprendimo *Paint Graphos*, sujungtos bylos C-78/08–C-80/08, EU:C:2011:550, 49 punktą.

(294) „Correos“ teigia, kad jos atleidimas nuo EVM būtų pateisinamas pačios EVM apmokestinimo sistemos logika, nes EVM vidinis loginis pagrindas yra ekonominės veiklos apmokestinimas siekiant daryti įtaką prekių gamybai ir paslaugų kūrimui arba jų platinimui, o „Correos“ ne tik vykdo ekonominę veiklą, kurią vykdant gaminamos prekės ir kuriamos paslaugos, bet ir teikia viešąsias paslaugas, kaip antai pagal UPĮ, kuriomis nesiekiama ekonominio tikslo (žr. 70 konstatuojamąją dalį).

(295) Komisija negali sutikti su šiuo argumentu. UPĮ vykdymas yra ekonominė veikla, ir atleidimas nuo mokesčio, kuris taikytinas UPĮ, turėtų būti laikomas valstybės pagalba, kuri galėtų būti suderinama su vidaus rinka, jei atitiktų VESP suderinamumo taisykles. Atrodo, kad šis argumentas prieštarauja „Correos“ prašymui, kad atleidimas nuo EVM ir NTM būtų vertinamas remiantis ne 1998 ar 2010 m. Pašto įstatymu, kuriuo „Correos“ pavesta vykdyti UPĮ, o tiesiogiai remiantis kiekvieno iš šių mokesčių teisės aktais (žr. 66 konstatuojamąją dalį). Komisija šiuo atžvilgiu pažymi, kad „Correos“ neginčija, jog atleidimas nuo EVM gali būti kompensacija už UPĮ.

(296) Todėl Komisija mano, kad neįrodyta, jog atleidimas nuo EVM galėtų būti pateisinamas pačios EVM apmokestinimo sistemos logika.

Išvada

(297) Komisija patvirtina 2016 m. sprendime pradėti procedūrą padarytą preliminarią išvadą, kad daliniu atleidimu nuo EVM „Correos“ suteiktas atrankusis pranašumas, kurio negalima pateisinti pačios EVM apmokestinimo sistemos pobūdžiu ir logika.

7.2.1.3. ***Konkurencijos iškraipymas ir poveikis prekybai***

(298) Kaip paaiškinta 204 konstatuojamojoje dalyje, bet kokia „Correos“ naudinga priemonė gali paveikti konkurenciją ir valstybių narių tarpusavio prekybą.

7.2.1.4. ***Išvada***

(299) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija patvirtina savo preliminarų vertinimą, kad „Correos“ suteiktas atleidimas nuo NTM ir EVM atitinka visus valstybės pagalbos kriterijus, todėl yra valstybės pagalba pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį.

7.2.2. ESAMA PAGALBA AR NAUJA PAGALBA?

(300) Dėl atleidimo nuo NTM pažymėtina, kad „Correos“ atleidimas nuo šio mokesčio buvo suteiktas laikotarpiu nuo 2008 iki 2013 m., taigi jau po Ispanijos įstojimo į Sąjungą 1986 m. Todėl jos atleidimas nuo nekilnojamojo turto mokesčio negali būti laikomas esama pagalba.

(301) Dėl atleidimo nuo EVM pažymėtina, kad šis mokestis buvo nustatytas 1988 m. gruodžio 28 d. Įstatymo Nr. 39/1988, kuriuo reglamentuojami vietos finansai, 79–92 straipsniais. Šis mokestis nustatytas jau po Ispanijos įstojimo į Sąjungą, todėl atleidimas nuo EVM paprastai negalėtų būti laikomas esama pagalba.

(302) Galima pažymėti, kad Ispanijos valdžios institucijos ir (arba) „Correos“ teigia, jog atleidimas nuo EVM yra esama pagalba, nes tas atleidimas pagrįstas vadinamąja licencijos kvota (isp. *Cuota de Licencia*), kuri buvo veiklos ir prekybos bei pramonės pelno mokesčio mokėjimo forma, nustatyta 1966 m. gruodžio 29 d. Dekretu Nr. 3313/1966 (žr. 71 ir 103 konstatuojamąsias dalis).

(303) Ispanijos valdžios institucijos Komisijai nepateikė informacijos, kuria būtų įrodytas tęstinumas tarp 1966 m. nustatyto veiklos ir prekybos bei pramonės pelno mokesčio ir 1988 m. nustatyto EVM, kuriuo sukurta labai specifinė apmokestinimo sistema (žr. 42–44 konstatuojamąsias dalis). Be to, net jei daroma prielaida, kad 1988 m. nustatytas EVM gali būti pagrįstas 1966 m. veiklos ir prekybos bei pramonės pelno mokesčiu, Komisija

pažymi, jog Ispanijos valdžios institucijos taip pat pripažįsta, kad „Correos“ buvo visiškai atleista nuo 1966 m. veiklos ir prekybos bei pramonės pelno mokesčio dėl savo statuso tuo metu, kai buvo administracinė įstaiga (žr. 103 konstatuojamąją dalį). „Correos“ buvo administracinė įstaiga iki 1990 m. (žr. 22 konstatuojamąją dalį), todėl *a priori* niekada nebuvo apmokestinta 1966 m. nustatytu veiklos ir prekybos bei pramonės pelno mokesčiu, o EVM sistemoje „Correos“ aiškiai priskirta konkrečiai apmokestinamųjų subjektų kategorijai ir gavo 50 % lengvatą nuo tos kategorijos mokėtinos mokesčio sumos.

(304) Todėl Komisija laikosi savo nuomonės, kad atleidimas nuo EVM nėra esama pagalba.

7.2.3. PAGALBOS PRIEMONĖS TEISĖTUMAS

(305) Komisija pažymi, kad apie atleidimą nuo NTM ir EVM nebuvo pranešta pagal Sutarties 108 straipsnio 3 dalį.

(306) Todėl „Correos“ suteiktas atleidimas nuo šių mokesčių yra neteisėta pagalba, kaip apibrėžta Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio f punkte.

7.2.4. SUDERINAMUMAS SU VIDAUS RINKA

(307) Valstybės pagalba laikoma suderinama su vidaus rinka, jei ji patenka į bet kurią Sutarties 107 straipsnio 2 dalyje nurodytą kategoriją ([91]), ir ji gali būti laikoma suderinama su vidaus rinka, jeigu Komisija nustato, jog ji patenka į bet kurią Sutarties 107 straipsnio 3 dalyje nurodytą kategoriją ([92]). Tačiau atsakomybė įrodyti, kad suteikta valstybės pagalba yra suderinama su vidaus rinka pagal Sutarties 107 straipsnio 2 arba 3 dalį, tenka pagalbą teikiančiai valstybei narei.

(308) Komisija pažymi, kad dėl atleidimo nuo NTM ir EVM „Correos“ nepatyrė sąnaudų, kurias įprastai būtų turėjusi patirti dėl savo kasdienio valdymo ar įprastinės veiklos. Kitaip tariant, atleidimas nuo tų mokesčių yra veiklos pagalba, kurios teikimo trukmė neribota. Pagal bendrą taisyklę veiklos pagalba negali būti laikoma suderinama su vidaus rinka pagal Sutarties 107 straipsnio 2 ar 3 dalį.

(309) Be to, prieš priimant 2016 m. sprendimą pradėti procedūrą ar per oficialią tyrimo procedūrą Ispanijos valdžios institucijos nepateikė jokių argumentų, kuriais būtų įrodyta, kad „Correos“ atleidimui nuo NTM ir EVM galėtų būti taikoma kuri nors iš Sutarties 107 straipsnio 2 ar 3 dalyje nurodytų išimčių.

(310) Prieš priimant 2016 m. sprendimą pradėti procedūrą ar per oficialią tyrimo procedūrą Ispanijos valdžios institucijos taip pat nepateikė jokio pagrindimo, kuriuo remiantis atleidimas nuo NTM ir EVM (bet kokiu atveju taikomas ne tik VESP, bet ir visiškai komercinei veiklai) galėtų būti suderinamas su vidaus rinka pagal Sutarties 106 straipsnio 2 dalį.

7.2.5. IŠVADA

(311) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija mano, kad atleidimas nuo NTM ir EVM yra su vidaus rinka nesuderinama valstybės pagalba ir atitinkamos sumos turėtų būti susigrąžintos.

(312) „Correos“ dėl to teigia, kad net jei Komisija nustatytų, jog atleidimas nuo NTM yra nesuderinamas su vidaus rinka, šio mokesčio sumos nebegali būti grąžintos dėl *res judicata* principo, pagal kurį, pasak „Correos“, Ispanijos Aukščiausiojo Teismo sprendimas nebegali būti ginčijamas (žr. 69 konstatuojamąją dalį).

(313) Komisija nesutinka su „Correos“ nuomone šiuo klausimu.

([91]) Sutarties 107 straipsnio 2 dalyje nurodytos išimtys: a) socialinio pobūdžio pagalba individualiems vartotojams; b) pagalba gaivalinių nelaimių ar kitų ypatingų įvykių padarytai žalai atitaisyti; c) pagalba, teikiama tam tikrų Vokietijos Federacinės Respublikos regionų ūkiui.

([92]) Sutarties 107 straipsnio 3 dalyje nurodytos išimtys: a) pagalba, skirta tam tikrų regionų ekonominei plėtrai skatinti; b) pagalba, skirta bendriems Europos interesams svarbių projektų vykdymui skatinti arba kurios nors valstybės narės ekonomikos dideliems sutrikimams atitaisyti; c) pagalba, skirta tam tikros ekonominės veiklos rūšių arba tam tikrų ekonomikos sričių plėtrai skatinti; d) pagalba, skirta kultūrai remti ir paveldui išsaugoti; e) Tarybos sprendimu nurodyta pagalba.

(314) Visų pirma, Ispanijos Aukščiausiasis Teismas nepriėmė sprendimo dėl to, ar vietos teismų suteiktas atleidimas nuo NTM buvo valstybės pagalba, ar ne (žr. 40 ir 41 konstatuojamąsias dalis). Vienintelė Aukščiausiojo Teismo padaryta išvada – kad atleidimas nuo NTM buvo nepagrįstas. Kaip paaiškino Ispanijos valdžios institucijos, Aukščiausiasis Teismas taip pat neturėjo įgaliojimų įsakyti vykdyti grąžinimą. Todėl *res judicata* principu negalima remtis šiomis aplinkybėmis, kadangi iš tiesų nėra priimto teismo sprendimo, kuriame būtų padaryta išvada, jog „Correos“ neturėtų grąžinti atitinkamų sumų.

(315) Antra, pagalbos suderinamumo su vidaus rinka vertinimas priklauso išimtinei Komisijos kompetencijai, ir jeigu yra suteikta valstybės pagalba, nacionaliniai teismai negali spręsti dėl jos suderinamumo ir grąžinimo.

(316) Dėl suteikto atleidimo nuo NTM grąžintina suma nominaliąja verte atitinka vietos teismų 2008–2013 m. laikotarpiu „Correos“ suteikto atleidimo nuo šio mokesčio sumą, taigi yra 752 840,50 EUR. Į faktinę grąžinamą sumą bus įskaičiuotos palūkanos nuo tos dienos, kurią „Correos“ gavo kiekvieną mokesčio grąžinimo išmoką, iki faktinio tų sumų sugrąžinimo.

(317) Dėl dalinio atleidimo nuo EVM grąžintina suma nominaliąja verte atitinka visą sumą, kuria buvo sumažintas „Correos“ mokėtinas EVM 2004–2017 m. laikotarpiu, t. y. 113 591,24 EUR. Į faktinę grąžinamą sumą bus įskaičiuotos palūkanos nuo tos dienos, kurią „Correos“ sumokėjo sumažintas EVM įmokas, iki faktinio tų sumų sugrąžinimo.

7.3. *TRYS KAPITALO PADIDINIMAI ATITINKAMAI 2004, 2005 IR 2006 M. SUTEIKTOMIS LĖŠOMIS*

7.3.1. VALSTYBĖS PAGALBA PAGAL SUTARTIES 107 STRAIPSNIO 1 DALĮ

(318) Ispanijos valdžios institucijos teigia, kad trys „Correos“ kapitalo padidinimai 2004 m. (16 mln. EUR), 2005 m. (16 mln. EUR) ir 2006 m. (16 mln. EUR) atitiko REIP, todėl nebuvo valstybės pagalba.

(319) Ispanijos valdžios institucijų teigimu, tie kapitalo padidinimai buvo „Correos“ 2001–2006 m. laikotarpio strateginio verslo plano dalis, jais siekta kompensuoti už pašto rinkos augimo sulėtėjimą. Tai apėmė investicijas į „Correos“ infrastruktūrą, organizacinę struktūrą ir automatizacijos procesą.

(320) Po to, kai Komisija dėl to išreiškė abejonių 2016 m. sprendime pradėti procedūrą, Ispanijos valdžios institucijos pateikė Komisijai papildomų argumentų, kad laikytasi REIP (žr. 4.1.3 skirsnį). Tai tokie argumentai:

— remiantis išankstiniais daugiamečiais planais, „Correos“ perspektyvos tuo metu, kai padaryta ta investicija, buvo geros. Visų pirma, 2004–2006 m. daugiamečiuose planuose buvo numatytas „Correos“ pelningumo padidėjimas, tačiau pelnas būtų likęs stabilus tuo atveju, jei investicinės veiklos nebūtų buvę. Tuo atžvilgiu šie kapitalo padidinimai buvo svarbūs norint pasiekti iš anksto prognozuotą bendrovės pelningumą;

— šios bendrovės modernizavimas buvo nuoseklus verslo sprendimas, kurį būtų priėmęs bet kuris akcininkas: konkrečiai 2004–2006 m. investicinė veikla buvo aktyvesnė negu vidutiniškai 1994–2004 m. laikotarpiu, taigi tie kapitalo padidinimai buvo viena iš priemonių atsižvelgiant į papildomo finansavimo poreikį;

— bendrovė po šių investicijų gavo pelno (net neskaitant „Correos“ gautos kompensacijos už UPĮ);

— *ex post* nepriklausomame tyrime (atliktame „Ernst & Young“), remiantis *ex ante* duomenimis, padaryta išvada, kad numatoma Ispanijos valstybės investicijos į „Correos“ grąža buvo didesnė negu jos kapitalo sąnaudos tuo metu, kai investuota.

(321) Komisija sutinka, kad tos investicijos į „Correos“, kurias iš dalies finansavo Ispanijos valstybė, yra tipinės modernizavimo priemonės, kurių imamasi pašto sektoriuje atsižvelgiant į pašto laiškų rinkos augimo sulėtėjimą. Tie valstybės sprendimai buvo pagrįsti daugiamečiais planais, kuriuose aiškiai numatytas „Correos“ pelningumo padidėjimas, ir tai buvo papildomai patvirtinta faktais. „Ernst & Young“ tyrimas taip pat patvirtina, kad ta investicija tuo metu buvo racionalus ekonominis sprendimas.

7.3.2. IŠVADA

(322) Komisija mano, kad 2004–2006 m. atliktos kapitalo injekcijos gali būti laikomos atitinkančiomis REIP, todėl nėra valstybės pagalba pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį.

7.4. *DĖL RINKIMŲ ORGANIZAVIMO „CORREOS“ SUTEIKTOS KOMPENSACIJOS*

7.4.1. VALSTYBĖS PAGALBA PAGAL SUTARTIES 107 STRAIPSNIO 1 DALĮ

7.4.1.1. ***Valstybei priskirtina priemonė, taikoma naudojant valstybinius išteklius***

(323) Ši kompensacija yra tiesiogiai mokama iš bendrojo valstybės biudžeto, yra priskirtina valstybei ir skiriama iš valstybinių išteklių.

7.4.1.2. ***Įmonei suteiktas atrankusis ekonominis pranašumas***

A. **Įmonės samprata**

(324) Iš Teismo praktikos matyti, kad Sutarties 107 straipsnis netaikomas, kai valstybė veikia „vykdydama valdžios įgaliojimus“ ([93]) arba kai valstybės sektoriaus subjektai veikia „kaip valdžios institucijos“ ([94]). Subjekto veikla gali būti laikoma valdžios įgaliojimų vykdymu, kai ją sudaro užduočių, priklausančių pagrindinėms valstybės funkcijoms, įgyvendinimas arba kai ji su tomis funkcijomis susijusi savo pobūdžiu, tikslu ir jai taikytinomis taisyklėmis ([95]). Išskyrus atvejus, kai atitinkama valstybė narė nusprendžia taikyti rinkos mechanizmus, veikla, kuri yra neatsiejama nuo oficialiosios valdžios prerogatyvų ir kurią vykdo valstybė, paprastai nelaikoma ekonomine veikla.

(325) Nagrinėjamu atveju „Correos“ paslaugos teikiamos pagal valstybės įsipareigojimą reglamentuoti ir organizuoti rinkimų procesą, per kurį pripažįstama teisė balsuoti atvykus asmeniškai arba balsuoti paštu. Ispanijos valdžios institucijos ir (arba) „Correos“ teigia, kad visa „Correos“ vykdoma veikla organizuojant rinkimus turėtų būti neatsiejama nuo valstybės prerogatyvų ir todėl „Correos“ vykdydama šią veiklą neturėtų būti laikoma įmone (žr. 79–81, 118 ir 119 konstatuojamąsias dalis).

(326) Komisija mano, kad su balsavimo procedūra tiesiogiai susijusi veikla, tokia kaip balsavimo paštu biuletenių tvarkymas, Rinkėjų sąrašų tarnybos medžiagos (pvz., rinkėjų registracijos kortelių) siuntimas ir rinkimų dokumentų paėmimas po to, kai baigiami skaičiuoti balsai, priskiriama pagrindinėms valstybės funkcijoms. Todėl Komisija sutinka su Ispanijos valdžios institucijomis, kad tos veiklos negalima laikyti ekonomine veikla ir kad jos finansavimas nėra valstybės pagalba, nes „Correos“ vykdydama tą veiklą negali būti laikoma įmone.

(327) Tačiau politinių kandidatų siunčiamos rinkimų medžiagos tvarkymo pašte padėtis yra kitokia. Savo sprendime dėl „Poste Italiane“ ([96]) Komisija manė, kad rinkimų medžiagos platinimas, kurį atlieka „Poste Italiane“ už sumažintą subsidijuojamą tarifą, yra ekonominė veikla, todėl kompensacija už šią paslaugą yra valstybės pagalba. Pastaroji priemonė yra labai panaši į Italijos sistemą (t. y. rinkimų kandidatai tam tikromis sąlygomis gali siųsti brošiūras rinkėjams už mažesnius tarifus, o valstybė pašto veiklos vykdytojui kompensuoja likusias sąnaudas) ir aiškiai atskirtina nuo tiesiogiai su balsavimo procedūra susijusios „Correos“ vykdomos neekonominės veiklos. Taigi, dėl politinių kandidatų siunčiamos rinkimų medžiagos tvarkymo pašte „Correos“ turėtų būti laikoma įmone pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį.

([93]) Sprendimo *Komisija/Italija*, 118/85, EU:C:1987:283, 7 ir 8 punktai.
([94]) Sprendimo *Bodson*, C-30/87, EU:C:1988:225, 18 punktas.
([95]) Žr. visų pirma Sprendimo *SAT*, C-364/92, EU:C:1994:7, 30 punktą ir Sprendimo *Calì ir Figli*, C-343/95, EU:C:1997:160, 22–23 punktus.
([96]) Žr. Komisijos sprendimą valstybės pagalbos byloje SA.33989 (2012/NN) dėl Italijos taikytų priemonių *Poste Italiane*.

(328) Turint omenyje šios paslaugos turinį, kiti pašto veiklos vykdytojai taip pat galėtų teikti šią paslaugą už valstybės kompensaciją ([97]). Tai įrodo faktas, kad rinkimų kandidatai šiuo metu naudojasi valstybės sukurta sistema (taigi renkasi „Correos“) siųsdami savo brošiūras, nes jiems tereikia mokėti labai mažą kainą už kiekvieną siuntą. Tačiau jeigu jie nori siųsti daugiau kaip vieną siuntą tam pačiam piliečiui, jie turi mokėti visą kainą ir tokiu atveju laisvai renkasi naudotis „Correos“ arba kitų pašto veiklos vykdytojų paslaugomis (ypač miestų teritorijose).

B. **Ekonominis pranašumas**

(329) „Correos“ teikiama kompensacija už politinių kandidatų siunčiamos rinkimų medžiagos tvarkymą pašte yra skirta visoms arba daliai grynųjų sąnaudų, patirtų „Correos“ teikiant tą paslaugą, padengti. Be tos kompensacijos „Correos“ turėtų pati patirti tas sąnaudas. Todėl ta kompensacija „Correos“ suteikiamas pranašumas, nes palengvinama jos našta, kurią ji kitu atveju turėtų patirti be tos kompensacijos.

C. **Atrankumas**

(330) Ši priemonė aiškiai yra atrankaus pobūdžio, nes ji naudinga tik vienai įmonei – „Correos“.

7.4.1.3. ***Konkurencijos iškraipymas ir poveikis prekybai***

(331) Kaip paaiškinta 204 konstatuojamojoje dalyje, bet kokia „Correos“ naudinga priemonė gali paveikti konkurenciją ir valstybių narių tarpusavio prekybą.

7.4.1.4. ***Išvada***

(332) Komisija laiko rinkimų kandidatų rinkimų medžiagos platinimo finansavimą valstybės pagalba pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį.

7.4.2. ESAMA PAGALBA AR NAUJA PAGALBA?

(333) Pasak Ispanijos valdžios institucijų ir „Correos“ (žr. 83–85 ir 121 konstatuojamąsias dalis), jei rinkimų kandidatų rinkimų medžiagos platinimo finansavimas būtų pagalba, tai būtų esama pagalba, nes tai buvo pradėta daryti anksčiau negu Ispanija 1986 m. įstojo į Europos ekonomikos bendriją.

(334) Ispanijos valdžios institucijos visų pirma paaiškino, kad kompensacija rinkimų kandidatams už rinkimų medžiagos platinimą yra taikoma nuo 1977 m. be esminių pakeitimų.

(335) Remdamasi Ispanijos valdžios institucijų pateikta informacija, Komisija pažymi, kad šioje sistemoje, kuri taikoma nuo 1977 m., nustatyti nekintami maži tarifai, taikomi visiems (vietos, regioninio, nacionalinio ir Sąjungos masto) rinkimams. „Correos“ visu tuo laikotarpiu per kiekvienus rinkimus taip pat gavo dalinį visų tų siuntų pristatymo sąnaudų finansavimą.

(336) Komisija daro išvadą, kad rinkimų kandidatų rinkimų medžiagos platinimo finansavimas gali būti laikomas esama valstybės pagalba, kaip apibrėžta Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio b punkte.

7.4.3. IŠVADA

(337) „Correos“ suteikta kompensacija už politinių kandidatų siunčiamos rinkimų medžiagos platinimą yra esama pagalba, kurios klausimas bus sprendžiamas atskirai pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999 ([98]) 17, 18 ir 19 straipsnius.

([97]) Ir iš tiesų, kaip nustatyta Komisijos VESP komunikato 13 punkte, „[t]ai, kad institucija nusprendė neleisti trečiosioms šalims teikti tam tikros paslaugos (pavyzdžiui, nes nori paslaugą teikti pati), nereiškia, kad ekonominė veikla nevykdoma.“

([98]) 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 659/1999, nustatantis išsamias Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, 1999 3 27, p. 1).

8. **IŠVADŲ SANTRAUKA**

(338) Pagal 1998 m. Pašto įstatymą „Correos“ suteiktos kompensacijos už UPĮ, atleidimas nuo nekilnojamojo turto mokesčio (NTM) ir ekonominės veiklos mokesčio (EVM) ir „Correos“ suteikta kompensacija už rinkimų medžiagos platinimą yra valstybės pagalbos priemonės pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį, nes dėl jų „Correos“ nepatyrė tų sąnaudų, kurias įprastai patiria privačios įmonės.

(339) Trys kapitalo padidinimai 2004, 2005 ir 2006 m. nėra pagalba pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį, nes šie valstybės veiksmai atitiko REIP.

(340) Komisija nustatė, kad Ispanija neteisėtai įgyvendino 338 konstatuojamojoje dalyje nurodytas pagalbos priemones, kuriomis pažeista Sutarties 108 straipsnio 3 dalis, išskyrus „Correos“ suteiktą kompensaciją už politinių kandidatų siunčiamos rinkimų medžiagos platinimą, kuri yra esama pagalba.

(341) „Correos“ suteiktos kompensacijos už UPĮ pagal 1998 m. Pašto įstatymą yra su vidaus rinka nesuderinama pagalba pagal Sutarties 106 straipsnio 2 dalį tiek, kiek „Correos“ gavo tų kompensacijų permoką.

(342) Atleidimas nuo nekilnojamojo turto mokesčio (NTM) ir ekonominės veiklos mokesčio (EVM) yra su vidaus rinka nesuderinama pagalba.

(343) „Correos“ suteikta kompensacija už politinių kandidatų siunčiamos rinkimų medžiagos platinimą yra esama pagalba, kurios klausimas bus sprendžiamas atskirai pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 17, 18 ir 19 straipsnius.

9. **PAGALBOS SUSIGRĄŽINIMAS**

(344) Vadovaujantis Sutartimi ir nusistovėjusia Teismo praktika, Komisija yra kompetentinga spręsti, kad atitinkama valstybė narė turi nutraukti arba pakeisti pagalbą, jeigu nustatoma, kad ji yra nesuderinama su vidaus rinka ([99]). Be to, Teisingumo Teismas nuosekliai laikėsi nuomonės, kad valstybės narės prievolė nutraukti pagalbą, kurią Komisija laiko nesuderinama su vidaus rinka, nustatyta siekiant atkurti anksčiau buvusią padėtį ([100]).

(345) Šiuo atžvilgiu Teismas yra nustatęs, kad šis tikslas pasiekiamas, kai gavėjas grąžina neteisėtą pagalbą ir taip praranda rinkoje turėtą pranašumą prieš savo konkurentus ir yra atkuriama iki pagalbos suteikimo buvusi padėtis ([101]).

(346) Reglamento (ES) 2015/1589 16 straipsnio 1 dalyje, kuri atitinka Teismo praktiką, nustatyta, kad „[j]eigu esant neteisėtai pagalbai priimami neigiami sprendimai, Komisija nusprendžia, kad suinteresuotoji valstybė narė turi imtis visų priemonių, kurios būtinos, kad pagalba būtų išieškota iš gavėjo <…>“.

(347) Kompensacijos „Correos“ už UPĮ vykdymą pagal 1998 m. Pašto įstatymą (tiek, kiek „Correos“ gavo tų kompensacijų permoką) ir atleidimas nuo nekilnojamojo turto mokesčio (NTM) ir ekonominės veiklos mokesčio (EVM) buvo suteikti pažeidžiant Sutarties 108 straipsnį ir turi būti laikomi neteisėta ir su vidaus rinka nesuderinama pagalba, todėl šiomis priemonėmis suteikta pagalba turi būti sugrąžinta, kad būtų atkurta iki jų taikymo rinkoje buvusi padėtis.

(348) Nominaliosios grąžintinos sumos dėl įvairių su vidaus rinka nesuderinamos pagalbos priemonių yra tokios: 166,112 mln. EUR dėl kompensacijų už UPĮ, suteiktų „Correos“ pagal 1998 m. Pašto įstatymą (žr. 267 konstatuojamąją dalį), 752 840,50 EUR dėl atleidimo nuo NTM (žr. 316 konstatuojamąją dalį) ir 113 591,24 EUR dėl dalinio atleidimo nuo EVM (žr. 317 konstatuojamąją dalį).

([99]) 1973 m. liepos 12 d. Sprendimo *Komisija/Vokietija*, C-70/72, ECLI:EU:C:1973:87, 13 punktas.
([100]) Žr. 1994 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *Ispanija/Komisija*, sujungtos bylos C-278/92, C-279/92 ir C-280/92, ECLI:EU:C:1994:325, 75 punktą.
([101]) Žr. 1999 m. birželio 17 d. Sprendimo *Belgija/Komisija*, C-75/97, ECLI:EU:C:1999:311, 64 ir 65 punktus.

(349) Pagalba turėtų būti susigrąžinta už laikotarpį nuo tos dienos, kai pagalbos gavėjas įgijo pranašumą, t. y. kai pagalbos gavėjas galėjo pradėti ja disponuoti, iki faktinio pagalbos susigrąžinimo dienos, ir už grąžintinas sumas skaičiuojamos palūkanos iki faktinio grąžinimo dienos. Taip pat galima atsižvelgti į patikslinimą dėl mokesčių, kaip nurodyta 268–269 konstatuojamosiose dalyse,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

317,387 mln. EUR suma, skirta „Correos“ kompensacijomis už universaliųjų paslaugų įsipareigojimo vykdymą pagal 1998 m. Pašto įstatymą ir kurią Ispanija suteikė pažeisdama Sutarties 108 straipsnio 3 dalį, yra valstybės pagalba pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį.

166,112 mln. EUR suma iš pirmoje pastraipoje nurodytos sumos yra su vidaus rinka nesuderinama pagalba, nes tai yra kompensacijos permoka „Correos“.

2 straipsnis

752 840,50 EUR valstybės pagalbos suma, skirta „Correos“ atleidus nuo nekilnojamojo turto mokesčio (isp. *Impuesto sobre Bienes Inmuebles*) ir kurią Ispanija neteisėtai suteikė pažeisdama Sutarties 108 straipsnio 3 dalį, yra nesuderinama su vidaus rinka.

3 straipsnis

113 591,24 EUR valstybės pagalbos suma, skirta „Correos“ iš dalies atleidus nuo ekonominės veiklos mokesčio (isp. *Impuesto de Actividades Económicas*) ir kurią Ispanija neteisėtai suteikė pažeisdama Sutarties 108 straipsnio 3 dalį, yra nesuderinama su vidaus rinka.

4 straipsnis

2004, 2005 ir 2006 metais Ispanijos suteikti „Correos“ kapitalo įnašai nėra valstybės pagalba pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį.

5 straipsnis

Valstybės pagalba, „Correos“ skirta kaip kompensacija už rinkimų medžiagos platinimą, yra esama pagalba, kaip apibrėžta Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio b punkte.

6 straipsnis

1. Ispanija susigrąžina su vidaus rinka nesuderinamą pagalbą, suteiktą 1, 2 ir 3 straipsniuose nurodytomis priemonėmis.

2. 1 straipsnio antroje pastraipoje nurodyta valstybės pagalbos suma gali būti sumažinta atskaitant nuo gautos pagalbos sumokėtą mokestį, su sąlyga, kad pagalbos gavėjas nepasinaudojo kitomis apmokestinimo sumažinimo priemonėmis, kaip nurodyta Pranešimo dėl susigrąžinimo 50 punkte.

3. Už susigrąžinamas sumas skaičiuojamos palūkanos nuo tos dienos, kurią tos sumos suteiktos pagalbos gavėjui, iki faktinio jų susigrąžinimo dienos.

4. Palūkanos skaičiuojamos nuo pagrindinės sumos ir susikaupusių palūkanų pagal Reglamento (EB) Nr. 794/2004 V skyriaus nuostatas.

5. Ispanija nuo šio sprendimo priėmimo dienos nutraukia visų dar neišmokėtų 1, 2 ir 3 straipsniuose nurodytos pagalbos sumų mokėjimą.

7 straipsnis

1. 1, 2 ir 3 straipsniuose nurodyta pagalba susigrąžinama nedelsiant ir veiksmingai.

2. Ispanija užtikrina, kad šis sprendimas būtų įgyvendintas per keturis mėnesius nuo pranešimo apie jį dienos.

8 straipsnis

1. Per du mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą dienos Ispanija pateikia Komisijai šią informaciją:

a) visą iš pagalbos gavėjo susigrąžintiną sumą (pagrindinę sumą ir susigrąžinimo palūkanas);

b) išsamų priemonių, kurių jau imtasi ir kurių planuojama imtis, kad būtų įvykdytas šis sprendimas, aprašymą;

c) dokumentus, kuriais įrodoma, kad pagalbos gavėjui nurodyta grąžinti pagalbą.

2. Ispanija nuolat informuoja Komisiją apie pažangą, padarytą taikant nacionalines šio sprendimo įgyvendinimo priemones iki visiško 1, 2 ir 3 straipsniuose nurodytos pagalbos susigrąžinimo. Komisijos paprašyta, ji nedelsdama pateikia informaciją apie priemones, kurių jau imtasi ir kurių planuojama imtis, kad būtų įvykdytas šis sprendimas. Ji taip pat pateikia išsamią informaciją apie pagalbos ir susigrąžinimo palūkanų sumas, jau susigrąžintas iš pagalbos gavėjo.

9 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Ispanijos Karalystei.

Priimta Briuselyje 2018 m. liepos 10 d.

Komisijos vardu

Margrethe VESTAGER

Komisijos narė